

BANCA MARSANS

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4

BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1.

Telèfons números

589 A.

689 A.

789 A.

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

PROPIETARIS

S'admeten encàrrecs per a reomplir amb terra tota classe de terrenys baixos, solars, etc.

Dirigir-se: A. ANTICH, Ronda de Sant Pau, 32. - Telèfon 510 A.

Modes de A. PEIG Successora Carme Peig Banys Nous, 8

De tornada de París, té a disposició de la seva distingida clientela els models de la temporada que comença des del dia 10. No es reparteixen circulars.

Vins fins LA RIVA XEREÇ

M. Antoni de la Riva & C. Col·lectors i exportadors de vins de llurs vinyes en els denominats «pagos» de Macharnudo Carrascal i Bilbaina
Demaneu: Macharnudo «LA RIVA» i Macharnudo «LA RIVA» olorós

LONDON COUNTY WESTMINSTER & PARR'S FOREIGN BANK LTD.

Aquest Banc ha acordat recentment procedir a la centralització de totes les seves operacions a Espanya en la seva sucursal de Madrid.

Les sucursals que actualment té establertes a Barcelona, Bilbao i València seran tancades aviat, però tots els serveis i organització per als negocis quedaran centralitzats en la Sucursal de Madrid, centre reconegut dels negocis bancaris i financers de la Península.

BORSA DE TREBALL EN LA INDUSTRIA TÈXIL

La Federació Tèxtil de Catalunya dona compte públicament d'estar organitzant en les seves oficines del carrer de Claris, 25, pral., una Borsa de Treball per al personal Directiu i Tècnic de les seves fàbriques de filats i teixits, tintories, complementàries, etc. Es donarà principi a la inscripció pel personal de Paradors, Contramestres i Ajudants de la secció de teixits, al qual efecte podran acudir a les citades oficines, de nou a una i de quatre a set, tots els qui es considerin amb aptituds per a acomplir algun de dits carrecs i poder cobrir les vacants que en l'actualitat hi ha en les fàbriques dels senyors associats i les que es produeixin d'aquí endavant.

PASQUES

El millor present

Un aparell fotogràfic

Un cinema saló

Una ploma Watermann

CUYAS: Portal de l'Angel, 11
La casa més ben assortida

EXCURSIONISTES

amb una làmpara elèctrica **LOT**
vencereu els perills de la foscor
Exigiu la marca **LOT**

"El Enemigo del Dolor"

Linimento de Sloan

el matador verdader per a todos. Millares y millares de personas en todo el orbe lo han usado y recomiendan contra los dolores neurálgicos, reumáticos, de muelas, de cintura, de espalda, del cuello, de los brazos. Y todos lo están agradecidos, pues les ha librado de amargos días y tenebrosas noches, cuando al retirarse se revolcaban en la cama fustigados por un dolor acerbo, o conciliaban el sueño repetidas veces, para ser ahuyentados otras tantas por un dolor ligero, pero tenaz, exasperante. Su esposa, sus hijos, su compañero de cuarto tal vez necesite el

Linimento de Sloan

cuando Vd. llegue a casa. Llévese una botella.

(De venta en todas las Boticas)

Linimento de Sloan

VINS FINS

marca «Manso Carreras»

Despatx: Avinguda Icaria, núm. 106

Telèfon 4267 A.

Demani's en Hotels, Restaurants i Bars

Notícies

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 10 d'abril de 1922.

Hores d'observació: A les set del matí, a la una i a les sis de la tarda.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 765'5, 763'3, 760'3.

Termòmetre sec: 15'5, 18'0, 16'6.

Termòmetre humit: 13'0, 14'5, 13'8.

Humitat (centèsimes de saturació): 73, 66, 80.

Direcció del vent: E., S.O., O.S.O.

Velocitat del vent en metres per segon: 0'5, 2'5, 2'0.

Estat del cel: Tapat, Serè.

Classe de núvols: C.K.S., C.K., C.K.

Temperatures extremes a l'ombra: Màxima, 20'0; mínima, 13'0; mínima prop del sol, 11'1.

Oscil·lació termomètrica, 7'0.

Temperatura mitja: 16'5.

Precipitació aquosa, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0'0 mm.

Recorregut del vent en igual període, 3'65 km.

Observacions particulars: Boira.

El director: E. Alcobé.

-Paraguas Cardús

Portaferriça, 10

Porcellana

Llorens, Rbla. Flors, 30.

Amb motiu de la santedat dels presents dies, l'acostumada reunió rativa de Periodistes per a la construcció de cases barates, corresponent a la present setmana, se celebrarà el vinent dissabte.

Cristalleries

J. Llorens, R. Flors, 30

-Setmanes Santes

Portaferriça, 14

Terminat el temps d'admissió de les obres per a l'Exposició d'Art que ha

d'inaugurar-se el dia 23 al Palau de la Indústria del Parc (abans fira de mostres), es convoca els artistes que en qualitat d'independents han portat llurs obres a l'Exposició, a una reunió, que se celebrarà el dia 16, de deu a dotze del matí, per a nomenar-se el Jurat de revisió de les obres que han rebutjat-se o admets, tenint en compte qu el dit Jurat començarà la tasca immediatament després de nomenar.

Del fet se n'ha donat coneixement al Jutjat.

Ha denunciat Melchor García, un individu d'ofici tramoiista, acusant-lo d'haver-li pres amb engany 35 pessetes, dient-li que li donaria una col·locació de tramoiista, la qual cosa no havia complert.

Denunciant i detingut foren posats a disposició del Jutjat.

TINTURA WINTER

Premiada amb Medalla d'Or

Amb una sola aplicació desapareix la canicie. Serveix per al cabell, barba i bigoti. Es prepara per a negre, castany fosc i castany clar. Dona colors tan naturals i inalterables, que bé pot dir-se que és la millor i més pràctica. Venda en perfumeries.

¿Confidència?

La meua felicitat, simpàtiques lectores, la dec al treure'm d'arrel el pèl moix i pèl de la cara i braços amb el tan acreditat **DEPILATORI** marca **BELLEZA**. Es inofensiu. Venda en perfumeries. Fàbrica a Badalona. Gran Premi i Medalla d'Or.

Majestic Hotel Anglaterra

Gran servei de Restaurant

Música Tzigans

A partir de les festes de Pasques quedaran novament establerts els selectes

Coberts especials

amb tant d'èxit implantats la primavera i estiu últims. Nos preus, vi comprès:
Dejuner, ptes. 6'50
Diner, ptes. 7'00

Vida religiosa

Avui: Sant Lleó el Magnè, papa i Santa Florència, verge i màrtir. — **Demà:** Sant Juli, papa; Víctor i Sabes, màrtirs; i Santa Susanna, verge.

Quaranta hores: Demà, a l'església parroquial de la Puríssima Concepció l'Assumpció de Nostra Dona. Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a les set de la tarda.

La missa de demà: Del dia, color morat.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona del Pilar, a Sant Jaume.

Vetlla en sufragi de les Animes del Purgatori: Avui, Torn de la Puríssima Sang, a la seva capella, Escorial, 155. Gràcia. — Demà, Torn de la Verge del Pilar, a la mateixa capella.

El passat diumenge, a l'Església de Sant Antoni de PP. Escolapis, tingué lloc l'acte solemne d'acostar-se a la Sagrada Taula els obrers alumnes de les Escoles Nocturnes de la Congregació Major, en compliment del Precepte Pasqual.

Fou nombrosa l'assistència dels joves obrers que reberen el Pa dels Angels, essent acompanyats per bon nombre de Congregants i obsequiant-los finalment amb un esplèndid esmorzar. El nombre passà de més de noranta.

En conjunt, resultà una bella festa i record de la qual serà per a tots ben agrada, i que deixa a la Congregació Major en lloc força envejable.

JABONES ROCAMORA

"EL LEON"

"LA PAJARITA"

PARA TODOS LOS USOS

JOIES VILANOVA Unió, 6

- Grans rebaixes

de l'1 al 15 del corrent en joies d'escorradors, pots llei, olles, casseroles, estalvis, etc., en alumini extra-fort. Llorens Germans, Rbla. Flors, 30.

Liquidació joies

La Estrella de Oro. — Hospital, 7

Es troba a Barcelona el nostre distingit amic mossen Joan Tarré, alumne de l'Escola Nacional de Cartes de París.

Mossen Tarré passarà entre nosaltres les vacances de Setmana Santa.

FORN del CISNE

Pelayo, 38, Telèfon 2973-A

Objectes artístics i figures elegantíssimes en porcellana, bomboneres, gerros, capsos, nines molt boniques i altres figures pròpies per a les tradicionals mones.

Per encàrrec s'elaboren tortes (mones) especials de Pasqua.

Als Col·legis de les Escoles Pies de Catalunya s'ha efectuat l'elecció dels delegats que assistiran al Capítol Provincial que es celebrarà al Col·legi de Moyà el dia 15 del vinent mes de maig, per a procedir a l'elecció de PP. Rectors.

-Perfumeria Parera

Carrer del Pi, 12

Excursió col·lectiva a París

Facultativa a Brussel·les i Anvers Sortida el dia 8 de maig. Per a detalls i programes, l'Orfeu de Sans, carrer de Sans, 73, i Perfumeria Ideal, Corts Catalanes, 642.

Donà una interessant conferència a l'Ateneu de Sant Lluís Gonçaga de Sant Andreu de Palomar el doctor don Joan Colomer, el qual va estudiar la vida de Santa Teresa de Jesús.

-CAMPRODON

GRAN HOTEL RIGAT

per a passar la Setmana Santa i Pasqua

Han estat detingudes dues dones a l'Arc de Cirès per revendre tabac. Els foren ocupats paquets i pursos essent posades a disposició del delegat d'Hisenda.

-Setmanes Santes

Portaferriça, 14

A una rajoleria situada entre els carrers de Bofarull i Espronceda es presentà un individu, i en nom d'uns clients demanà 5.400 maons, comprovant-se després que la comanda era falsa.

Practicades investigacions es va saber que l'individu de referència els havia venut a l'encarregat d'unes obres.

La situació del Penyal de Vélez

Retallam de La Correspondencia militar;

RUMOR GREU

Llevamós casi un mes en que el Penyal no ha deixat de batir esta costa, llenant la ciutat con sus inquantables nubarrons de polvo.

El dia de ayer fué francamente intolerable; el vapor correo tuvo que suspender su salida al mismo tiempo que desde Málaga anunciaban otro tanto. Y lo peor no era ni las molestias del viento ni la incomunicación, sino que precisamente el temporal reinante une a su inoportunidad el tremendo daño de dejar aislado el Peñón y Alhucemas, pues nuestros barcos de guerra tienen que buscar el refugio del puerto ante la imposibilidad de sostenerse en las aguas agitadas, a la par que el enemigo, a quien favorece el temporal, arrebata en sus ataques a los islotes.

Y así, mientras bramaba ayer el potente, corria por la plaza el rumor de haber ocurrido graves acontecimientos en el Peñón de Vélez, hasta el extremo de estar en una situación apuradísima. Como las noticias eran muy graves, pues hablaban de un desembarco del enemigo, procuramos inquirir lo que hubiera de cierto en ellas, y he aquí cuanto hemos podido averiguar.

UNA TEMPTATIVA DE DESEMBARCO

Desde el domingo, aprovechando las favorables circunstancias del temporal, el enemigo había intensificado su bombardeo, más que contra Alhucemas, contra el Peñón de Vélez, que, como ya hemos dicho, está en inferiores condiciones de defensa por su proximidad a la costa enemiga.

Hasta dicho día habían cañoneado débilmente al Peñón, hostilizando, más con la fusilería, pues, por lo visto, las baterías las tenían mal emplazadas y no ofrecían buen campo de tiro, pero debieron corregir este error porque el fuego de cañón que abrieron el domingo encajaba en el ángulo de tiro al Peñón.

Nuestras baterías contestaron, y después de un refido duelo, cesó el enemigo en sus disparos. Aprovechando la noche varios cañiles ganaron la isleta.

La isleta es un pequeño peñón, muy cercano a la playa, que estaba unido al de Vélez con un puente de madera, el cual fué destruido al romperse las hostilidades, quedando, por tanto, la isleta completamente aislada del Peñón.

Al rayar la aurora del lunes comenzó un formidable bombardeo enemigo, y los bravos defensores del Peñón se aprestaron a la defensa, viéndose de pronto sorprendidos con que desde la isleta les tiraban con fusil, lo cual dificultaba la defensa.

El enemigo, preveído de que por el temporal de Poniente no podrían acudir barcos de la escuadra, arrojó en el fuego de cañón, preparando un desembarco en la isleta apoyado por sus baterías de la costa y el fuego de fusil del grupo de cañiles que embocados en las rocas de la isleta tiraban a los servidores de nuestras piezas, en los que ya habían logrado hacer alguna baja.

Del Peñón pidieron con urgencia auxilio a Melilla, pero aquí no se podía enviar socorro alguno porque el temporal impedía la salida del único cañonero que estaba en nuestro puerto, pues el crucero «Reina Regente», luchando con el temporal, estaba dando vista a Alhucemas, y el cañonero «Doña María de Molina», también luchando con el Poniente, había la costa, desde Afrau a Sidi-Dris, donde el enemigo ha aumentado el número de baterías que tenía emplazadas.

No obstante lo crítico del momento, los heroicos defensores del Peñón, con imponderable bravura, dominaron las circunstancias, pues consiguieron echar a pique el bote que intentaba efectuar el desembarco, hundiendo en el mar sus tripulantes, suponiéndose que éstos parecían, pues en las aguas dejaron rastros de sangre, indicadoras de que nuestros fuegos habían alcanzado a los audaces cañiles.

Fracasado su intento, aprovechando la noche del lunes, los rebeldes volvieron a la costa, pues el mar no fué hostilizado el Peñón desde la isleta.

La jornada del lunes había sido duela para el Peñón y de momentos muy inquietantes; los edificios y las fortificaciones sufrieron grandes desperfectos por el bombardeo

enemigo, el que fué tan intenso como el que sufrió Alhucemas el día en que nos echaron a pique el «Juan de Juanes».

La brava guarnición, que manda el teniente coronel señor García Cantón, sufrió bajas, cuyo número no hemos podido averiguar.

Durante el bombardeo la población civil se refugió en las cuevas que sirven de depósito a Intendencia y al Parque de Artillería.

INTERVUE L'ESQUADRA I UNA ESQUADRETA D'AVIACIO

Enterado el alto comisario de lo que ocurría, dió ordenes para que inmediatamente salieran buques de la escuadra con dirección al Peñón, y en la madrugada del martes, no obstante el temporal, se encontraron a la vista del Peñón los acorazados «Alfonso XIII», que había salido por la noche de Algeciras, y el «España», que llegó a Melilla en la noche del lunes.

El fuego de éstos consiguió demorar algunas de las piezas enemigas.

También, por orden del alto comisario, salió de la zona occidental de Tetuán una escuadrilla de aviación, ya que el viento era a esta favorable, y no así, por ser impetuosamente contrario, a las de Melilla.

Cuando llegaron los aviones, las baterías enemigas estaban tirando contra el Peñón; pero la presencia de los aeroplanos, que no esperaban, y las bombas que arrojaron, produjeron tal pánico en los rebeldes, que abandonaron las baterías cesando el fuego enemigo.

Los defensores del Peñón acogieron con gran entusiasmo la presencia de nuestros aviadores.

Después continuaron los aviones su vuelo sobre la bahía de Alhucemas, pero sin arrojar bombas, debiendo producir en los benlurriagueros enorme pánico, pues abandonaron las baterías desde las que hacían fuego a la plaza buscando las cuevas de refugio.

Comentarios después de lo relatado sobran; sólo, sí, hará resaltar que en el mismo día que en Madrid, en importante e histórico Consejo de ministros se firmaban los acuerdos del plan en el cual, según las noticias que el telégrafo transmite, parece que no figura el desembarco en Alhucemas, el enemigo intentó un desembarco en la isleta del Peñón.

EL BLOQUEO

No obstante el temporal, y luchando con él, nuestros marinos, que están llevando jornadas muy duras, puede decirse que han comenzado el bloqueo, y desde Gomara hasta Punta Negri toda la costa está vigilada.

Los cañoneros «Recalde» y «Doña María de Molina», relevándose, vigilan desde la desembocadura del Kert a Cabo Quilates. El «María de Molina» fué hostilizado desde Afrau con granadas, que, por fortuna, no hicieron blanco.

Los acorazados «España», «Alfonso XIII» y el crucero «Reina Regente» desempeñan su cometido en aguas de Alhucemas y del Peñón, y el cazatorpedo «Bustamante» es empleado por el almirante de la escuadra, señor Aznar, como aviso de guerra.

El temporal de estos días dificulta enormemente la labor de la escuadra, pero nuestros bravos marinos, con un alto espíritu, aguantan lo duro de estas jornadas, en que además de luchar con el enemigo han de hacerlo con los airados elementos.

L'HEROISME DELS TELEGRAFISTAS

Los telegrafistas civiles están afianzando a su histórica una brillante página, ya que merced a sus esfuerzos no deja de funcionar el telégrafo, aun en los momentos más duros del bombardeo, dando siempre ejemplo de valor y serenidad.

No obstante lo reducido del personal de estas estaciones telegráficas, pues en Alhucemas sólo hay cuatro oficiales: oficial primero, don Jesús Gómez; segundo, don Arturo Camín; y tercero, don Antonio Garzón y don Clemente Címorra, y en el Peñón, dos: oficial segundo, don Fulgencio Olano, y tercero, don José Fons, prestan servicio permanente, estando en constante comunicación con la Comandancia general de Melilla y Alta Comisaría, pesando sobre estos beneméritos funcionarios un trabajo tan excesivo que puede decirse que excede a las fuerzas humanas.

Sabemos que existen hechos dignos del mayor encomio, sobresaliendo entre éstos el del oficial del Peñón, señor Olano.

En lo más intenso del fuego enemigo, varios proyectiles alcanzaron el cable, rompiendo tres de sus hilos; el caso era de suma gravedad, pues el Peñón estaba expuesto a quedarse aislado; el telegrafista señor Olano no dudó un solo momento, y a cuerpo descubierto, pues no podía trabajar de otra manera por estar la avería del cable fuera de la fortificación, y en el trayecto que sube por la roca del Peñón, recompuso la avería en medio del intenso fuego enemigo, y la comunicación no quedó interrumpida, pudiendo, merced a este rasgo de sereno y frío valor del heroico telegrafista, comunicar el Peñón con Melilla la situación en que se encontraba y recibir el auxilio de la escuadra y de los aviones, que ha sido encañonado, pues desde el bombardeo de los aviones, el enemigo casi no ha hecho acto de presencia.

Como por reciente orden son considerados los servicios de los telegrafistas civiles como servicios militares en campaña, según tenemos entendido, el telegrafista señor Olano será propuesto para la laureada.

JAI ME MARISCAL DE GANTE

Melilla, 5 abril de 1922.

Excursionisme

D'UNA EXPEDICIO A L'HIMALAYA

De retorn a Londres els intrèpids expedicionaris que anaren a explorar les desconegudes regions on s'alceca el pic més alt del món, el Mont Everest, cim de la serralada de l'Himalaya, es va donar a l'esmentada ciutat una brillant conferència detallant minuciosament l'expedició, i es projectaren a la pantalla una llarga sèrie d'escolides fotografies, obtingudes en el transcurs de l'exploració.

El Centre Excursionista de Catalunya, que recull tots els esdeveniments alpinistes, no podia deixar passar per alt tan important fet, i immediatament va realitzar les gestions oportunes perquè aquesta conferència es pogués repetir en la nostra ciutat.

Avui pot assegurar-se ja que és un fet la realització d'aquest projecte.

Barcelona serà la primera ciutat del món, després de Londres, on es donaran a conèixer les meravelloses bel·leses que estan incloses en aquelles apartades regions, voltades del major misteri, i en les quals fins ara no havia pogut penetrar cap europeu.

Per bé que no estigui encara fixada la data en que es donarà la conferència en qüestió, podem avui anunciar que tindrà lloc el vinent mes de maig, en un dels locals més espaciosos de la nostra ciutat.

Atropells

Un dels tramvies de la dreta de l'Eixample, passant ahir a entrada de fosc pel Portal de l'Angel va atropellar a Joan Pallegà Estivill, de 16 anys, dependent de comerç, i li va causar contusions al cap, fractura de la cama dreta i ferides a l'esquerra, pronòstic greu.

Va ésser conduït per uns transeünts al dispensari de l'Alcaldia ingressant, després a l'Hospital Clínic.

Un carro que passava pel carrer de Galileu, va atropellar la nena Faustina Zamora, de tres anys, i li va causar contusions al ventre. Va ésser auxiliada al dispensari d'Hostafranchs.

Al carrer de Pere IV, davant del Passatge de Ricart, l'automòbil 3896 va atropellar a Miquel Ologaray Jordán, de 16 anys, i li va produir ferides al cap i commoció cerebral, de pronòstic reservat.

Van curar-lo al dispensari del Taulat, essent després conduït a casa seva, Recared, 31.

Bisbat

La «Revista Franciscana», de Vich, corresponent al darrer dissabte, va dedicada per complet a les solennitats de la present setmana.

Tant el text com la il·lustració són ben adequats als dies sants.

També el darrer número de «Revista Popular» porta originals ben escaients a les presents diades.

Foment de Pietat Catalana acaba de publicar un bellíssim llibre molt apropiat per a aquests dies Sants Porta per títol «El cant religiós del poble, en la Setmana Santa», i conté tots aquells que més interessa conèixer als fidels.

«El cant religiós del poble en la Setmana Santa», pot adquirir-se en totes les llibreries catòliques i a la redacció de «Foment de Pietat Catalana», carrer de Durán i Bas.

El sermó predicat el diumenge a la Catedral per l'il·lustre jesuïta P. Josep Maria Pijoan, es va veure concorregudíssim de fidels. La concurrència d'homes, ultra omplir el cor de gom a gom, omplia també les tribunes, i la de senyores quasi impossibilitava l'entrada al temple.

De molts anys no es recorda una quaresma tan concorreguda.

Festa al local de la Protecció a la Infantesa

Diumenge, a la tarda, unes famílies distingides per la seva cultura i cordialitat vers els desvalguts oferiren una festa gala als infants que recull i regenera la benemèrita Junta de la Protecció a la Infantesa.

Moltes famílies hi assistiren en un acostament caritatiu i de bondat, car no sols de pa viu l'home.

Al pati del gran establiment hi fou muntat un escenari, on els fills d'unes famílies amigues, de Sarrià, hi representaren la comèdia catalana «Muset i Bernadeta», d'En Josep Maria Folch i Torres, amb música del Mire. Longueras, el qual va assegurar al piano amb aquella seva cordialitat i bonhomia davant dels petits.

La gentil i culta senyoreta Lluïsa Garriga-Massó, va cantar exquisidament unes cançons per a infants, acompanyada per una dama pianista, de la qual, si no recordem el nom, recordem el bé que ho feia.

La senyoreta Mercè Carreras, amb el seu bon gust i proverbial sensibilitat, va recitar unes belles poesies de mossèn Cinto Verdaguer.

Finalment, el grup dels petits Masrera representaren «La veritable princesa», que damunt un conte d'An-

dersen ha escrit amb molt d'encert En Lluís Masrera.

Tots els nens i nenes recollits a la Protecció mostraren un gran contentament tota la tarda.

Rebren amabilíssimament els convidats els individus de la Junta, En Lluís Folch — qui apar tenir en aquesta obra tota sa vida llurada — i el doctor Blanc i Benet.

Concerts

SALA MOZART

Recital Antoni Marqués

Sempre havem cregut que N'Antoni Marqués pot arribar a ésser un dels nostres millors pianistes. Té un mecanisme fàcil i una sensibilitat ben fina i ben deserta. En Marqués és, en un mot, un artista delicadíssim. Però hauria de vigilar encara, sens dubte, algunes de les seves interpretacions. Chopin, per exemple, no era pas enemic del ritme (malgrat el seu originalíssim del «rubato»). Ara bé, el jove pianista que ens ocupa toca la Polonesa en do sostingut, de Chopin, de manera certament massa «personal». També caldria enriquir les sonoritats en penetrar, per exemple, en el món boniquíssim que Debussy crea.

N'Antoni Marqués ens perdonarà, creiem, les nostres lleugeres objeccions. Ens és grat de repetir que confiem que l'esmentat jove artista arribarà a ésser un dels nostres millors concertistes.

F. LL

Musicals

Avui, a tres quarts de deu de la nit, tindrà lloc a la sala d'audicions íntimes del Palau de la Música Catalana la segona sessió del «Cicle Beethoven», que els artistes Aurelia San-cristòfol, Eduard Toldrà i Blai Net inauguraren amb gran èxit el passat divendres davant d'un tan nombros com selecte auditori que en el redós amable de la petita sala del Palau seguí amb veritable devoció la tasca dels tres notables artistes.

En aquesta segona sessió s'executaran les següents Sonates: Sonata en la, op. 30, núm. 1 (violí i piano); Sonata en do, op. 102, núm. 1 (violoncel i piano); Sonata en fa, op. 24, Primavera (violí i piano).

EDITORIAL CATALANA

BARCELONA

LA MES IMPORTANT EMPRESA EDITORIAL DE LA NOSTRA TERRA

Dels seus tallers surten els més acurats treballs tipogràfics.

Editem importants revistes tècniques, d'esport, teatre, etc.

Surten continuament llibres dels més coneguts escriptors catalans i traduccions de les més valuoses firmes de la literatura mundial.

Comptem amb maquinària moderna per a la

Tipografia comercial

Mostres, factures, talonaris, cartells, circulars, follets, programes, revistes, etc.

SECCIÓ ESPECIAL per a servir amb rapidesa els treballs de les ENTITATS BANCÀRIES i altres GRANS EMPRESES

Per a tota mena d'impresos demaneu pressupost a la

SECCIÓ D'IMPREMTA

Editorial Catalana, S. A.

MALLORCA, 257 i 259

Telefoneu al 58 G. i passarà el nostre representant a rebre les vostres ordres.

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrams i conferències de LA VEU)

UN MISSATGE

Madrid, 10, 6'15 tarda.

El text del missatge dirigit per l'Ajuntament de Madrid a Maria Guerrero i Ferran Díaz de Mendoza diu així:

«A donya Maria Guerrero i don Ferran Díaz de Mendoza, fills predilectes de Madrid:

Madrid, solar de Lope i Calderón, empori del nostre gloriós teatre, capital de l'Espanya, el prestigi artístic de la qual havien sustentat i universalitzat, ha de figurar al cap de l'homenatge que avui vos tributa tot l'imperi de parla castellana. I en enviar-vos aquest homenatge se sent orgullós de representar tot el poble espanyol unit amb el de la capital en l'admiració i l'altíssima estimació del vostre art.

Madrid, 9 d'abril de 1932.
L'alcalde-president, comte del Valle de Sanchi.

LAS HURDES

Madrid, 10, 8'30 nit.

Un d'aquests dies marcarà a Las Hurdes una comissió oficial mèdica, composta pels doctors Marañón, Goyanes i Legendre, aquest últim de nacionalitat francesa, amb l'objecte d'estudiar l'estat sanitari de la dita comarca.

Aquesta comissió que ha de realitzar una tasca molt interessant, anirà acompanyada, en la seva excursió, pel comte de la Romilla, diputat a Corts pel districte d'Hervás.

Coincidint amb aquest viatge, s'inaugurarà una línia telefònica d'Aldeanueva del Camino a Pinofranquedo, o sigui, una xarxa de 90 quilòmetres, que posarà en comunicació Las Hurdes amb la resta de la Península.

EN ROMANONES

Ha marxat a la seva finca de Miralcampo, on es proposa passar la Setmana Santa, el comte de Romanones.

Allí prepararà la conferència que ha de donar a Sevilla sobre el problema del Marroc.

ATROPELL

Un automòbil guiat pel marquès de Villabragima, fill del comte de Romanones, atropellà un nen, causant-li ferides greus.

LA REFORMA TRIBUTARIA

De no sortir modificació, és propòsit del Govern, en data pròxima, posar el dia que es reprimen les sessions de Corts, presentar el projecte de reforma tributària.

Ha estat base d'aquest projecte l'orientació general del que presentà el comte de Bugallal, però afectant altres aspectes que l'altorès ministre de Finances hagué de deixar a un costat, donada la composició especial del gabinet de que formava part.

El President del Consell ha explotat ja l'ànim dels caps polítics en el que es refereix a l'aprovació d'aquest projecte, i es diu que alguns li han ofert el seu ajut.

EL PROJECTE DE TRANSPORTS

La Comissió el Senat que entén en el projecte de transports, ha rebut diverses informacions i s'ha anat actualitzant algunes més.

El ministre de Foment, que havia de fer algunes modificacions en el projecte, ha desistit del seu propòsit, atenent les indicacions del senyor Maura, el qual considera que essent la coincidència de tres criteris el que conté la ponència ministerial, no procedeix modificar-la sense posar-la en perill, de no ésser aprovada.

CAPELLA PUBLICA

La capella pública celebrada ahir al Palau, amb motiu de la festivitat del dia, va estar molt concorreguda.

L'aspecte que presentava la galeria, magníficament adornada amb tapisos, era en extrem brillant.

Els Reis i la seva cort sortiren de les regies habitacions a les onze en punt, dirigint-se al temple palatí als acords de la «Marxa Reial», de París, interpretada per la banda de música del Reial Cos d'Alabarders.

Arribada la comitiva al temple i ocupat pels Reis i el seu seguici, els corresponents tituls, el bisbe de Sió, com a pro-capellà major del Palau, procedí a la benedicció de les palmes, que foren immediatament

llurades a les reials persones i la seva cort.

Acte seguit s'organitzà la processó, la qual va sortir de la capella per a recórrer la galeria i retornar novament al temple.

A la processó marxava davant la clerecia i cantors de la Reial Capella, els quals cantaren el «Laus Deo» i els altres signes litúrgics del dia.

Tant els Reis com el seguici eren portadors de palmes.

De retorn al temple, es van cantar la missa en si bemoll, d'Anglada, el «Laus Deo», de Torres, i la «Passió», d'Hernández, a veus soles, amb acompanyament de fagot i harmonium, oficiant en el religiós acte el Patriarca de les Índies, auxiliat per dos capellans d'altar.

Acabat l'acte, la comitiva tornà a les habitacions regies als acords de la marxa «Fe, Esperança i Caritat», de Geronès.

AL PALAU

Aquest matí ha tingut el Rei audiència militar.

El comandant del Terç Estranger i distingit aristòcrata senyor Liniers, ha complimentat el monarca a primera hora d'aquesta tarda.

El senyor Liniers comanda la quinta bandera del Terç, de recent creació, i fou ferit en un dels primers combats en què aquesta bandera va pendre part.

En l'actualitat e stroba ja completament restablert.

El Rei, després de dirigir-li moltes preguntes sobre els combats en els quals ha pres part i sobre la valenta actuació del Terç, l'ha felicitat zardorosament.

EL PRÍNCIP D'ASTURIAS

El príncep d'Astúrias, acompanyat del seu director d'estudi, general comte de Grove, i del seu professor senyor Font, ha estat aquest matí al quarter de Maria Cristina, assistint com a caporal del regiment del Rei, a la presentació a aquest cos del seu nou coronel, el senyor Gerat.

Ha fet la presentació l'antic coronel del regiment, avui general, senyor Saro.

S. A. després de l'acte, ha recorregut les diverses dependències del quarter i ha estat aclamat.

NOTA BURSATIL

Madrid, 10, 9'15 nit.

Els cabals públics estan sostinguts, romanent la partida de l'interior a 68'50.

Les accions bancàries, fentines, especialment les del Río de la Plata, que pugen sis enters.

De les industrials es destaquen les Felgueres, que estan ben disposades davant els acords presos en la Junta celebrada aquest matí, i passen de 42 a 46'50.

Els francs pugen mig enter, les lliures 15 cèntims, les llires 75, els marcs 15 i el dòlar un.

ESTAT SANITARI

Segons «El Siglo Médico», disminueixen els estats gripals.

El sarampió aconsegueix també visible minva.

Els reumatismes aguts, articulars i musculars se sostenen en la mateixa proporció.

Han augmentat en nombre les congestions i hemoràgies dels centres nerviosos i de l'aparell respiratori.

RECEPCIÓ ACADEMICA

A la Reial Acadèmia de Medicina se celebrà ahir la recepció pública del nou acadèmic de número, el farmacèutic don Manuel Alvarez Ode.

El nou acadèmic va llegir un discurs sobre el tema «Farmacologia de les preparacions galèniques actives d'origen vegetal».

LA NEUTRALITAT DE LA SOCIETAT DE NACIONS

Madrid, 10, 10'30 nit.

Sobre el tema «La neutralitat de la Societat de les Nacions», ha dissertat aquesta tarda a l'Acadèmia de Jurisprudència el catedràtic de Dret Internacional de la Universitat de Saragossa, don Manuel de la Sala.

Creu que a la Societat de les Nacions, que si bé significa un gran pas en pro de la pacificació universal, és un organisme imperfecte, ja que a la segona de dites poblacions les guerres, serà impossible l'absol

luta neutralitat, almenys en el concepte que d'ella es feia.

La neutralitat serà relativa, ja que en virtut dels Estatuts de la Societat, els seus components es veuran obligats a mantenir el bloqueig comercial que la Societat imposi.

Al mateix temps, el concepte de neutralitat ha evolucionat. Ja no representa la inhibició absoluta. Els neutrals es veuen obligats a procurar per tots els mitjans la pau entre els bel·ligerants.

El senyor La Sala fou molt aplaudit.

EL CONGRES DE LA FEDERACIO SINDICAL

Demà marxaran cap a Barcelona, de passada per a Gènova, En Julià Besteiro i En Largo Caballero, per a assistir, com a delegats de la Unió General de Treballadors, a les reunions que en la segona de dites poblacions han de celebrar-se, convocades per la Federació Sindical Internacional, per a tractar dels problemes que afecten al proletariat i que han d'ésser estudiats per la conferència de representants governamentals.

Acabada la seva tasca a Gènova, En Besteiro i En Largo Caballero es traslladaran a Roma, en la qual capital començaran el dia 20 de l'actual les sessions del Congrés Internacional de la Federació Sindical.

TELEFONIA SENSE FILS

Aquest matí s'ha comunicat perfectament per telefonia sense fils, per primera vegada, des de Madrid a Larraix.

Les proves s'han fet des de Carabanchel, amb una estació construïda als tallers que a Madrid té la Companyia Ibèrica de Telecomunicació.

Aquesta mateixa companyia assegura que aviat comunicarà per telefonia sense fils amb les Illes Canàries, des de la seva estació radiotelegràfica del ministeri de Marina a Chamartín.

CONTRA L'ARANZEL

La Cambra de Comerç de Madrid ha enviat al ministre de Finances, un escrit de protesta contra l'aranzel, acompanyant una llista de 277 reclamacions.

Es diu en aquest escrit que el dictamen sotmès a l'aprovació del Consell de ministres, sofrí una exagerada exacerbació proteccionista, fins al punt que partides com les del vidre i cristall de precisió, de 80 pessetes passà a 240.

Considera que l'aranzel serà causa del nostre isolament en el món internacional.

Diu que el seu naixement és il·legal, puix concoula e l'edre de 20 de novembre de 1909, pretenent donar validesa definitiva a un aranzel elaborat amb desprec de la la Rei de bases de 1906, i amb criteri partidista regional i de compensació d'interessos privats.

Manifesta que en el si de la Junta d'Aranzels no es va fer cas de la veu de la Cambra de Comerç, i cada comissió de tècnics es va traduir en una puja injustificada. Claudiofaren aduoc aquells elements als quals es va confiar la defensa de la classe nostra, davant les prometenques de concessions reciproques. La superioritat ha desatès totes les queixes formulades per les classes mercantils.

De l'estudi comparatiu entre el dictamen de la Junta d'Aranzels i l'aranzel promulgat resulten rebatides pel Consell de ministres 116 partides, i en alça, 89; però es rebatixen en alguns cèntims partides d'importància puja, 89; però es rebatixen en les eines necessàries per a les indústries manufactureres, i en canvi, les puges són molt qualificades en els articles mal anomenats de renda, pel Govern, que oblidà que uns són indispensables per a la producció i altres són articles de primera necessitat.

Enumera diversos articles necessaris per a la construcció i per a l'agricultura i el treball domèstic, que tenen una considerable puja, i afegeix:

Com a conseqüència d'aquest Aranzel prohibit vindrà l'amenaça de successives ruptures comercials. La ruptura amb França amenaça estendre's a Anglaterra, Alemanya i altres nacions, i el comerç es veurà precisat a contenyir-se als productes marcats nacionals, els fabri-

cants dels quals, apoiats per aquest aranzel, exageraran els preus.

Com que durant la gestació de l'Aranzels en res s'ha atès pels Govern la veu de la classe mercantil, aquesta acut per última vegada a la superioritat, per a pregar-li que s'aten- guin llurs reclamacions i que es proveeixi pel Govern al ràpid concert de tractats de comerç amb tots els països.

NOTES DE PORTUGAL

Lisboa, 10.—Els estudiants espanyols han visitat diversos museus de la capital.

El president del Consell de ministres ha telegrafiat als governadors civils de Coimbra i Oporto, i a les autoritats de les diverses poblacions que han de recórrer els estudiants en el seu viatge d'estudi, amb el fi que es donin als estudiants esmentats totes les facilitats necessàries al major exit de la seva excursió.

Anit passada foren detinguts diversos individus, per haver estat trobats repartint opuscles i proclames que excitaven a la vaga.

S'assegura que les corporacions patronals no procediran contra els obrers seus que no vagin a la vaga.

ACCIDENT DEL TREBALL

Madrid, 11, 12'30 matí.

A les obres del sub-sol que s'estan portant a cap al carrer de Sant Nicolau, hi ha hagut aquesta tarda una ensulsiada, qu ha sepultat tres obrers.

Gràcies als auxilis que se'ls han prestat de seguida, han estat extrets als pocs moments, sense haver sofert lesions d'importància.

ATROPELLS

A conseqüència dels atropells de cotum han resultat deu persones ferides en les últimes 24 hores.

BATUSA

Aquesta tarda, al Café Angles, s'ha registrat una baralla entre toreros, apoderats d'aquests i diversos individus pertanyents a un diari mari, titulat «Toreros».

Han intervingut en la baralla el matador de breus Ricard Anillo, «Nacional», el matador de novillos Francisco Peralta, «Facultades», dos banderillers, els apoderats Manuel Rodríguez, Manuel Pesquera, i Anselm Benito Barroso, Josep Velasco Peña i Enric Velasco Peña, propietari de mentat periódic.

A conseqüència de la baralla han resultat Josep Velasco, amb lesions de pronòstic reservat, i Manuel Rodríguez i Enric Velasco, amb lesions lleus.

Han estat detinguts «Nacional, Rodríguez, Pelucho i els tres agressors.

EL COS DE SANITAT MILITAR

Aviat serà reorganitzat el cos de sanitat militar, sobre les següents bases:

Primera. La deguda proporció de sanitat militar amb els diversos cosos i armes de l'exèrcit.

Segona. Els serveis hospitalaris.

Tercera. L'Acadèmia de Sanitat Militar.

Quarta. L'organització d'importants laboratoris per l'Institut d'Hygiene Militar.

Quinta. Les formacions sanitàries i hospitals de campanya.

Sexta. Els serveis de plaça i les especialitats mèdico-quirúrgiques.

Septima. Els serveis regimentals.

Octava. L'organització del reglament de campanya.

Novena. L'organització del reglament d'hospitals.

10. Dignificació personal dels metges auxiliars.

Totes aquestes reformes, minuciosament estudiades, no gravaran el presupost, que seguirà essent, com el vigent, en la part corresponent a Sanitat Militar, de 8.820.000 pessetes.

Figura també en aquesta reorganització la reducció de les plantilles de tinent metge, en forma tal, que l'assets a capità metge sigui molt ràpid.

EL GENERAL BERENGUER

M. MILLERAND

Teután. — Ha arribat l'Alt Comissari, general Berenguer, amb els seus ajudants.

El dia 12, o sigui passat rema, diemercs, sortirà l'Alt Comissari cap a Marrakeix i Fez.

Allí gerà rebut pel president de la República francesa, M. Millerand, el qual, com és sabut, es troba visitant el protectorat francès al Marroc.

DE LARRAIX

Cadiz. — Ha arribat a Larraix el vapor «Isla de Menorca», portant 185 caps, oficials i soldats en ús de cància.

Segons noves de Larraix, en aquella ciutat hi ha gran confiança que el general Barrera tornarà a encarregar-se d'aquella Comandància general.

Aquesta nit surt cap a Madrid, per tal d'ingressar a l'hospital de la Creu Roja, el tinent de policia de Tetuán, don Ricard Sáiz, de Itárria, natural de Navarra, per a atendre a la curació d'una ferida a la cuixa, que sofrí en un dels recents combats, en la zona de Larraix.

D'aquesta mateixa zona marxaran a casa seva a restablir-se 241 soldats convalescents.

COL·LISIO ENTRE SOCIALISTES I COMUNISTES

Bilbao. — A la zona minera es desenvolupa anit passada un segnat succés provocat per la divisió que hi ha entre els socialistes i els comunistes miners, respecte la declaració de vaga d'avui, en vista dels propòsits dels patrons de rebaixar els jornals.

El fet ha esdevingut a Gallarta, on, al final d'un míting celebrat per a tractar del referit assumpte, van ballar-se do grups de treballadors.

Alguns d'ells feren ús d'armes de foc, i caigueren víctimes dels trets, diversos contendents.

Les autoritats acudiren al lloc del succés, i recolliren quatre obrers que estaven estesos a terra. Un d'ells ja era cadàver; un altre estava agonitzant, i els dos restants presentaven ferides greus.

D'aquests dos darrers, un és el secretari del Sindicat d'Obrers miners comunistes, anomenat Felu Ballejos Sánchez.

Els quatre cosos foren portats a l'hospital mber de Triano, on es va procedir a curar-los de les ferides.

Poca estona després d'ingressar en aquest establiment, morí el ferit més greu, nomenat Gabriel Pérez Lovera. L'individu que aparegué mort en la carretera, s'anomenava Santos Iglesias López.

Signora els noms dels ferits.

El jutjat intervé en el succés.

En la majoria de les mines avui els obrers no han entrat a treballar. Unicament es treballa en algunes de l'Arboleda i Arnaval.

El governador intervé en el conflicte, i ha citat els patrons i els obrers a una reunió que tindrà lloc el dimecres.

ELS MINAIRES DE BISCAIA

Bilbao. — Ahir es va celebrar a la Casa del Poble una important reunió de les Directives de diversos oficis, entre les quals figuraven principalment les dels metal·lúrgics i del ram de construcció, per a resoldre referent a l'actitud que cal adoptar davant el propòsit manifestat pels patrons de rebaixar els sous i suprimir els augmentes de caràcter transitori, acordats durant la guerra.

En la reunió s'ha designat un comitè executiu, disposat d'amples poders, el qual ha de preguntar a la Unió de Treballadors quina classe de auxili hi ha disposat a prestar, donat el cas d'acorar-se la proclamació de la vaga a Biscaia.

Avui començarà la vaga a la zona minera, dictada pel Sindicat comunista.

El Sindicat Socialista ha ajornat la declaració de vaga fins a la reunió que tindrà lloc demà, dimarts, al Govern civil, pels representants dels patrons i dels obrers.

DENUNCIA

Bilbao. — Ha estat denunciada pel fiscal una fulla amb tendències comunistes, que s'han distribuït, en la qual s'invita a la vaga i s'aconsella als obrers que es neguin a acceptar la rebaixa de 1'40 pessetes en els salaris.

DETENCIO

Cadiz. — La guàrdia civil ha detingut els autors del robatori comés a una «rellotgeria del carrer de Prim,

recuperant diversos objectes, per valor de 27.000 pessetes.

Sembla que un dels autors és fill d'un cap de l'exèrcit i d'una marqueria.

El dia 11 de març, els autors d'aquest robatori comparegueren com a presumpcioners autors d'un furt de roba, a l'Àngel, essent posats en llibertat per manca de proves.

TERRATREMOL

Toledo. — Els aparells de l'estació sísmològica registraren el dissabte un violent terratrèmol que començà a les 20 h., 48 m., 49 s., a una distància epicentral de 6,760 quilòmetres.

TEMPTATIVA D'EVASIO

Saragossa. — Aquest matí, quan una parella de la guàrdia civil conduïa a Ferriol García, reclòs que havia estat tret de la presó amb l'objecte de comparèixer davant de l'Audiència com a testimoni en la vista d'una causa per robatori, aprofitant l'aglomeració de gent que hi havia pels voltants de l'edifici, aconseguí trencar la corda que el subjectava i es va escapar.

La parella el perseguí llarg trajecte sense perdre'l de vista, però sense atrevir-se a disparar per temor que ocasionar alguna desgràcia, degut al gran nombre de persones que per allí transitava.

En arribar a la plaça del Pilar, del quarter de seguretat que allí hi ha, sortiren diversos guàrdies i el perseguiren, aconseguint atrapar-lo.

Es va produir gran alarma entre el públic.

El subjecte de referència, pel que es veu, és pràctic en aquestes escapades, puix la primera vegada que va ésser conduït a la presó també aconseguí escapar-se.

L'ACCÉS AL CONGRES

La comissió de govern interior del Congrés, en la qual figuren els senyors Lerroux i Alvarez (don Melguades), ha acordat que es limiti l'accés als passadissos i al saló de conferències del Congrés, perquè s'ha arribat a tal abus, que són molts els que per allí ambuien habitualment sense que els reclam cap mena de deures professionals, convertint-se per alguns la Cambra popular en un centre de peticions de caràcter particular.

Es va acordar que per al successiu, no sols sigui condició indispensable el d'anar correctament vestit, sinó que s'exigirà que el vestit sigui fosc.

S'informarà el passadís de la Rotonda impedint-se l'accés ahhuc a periodistes i ex-diputats.

Segurament que la implantació de la reforma donarà lloc a iguals dificultats sorgides en èpoques anteriors quan s'ha tractat de posar en pràctica mesures d'aquest gènere.

D'ESPORT

Sant Sebastià. — Davant d'un públic immens es jugà ahir a la tarda a l'irun, l'anunciat partit semi-final entre el Real Madrid i el Real Unión d'Irun.

En presentar-se els equips al camp s'obrí d'una oació.

L'equip de Madrid és el mateix del diumenge, i el d'Irun reforçat per en Zabala.

Comença l'encontre amb gran expectació.

Des del primer moment es nota el domini dels irunesos.

Als tres minuts de jugar marca una ràpida arrencada l'Irun i els davanters arriben a la porta madrilenya aconseguint en Zabala el primer punt.

Segueix el partit amb el domini de l'Irun, sense que els davanters del Madrid deixin de marcar diverses escapades perilloses.

Al cap de cinc minuts, una nova arrencada de l'Irun i una càrrega d'en Zabala donen a l'equip local el segon punt.

Als dotze minuts, un gran joc de Patricio i Azuza dona el tercer gol a l'Irun.

Als 25 minuts, degut a una corner molt ben tirada per Acosta, i ramutada de cap per abala, dona el quart gol a l'equip irunès.

El camp està ple de fang, fent-se difícil el joc.

Moments abans d'acabar la primera part, René falla una pilota, s'apodera d'ella el Madrid, el qual avança ràpidament fins a la porta de l'Irun.

Es produeix una confusió gran i quan els irunesos creien salvat el perill, perquè el porter ha rebutjat la pilota, Bonjardín, del Madrid, centra i aconsegueix el primer gol.

Acaba la primera part amb quatre punts a un a favor de l'Irun.

A la segona part, res digne d'esment.

Els jugadors semblen molt cansats pel mal estat del terreny i per les contínues caligudes.

Amb el mateix resultat acaba l'encontre.

Demà, a dos quarts de quatre de la tarda, al cam d'Atocha, a Sant Sebastià, es jugarà el partit de desempat per al qual hi ha una gran expectació.

Continua plovent, i, per tant, el camp estarà també demà en males condicions.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

Madrid, 11, 2 matinalada.

La nota facilitada aquesta nit al ministeri de la Guerra, diu així:

«L'Alt Comissari d'Espanya al Marroc participa a aquest ministeri, a les 20'45 d'avui, que malgrat el fort temporal de Ponent, tres avions de l'esquadreta de Tetuan bombardejaren els pobles i altures immediates al Penón, produint un d'ells un incendi en un caseriu immediat a la platja.

De Melilla han arribat cinc aparells Havilland, que també castigaren els rebels, així com els hidroavions.

Sense cap altra novetat a Ceuta, Tetuan i Larraix.

A Melilla, ahir es van presentar a Dar Quebdani, al coronel de la policia indígena, 22 caps de Beni-Said, de les fraccions d'Ulat-Abdai. Churruet, i Amallant, amb altres quatre de Beni-Sidel, refugiats a Mont Mauro, venint en representació de llurs pobles per a sotmetre's.

A Alhucemas es va restablir ahir la comunicació amb l'antiga estació radiotelegràfica reparada amb elements enviats d'aquesta plaça.

Al capità de la mla de Yazanen se li han presentat deu indígenes, remenant vuit fusells mauser i dues carabines.

La policia del Zaio sostingué ahir passada un tiroteig amb una partida de malfactors, recollint un mort enemic amb armament.

tent vuit fusells mauser i dues carabines, sense ésser hostilitzats per l'enemic.

DE MELILLA

Melilla. — Dos aparells Havilland pilotats pel capità d'artilleria Uritu, i el tinent d'enginyers Mateo, sortiren de l'aeròdrom de Nador, bombardejant la costa del Penó de Vélez de la Gomera, prenent terra a Tetuan, i tornant a la tarda a Melilla, després de proveir-se de bombes a Tetuan i llançar-les damunt el Penó de Vélez efectuant el raid sense novetat.

Dos hidroavions i dos aparells Havilland sortiren ahir tarda cap al Penó de Vélez, i tornaren a Melilla.

Els bombardeigs aeris són els que més desconcerten l'enemic, el qual no comprèn com poden efectuar-se bombardeigs a 140 quilòmetres de les bases d'atterratge.

L'almirall de l'esquadra ha radio-telegrafià dient que l'esquadreta de aviació procedent d'Occident està bombardejant el Penó de Vélez.

També ha sortit de Nador una esquadreta per a efectuar el mateix bombardeig.

EL VAIXELL-HOSPITAL

Màlaga. — Ha salpat el vaixell-hospital «Alicante», en direcció a Melilla.

«Inform», empresa nacional d'informacions

Dissabte, a la tarda, l'empresa nacional d'informacions, «Inform», amb motiu del cap d'any de la seva constitució i aprofitant la inauguració de les seves noves oficines, establertes actualment al carrer de Llíria, 57, obsequià amb un esplèndid «lunch» les seves amistats comercials i tots els seus nombrosos col·laboradors.

Malgrat el poc temps que porta d'existència, l'empresa «Inform», gràcies a la intel·ligència i l'activitat que ha posat en la seva tasca, ha tingut la fortuna de nacionalitzar un servei comercial que fins ara havia estat en mans forasteres, les quals molt sovint, per no dir sempre, atendien preferentment el seu interès particular i el del seu país, que no pas les veritables necessitats del nostre comerç.

D'altra banda, la lamentable inhibició que aquesta indiferència representava per part nostra en un aspecte tan vital, posava en mans estrangeres la intimitat del nostre comerç cosa plena de perills per la nostra producció, sobretot en aquells casos que per qualsevol motiu d'ordre internacional, l'egoisme col·lectiu, aprofitava tot allò que pot afavorir els seus interessos, prescindint de tota discreció i de la lleialtat que d'exigència en les organitzacions d'aquesta mena.

Sortosament, amb l'actuació de l'«Inform», el radi d'activitat de la qual abarca tota mena d'informacions: comercials, econòmiques, financeres i tècniques, aquells perills queden salvats completament, afegint-hi la seguretat d'una absoluta discreció i un profund coneixement de les qüestions que se li confien.

L'èxit del seu primer any demostra que la seva col·laboració en el moviment comercial del país ha esdevingut una necessitat per tots els que en iniciar qualsevol relació comercial volen tenir la sensació que trepitgen ferm.

Felicitem el gerent-director, nostre amic el senyor Joan Jaumendreu i els directors, per l'èxit de la seva empresa que, si no tingués altres mèrits, tindria el d'afraquir-nos de tuteles estrangeres, i per l'aventurosa situació que la seva posa el comerç de Catalunya a tots els centres comercials del món.

Entre les persones que dissabte passat anaren a estrènyer la mà dels nostres amics, recordem: delegats de tots els Bancs de Barcelona; representacions d'Iberica de Contractació i Publicitat, S. A.; de Madrid: l'Antoni López, de l'Agència Hays; Uralita, S. A.; Riva i García; l'Auxiliar de la Construcció, S. A.; Indústria Tòcnica, S. A.; Rafael Bori, director de «La Propaganda»; J. Grau Gispert; l'Abel·le; Visay i Giralt; «Productes de Carn, S. A.»; «Carns Veedel»; J. Barnils, de «Catalunya Imperial, S. A.»; Fontana i Vilanova, de Reus; Estapé i Ros; Vives; Passols i C.; Societat Anònima Clausolles; Fills de Rafael Clarassó; Societat Enològica del Penedès, i altres.

Tot el personal de la casa, dependents, mecanògrafs, agents de propaganda, informadors, cap, i els apoderats delegats de l'empresa a Tarragona, Reus, Sabadell, Mataró, Madrid, Alacant, Lleida, Tortosa, Figueres, València, i altres localitats, contribuïren a l'animació i cordialitat de la festa.

Els apoderats de la casa, senyors Pere Casals, Manuel Cisa, Baldoher Majó i Francesc Carrasco, junt amb el director senyor Joan Jaumendreu, rebieren els convidats, fent els honors de la casa amb la seva afabilitat i galanteria.

L'Aplec de la Sardana

La Comissió Organitzadora de l'Aplec de la Sardana ha assenyalat la data del 28 del propiinent mes de maig per a la celebració de l'Aplec d'enguany.

L'esmentada Comissió per ara ha contractat per aquell dia les celebracions «La Selvatana», de Cassà de la Selva, i «La Principal», de Perelada.

En honor del consol de Venezuela

El dissabte, a la nit, va tenir lloc a l'Hotel Ritz, el banquet que la Casa d'Amèrica va organitzar en honor del senyor Albert Urbaneja, consol de Venezuela a Barcelona, que acaba d'ésser promogut a primer secretari de la Legació del seu país a Madrid.

Ocupaven la presidència, juntament amb l'homenatjat, el senyor Jaume Salz de Mendivil, en representació del Capità general; don Manuel Luengo, en representació del governador civil; don Joaquim Maria de Nadal, en representació de l'alcalde; don Albert I. Gache, consol general de l'Argentina, degà del Cos Consolar, i don Marian Viada, president de la Casa d'Amèrica.

Entre els assistents recordem a don Anselm de la Cruz, consol general de Xile; a don Leonides A. Yerovi, consol general de l'Ecuador; don Rafael Salazar, de l'Uruguay; don Evaristo Hazera, de Panamà; don Andreu Rodríguez Azpúrua, de Venezuela; don Josep Maria de Barros, del Brasil; i don Josep Vilamata, de la República austríaca; don Josep Armenteras, que representava la Cambra de Comerç; don August de Rull, la Cambra Industrial; don Manuel Puges, la Lliga de Defensa Industrial i Comercial; don Gustau Gil, la Cambra Oficial del Llibre; don Anibal Baró, el Círcol de la Unió Mercantil Hispano-Americana; els senyors Chinobon i Castella, el Banc Anglo Sud-Americano; don Pere Casas Abarcá, la revista «Mercurio»; don J. Abades, la Companyia Transatlàntica, i els senyors Sucre, Domenech, Bofill, Bosch i Companyia, Valdés, Palau, Visay, Bullon, Pérez Carreras, Pellicena, España Importadora i Exportadora, Transnacional d'Exportació, etc., etc.

Es rebieren adhesions de don Rafel Vetrils; de la Direcció de la Fira Oficial de Mostres; dels consols generals del Perú, Colòmbia, Mèxic, Guatemala i Nicaragua.

Va obrir el banquet el president de la Casa d'Amèrica, don Marian Viada, el qual elogí la tasca realitzada pel senyor Urbaneja en els pocs anys que ha residit a Barcelona.

Va fer notar els treballs que l'entitat americanista ha realitzat per a fomentar les relacions comercials entre Espanya i Venezuela, i va comentar l'augment de les importacions de cafè a la Península durant els últims anys.

Va al·ludir a l'esmena que la Casa d'Amèrica ha fet presentar en el Congrés pel seu conseller senyor Bardia, al projecte de llei d'autoritzacions aranzel·laries, en virtut del qual podrà Espanya negociar tractats de comerç amb les Repúbliques americanes, per desdota de la segona columna de l'aranzel, sobre una base d'extrema reciprocitat.

El senyor Armenteras, en nom de la Cambra de Comerç, felicità al senyor Urbaneja pel seu ascens, i va explicar les gestions realitzades per la dita institució en la Junta d'Aranzels, per a aconseguir la reducció dels drets d'importació del cafè, reducció que no s'ha pogut portar a efecte per haver estat declarat aquell article de renda en quasi totes les nacions europees, i per la circumstància de trobar-se en déficit el pressupost espanyol.

El senyor August de Rull, representant de la Cambra d'Indústria, va exposar la simpatia que sent la corporació de què forma part per quant afecta a les Repúbliques americanes, i particularment pel senyor Urbaneja, que tant ha treballat per a vincular les nostres relacions amb Venezuela.

Don Albert I. Gache, en nom del cos consolar americà, va donar l'homenatge al senyor Urbaneja pel nou ascens que ha sabut conquerir en la carrera. Va enlletir els dots socials de l'homenatjat, el seu talent i la seva modestia. Va parlar de l'acollida feta a l'Argentina al nou ministre de Venezuela, el culte escriptor don Per Cèsar Dominici, i de l'afecte que sent a la República del Plata pel poble de Bolívar, i pels homes representatius de la cultura venezolana, que han estat tramesos sempre a representar aquella República prop de l'Argentina.

Don Joaquim Maria Nadal, en representació de l'alcalde, es va adherir en nom de la República de l'acte organitzat per la Casa d'Amèrica, fent constar que sentia pena per celebrar la propera marxa d'un americà que ha sabut captar-se les simpaties de quants el coneixien, però que tenia certa alegria en veure la federació de voluntats que representava el ban-

quet, on estaven units fraternalment peninsulars i hispano-americans. Va dir que, amb tot i haver estat descoberta Amèrica fa quatre segles, solament fa trenta o quaranta anys que hem començat a comprendre's i encara hi ha que descomptar d'entre aquests vint anys de literatura. Va parlar de la necessitat de formar la federació de pobles de raça ibèrica per a constituir un nucli eficaç en el concert mundial, fent notar el paper essencialíssim que Barcelona podia desempenyar en aquesta federació, ja que és la primera ciutat del Mediterrani.

Don Ramon Bullón Fernández, inspector d'Emigració, desitjà tota classe d'èxits al senyor Urbaneja en el seu nou càrrec, fent notar l'habilitat demostrada pel consol de Venezuela en un difícil assumpte en que ambdós hagueren d'intervenir, i que fou base de la seva amistat actual. Tractà de la necessitat de què sigui creada aviat una flota hispano-americana perquè puguin ésser transportats els articles d'Espanya i d'Amèrica en vaixells propis, sota la bandera hispano-americana.

Don Anselm de la Cruz, consol general de Xile; el senyor Salz de Mendivil, interventor militar de la regió, que portava la representació del capità general; i don Manuel Luengo, que representava al governador civil, feren ús de la paraula per a adherir-se a l'acte i felicitar a l'homenatjat.

Finalment, don Albert Urbaneja, consol de Venezuela, es va aixecar per a donar les gràcies a quants havien assistit al banquet, especialment a la Casa d'Amèrica, la seva organitzadora, que tant s'ha distingit en fomentar les relacions entre Espanya i Venezuela, i que tan útil li ha estat durant la seva estada a Barcelona.

Va agrair l'assistència dels representants de les entitats econòmiques barcelonines, i va dir que guardaria gràt record de la ciutat comtal, on ha nascut un dels seus fills.

Va fer al·lusió a la Barcelona Venezolana, de la qual també és patrona Santa Eulàlia.

Va parlar de les dones venezoianes, que han heretat de la dona peninsular totes les virtuts de la raça.

Va acabar brindant per Catalunya, per Espanya i pel Rei, tocant aleshores el quintet que amenitzava l'acte l'himne venezoian.

Govern civil

BENEFICENCIA

Donatius concedits pel governador de l'import d'excess de recapitació obtingut per la Companyia de M. S. A. durant el primer trimestre de 1921:

Associació d'Amics dels Pobres, 1.000 pessetes; Apostolat de Senyors per a la Preservació de la Fe, 1.000; Asil Bressol del Nen Jesús, 1.000; Asil Naval, 1.000; Asil de Sant Vicens de Paul, (Les Carolines), 1.000; Patronat de la Infància Escolar, 1.000; Cooperativa de Periodistes, 1.000; Cooperativa de Militars, 1.000; Ecoles gratuïtes de Jesús i Maria, (Barri de Santa Eulàlia), 1.000; Institut de la Dona que treballa, 1.000; Religioses de Sant Joan, 1.000; Escola de Religioses Mercedàries de Siles, 1.000; Patronat Social Escolar d'Obrers del Poblet, 1.000; Granja de Santa Rosalia, 1.000; Sant Angel de la Guarda, 1.000; Asil de Bon Pastor, 750; Col·legi de Santa Dorotea, (Salesianes de Sarrià), 750; Orfanat de Sant Josep, 500; parròquia de Santa Maria del Mar, 500; Col·legi de Sant Miquel Arcàngel, (de Molins de Rei), 250; repartiment de nois autístics, 3.000; repartiment als pobres de la barriada de Can Tònia, 1.500; altres barraques de pobres, 1.000; repatriació de pobres, 5.000.

Total, 28.280 pessetes.

Les agències de minyones

Un veí del Passeig de Gràcia va pendre una minyona, proporcionada per una agència, que la va recomanar com a persona honestíssima.

Ahir, la minyona va sortir, passaren hores, i, vist que no tornava, l'amo va entrar en sospites, va passar revista al pis i va trobar un armari espanyat, faltant de dins joies i roba per valua de 750 pessetes.

Immediatament va anar a l'agència a fer avinent l'honradesa de la seva recomanada, però els de l'agència, amb molts circumloquis, li van venir a dir que si tenia mals de cap, que se'n passés.

El perjudicat ha format una denúncia al Jujat.

Recordi's!
que les malalties de
L'ESTÓMAC I INTESTINS
per antigues que siguin, es curen
prenent després dels àpats el
DIGESTONICO
De venda en farmàcies i drogueries

NOTICIES DE L'ESTRANGER

La primera sessió de la Conferència de Gènova

Discurs del president Facta

Gènova, 10. — Amb motiu de la celebració de la Conferència econòmica i comercial, l'annunciació als carrers d'aquesta població és extraordinària.

Des de dos quarts de tres de la tarda les delegacions comencen d'arribar en automòbils al Palau de San Giorgio.

A la porta que dona accés a l'escala d'honor, un escàmot de carabinier presenta armes al pas de les diverses delegacions. Així mateix als carrers i en un recorregut de diversos quilòmetres les tropes reals donen a les delegacions estrangeres una guàrdia brillant.

Alguns minuts abans de les tres, tots els delegats i secretaris ocupen els llocs designats i el president, senyor Facta, es dirigeix al seient presidencial.

La reunió ha començat a les tres de la tarda i ha durat fins a les set.

Oficialment confirmats els Poders del senyor Facta per l'Assemblea, el president del Govern italià llegí el discurs inaugural.

En aquest discurs el senyor Facta ha expressat la necessitat que els pobles d'Europa es troben de portar a terme una obra de col·laboració mútua per a posar terme als mals d'indole econòmica, industrial i política que pateixen totes les nacions.

No ha de fer-se en aquesta reunió, diu el senyor Facta, distinció entre vencedors i vençuts, puix en ella sols ens reünim homes de bona voluntat, disposats a posar tots els mitjans que tinguin a llur abast en pro de la justícia i de l'equitat entre els pobles.

El president de la Conferència assenyala a continuació la necessitat d'arribar a una fórmula harmònica per a solucionar els conflictes pendents, i reitera la declaració de què el Govern italià col·laborarà en tot el que suposi la unió entre els pobles per a la reconstitució d'Europa.

El senyor Facta posa fi al seu discurs recordant que la invitació a la Conferència i l'acceptació de la mateixa implicava l'adhesió als principis en què estan basades les Resolucions acceptades per la Conferència de Cannes.

Discurs de Lloyd George

Terminat el discurs del senyor Facta, fa ús de la paraula el primer ministre anglès, senyor Lloyd George, el qual diu:

Ens hem reünit en condicions d'igualtat, sempre que acceptem tots les condicions posades als acords.

A més a més, aquesta igualtat entranya l'acceptació de les Resolucions de Cannes, ja que aquestes s'apliquen a tots per igual.

El cap de la delegació anglesa exposa a continuació en termes dramàtics la situació d'Europa.

Europa, diu, necessita la pau, i mentre no quedi establerta, mitjançant la bona voluntat de tots, no serviràn de res nostres discursos.

El senyor Lloyd George es declara convençut de què els Estats Units uniran més tard llur esforç al de les potències europees.

Terminat dient: Si fracassem, s'apoderarà de l'univers un sentiment de profunda desesperança, però si aconseguim èxit, il·luminaran pel contrari el món raijs de llum i d'esperança.

Discurs de Barthou

Paris, 10. — Comuniquen de Gènova que en el discurs pronunciat a la sessió d'obertura pel senyor Barthou, aquest declarà que portava allí, després de molt meditat, el concurs lleial i reflexiu de França per a treballar intensament.

Els delegats francesos, digué, no vénen com a observadors, sinó com a col·laboradors, disposats a prendre part en l'obra a realitzar i en les responsabilitats comuns.

Demostren les dificultats que trobaran els delegats afirmant que aquestes dificultats no han de contenir-los en llur missió.

França, afegí, ha demostrat amb el seu propi esforç quines són les seves aspiracions. França, afegí el senyor Barthou, no està animada per cap egoisme nacional ni pretén exercir cap hegemonia.

La guerra li costà massa cara perquè França no li tingui horror. França és resoltament pacífica i no serà ella certament la que farà res que pugui contribuir a desestorbar la tranquil·litat del món.

La qüestió dels drets que a tan terrible preu pagà, no és obstacle perquè els francesos presentin el programa, i que aquests drets, així com els dels aliats, quedin fora de discussió.

Els perills francesos han realitzat un treball considerable i cap problema ha escapat a llurs investigacions ni a llurs reflexions.

Els delegats francesos diran tot el que considerin que està d'acord amb el manteniment de la pau i de la justícia, que és l'emblema de França. — Havas.

Parlen els presidents de les delegacions belga i alemanya

Gènova, 10. — Terminat el discurs del President de la delegació francesa, ha parlat el senyor Theunis en nom de Bèlgica, dient que aquesta vol mantenir la seva independència, però que s'inspira sempre en sentiments resoltament pacífics.

Després el president de la Conferència ha concedit la paraula al cap de la delegació alemanya, el qual ha pronunciat un llarg discurs encaminat a demostrar que la situació interior d'Alemanya és difícil.

Ha terminat dient que Alemanya està disposada a col·laborar activament en aquesta Conferència, perquè d'aquesta manera espera que s'obtiniran excel·lents resultats.

Discurs de Txitxerin

Parla a continuació el senyor Txitxerin en nom de la delegació russa.

Faig mena, diu, la declaració que acaba de formular el senyor Facta manifestant que aquí no hi ha vencedors ni vençuts, i també la declaració del senyor Lloyd George assegurant que aquí estem tots sobre un peu d'igualtat.

Rússia, però, sense renunciar de cap manera als seus principis comunistes, reconeix que poden existir paral·lelament altres principis.

El problema de la reconstitució econòmica d'Europa és de tal magnitud, que arriba a convertir-se en universal.

Rússia està disposada a col·laborar en aquesta Conferència amb tots els seus mitjans, que no són ni molt menys insignificants, però cal per això que tots reconeguin que la seva reconstitució és cosa indispensable.

El Govern rus està disposat a obrir novament les seves fronteres i a atorgar concessions agrícoles i mineres, així com a contribuir en tot el que pugui a l'afiançament de la vida i de la pau, però sempre que tingui la seguretat de no ésser víctima d'aquestes mesures i que li donin garanties contra tota violació de les seves fronteres i de la seva llibertat interior.

Ha terminat afirmant el propòsit de la delegació russa de contribuir en tot el que d'ella depengui al millor èxit de la Conferència. — Havas.

Barthou protesta de la proposició de Txitxerin

Gènova, 10. — Terminat el discurs pronunciat pel senyor Txitxerin, el senyor Barthou ha demanat la paraula, i després de recordar les declaracions fetes en obrir-se la sessió pel senyor Facta sobre el caràcter obligatori de les Resolucions de Cannes, diu que la nació francesa no nega a la delegació russa el dret d'examinar i discutir una per una totes les qüestions que figuren en el programa d'aquesta Conferència, però heu's aquí que la delegació russa en el discurs que acaba de pronunciar la seva representació ha plantejat qüestions tals com la d'una Conferència universal i la prorroga del mandat de la Conferència de Gènova.

Doncs bé, a Cannes no s'ha acordat res que s'assembla en res a això, i França es veu en l'obligació de protestar sense més demora contra la proposició del senyor Txitxerin.

El mateix dic, naturalment, en el que es refereix a la qüestió del desarmament. Quan la delegació russa faci aquesta proposició, es trobarà amb una negativa rodona i terminant de França, la qual segurament serà ajudada en això per la delegació italiana, el cap de la qual acaba de fixar amb la seva declaració inaugural de la Conferència la carta d'aquesta mateixa Conferència, ja que ningú podrà apartar-se d'aquesta Carta ni directament ni indirecta.

Txitxerin diu que Rússia acatarà els acords de la Conferència

El senyor Txitxerin ha contestat que la delegació russa ha vingut a Gènova animada d'un esperit conciliador i que s'inclinirà davant els acords de la Conferència.

En el que es refereix als armaments, ha afegit que el senyor Briand declarà en la Conferència de Washington que França no podia desarmar a causa de Rússia.

Doncs bé, com sigui que aquesta consent en desarmar, l'objecció formulada pel senyor Briand caurà pel seu propi pes.

No obstant, ens inclinarem, ha repetit el senyor Txitxerin, davant la voluntat col·lectiva. — Havas.

L'acabament de la sessió

Gènova, 11. — Després de Txitxerin, s'aixecà a rectificar el senyor Lloyd George, dient que, al seu pensar, ço que el delegat rus volia fer no eren proposicions concretes, sinó observacions generals, cosa altament perillosa, puix hi ha certes qüestions explosives que no han de tocar-se. Afegí que hi ha quelcom millor que fer.

La Conferència de Gènova, seguí dient Lloyd George, oferirà al senyor Txitxerin un extens camp, puix el seu programa li permet provocar a Barthou, desafiar a Poincaré i també a mi mateix, però si no fem més que això i la Conferència no ens condueix a un desarmament, la Conferència fracassarà.

Requeria la prèvia intel·ligència de tots els reunits, puix — diu — no es pot defraudar els pobles que tenen posada llur confiança a Gènova. Potser farem millor acollida a les proposicions de Txitxerin quan sapiguem quina classe de passatgers tracta de posar a bord del vaivell de la Conferència. La cosa principal ara és arribar feliçment a port.

A més a més, la qüestió d'armaments està sotmesa a la Societat de Nacions, a la qual podrem sotmetre noves proposicions que es facin reforçant, si calgués, aquell organisme.

El senyor Lloyd George terminà dient que s'equivoquen tots els que creuen que el programa d'aquesta Conferència, fixat a Cannes, és purament provisional.

Prenent peu d'aquestes declaracions, el delegat francès senyor Barthou s'aixecà, i amb veu forta pregunta si accepten tots els delegats les condicions de Cannes. En cas afirmatiu, la Conferència podrà seguir; en cas contrari, no.

El president, senyor Facta, posa fi a la discussió dient que el fet de concórrer a la Conferència tots els delegats sense prèvia protesta demostra clarament que les condicions de Cannes foren acceptades per tots els delegats.

Seguidament s'aixecà la sessió, comentant-se apassionadament els incidents d'aquest primer acte de la Conferència, al qual s'anomena ja històric. — Havas.

El ministre d'Estat anglès

Londres, 10. — L'estat de salut del ministre de Negocis estrangers britànic britànic es manté estacionari.

Amb aquest motiu no podrà marxar cap a Gènova fins dins d'alguns dies. — Havas.

Les potències neutrals

Paris, 10. — Comuniquen de Gènova al Temps que els delegats de les potències neutrals han declarat que malgrat l'haver examinat en comú certes qüestions que han d'ésser sotmeses a la Conferència, no formaven un grup polític amb una línia de conducta definida. — Havas.

Comentaris al discurs de Lloyd George

Paris, 11. — El corresponal a Gènova de Le Petit Journal, examinant la fisomia de la primera sessió de la Conferència, creu que el discurs de Lloyd George no fou dels millors, pronunciat per aquest home públic. La seva eloqüència aparegué embolcallada en un pacifisme ambigu i artificios.

El discurs de Barthou fou un èxit per la seva claretat i energia. Els senyors Facta i Schanzer s'aixecaren a felicitar-lo, i el senyor Lloyd George aplaudi des del seu seient.

Txitxerin llegí el seu discurs en un francès aspre i inflat. La rèplica de Barthou canvià molt el caràcter que fins aquest moment havia tingut la Conferència.

Quan Lloyd George s'aixecà per a parlar per última vegada, l'expectació a la sala era enorme. — Havas.

L'actitud dels delegats francesos

Paris, 11. — Segons Le Petit Journal, ha estat la delegació francesa en la Conferència de Gènova la que en la reunió preliminar d'abans d'ahir sostingué que les Comissions encarregades d'estudiar les qüestions que afecten a la política no fossin únicament els membres de dret i els representants acreditats en la Conferència, sinó que en la llista figurin els representants d'altres quatre potències.

Aquesta decisió donarà lloc a donar cabuda a les Comissions a la Petita Entente i nacions neutrals, fent-se així impossible perills que segurament haurien sorgit de no atendre's els desigs dels delegats francesos. — Havas.

Comentaris anglesos a l'actitud del Sant Pare

Londres, 11. — Segons el corresponal especial del Times a Gènova, la carta tramesa pel Sant Pare a l'arquebisbe de la dita capital ha causat penosa impressió en diversos cercles per considerar-la com l'aprovaçió del punt de mira alemany. — Havas.

Millerand a Rabat

Rabat, 10. — El president de la República francesa M. Millerand, contestant el discurs pronunciat pel Soldà amb motiu de la visita del primer al Marroc, ha expressat la satisfacció que ha experimentat amb ocasió d'aquest viatge per haver pogut comprovar la brillantesa dels resultats obtinguts, mercès al zel demostrat en totes les ocasions pel Soldà, així com també per l'adhesió que

el poble sent envers la seva sobirania. El president ha recollit les paraules del Soldà relatives a les tribus rebels i sobre aquest particular ha expressat la seva esperança que aviat i d'una manera definitiva la pacificació del Marroc serà un fet, afegint que França, rica en tradicions de generositat i simpatie envers el poble musulmà, ha emprès una tasca de prestigi i de respecte envers els usos i costum tradicionals del Marroc.

França—ha dit el president de la República—es proposa no apartar-se ni un moment d'aquesta línia de conducta. En terminar el senyor Millerand ha rebut un tribut d'admiració als consellers del soldà i al prestigi d'aquest en tot el món musulmà.—Havas.

Telegrama de Poincaré a Facta

París, 10.—El president del Consell de ministres ha dirigit al seu col·lega d'Itàlia un telegrama en el qual es plany novament de no poder concórrer personalment a la Conferència de Gènova, afegint que el senyor Barthou expressarà demés en ella els ardentíssims vots de França per l'èxit de la dita conferència.

Les doloroses proves que França ha hagut de suportar—diu—no feren mai que perdéssim de vista la llei permanent de la solidaritat europea. I tan decidits ens trobem a fer que es respecti el dret resultant dels tractats, com a col·laborar amb totes les nostres forces i de tot cor al resorgiment dels pobles desgraciats.

No solament França s'associarà —afegint el referit telegrama— a les iniciatives que a aquest respecte puguin presentar-se, en la Conferència de Gènova, sinó que presentarà, per la seva part, a l'esmentada Conferència, diverses solucions de caràcter positiu i pràctic, destinades a normalitzar el despertar econòmic d'Europa i a restablir el millor estat possible de prosperitat general.

França desitja vivament que la Conferència, ajudant a dissipar el malestar que pugui sentir-se al món, tingui el millor èxit per a aconseguir que s'obtingui a tot arreu la més fecunda prosperitat sobre la qual pugui fonamentar-se un esdevenidor millor. — Signat, Poincaré.—Havas.

Cursos universitaris per periodistes

Brussel·les, 10.—Els cursos universitaris per a periodistes, organitzats per l'Associació de la Premsa, començaran demà, dimarts, a les cinc de la tarda.—Havas.

Mort del cap del partit catòlic belga.

Brussel·les, 10.—Assistit espiritualment fins a darrera hora pel cardinal Mercier, ha mort l'ex-ministre i actualment diputat, cap del partit catòlic, M. Woeste.—Havas.

La capital del Congo belga

Brussel·les, 10.—Comuniquen del Congo que el governador general d'aquella colònia pretén traslladar la capital de la mateixa, des de Boma a Stanley Pool, encara que una gran corrent d'opinió desitja que s'atorgui la capitalitat a Leopoldville.—Havas.

La presidència del Brasil

Rio Janeiro, 10.—En una nota de caràcter oficiós es desmenteix rotundament el rumor que l'elecció del nou president de la República, faci tèmper que sorgeixin diferències entre l'exèrcit i la marina.—Havas.

La situació econòmica de Bèlgica.

Brussel·les, 10.—El president del Consell de ministres, continuant en ses declaracions, ha manifestat al Parlament que la situació financiera de Bèlgica és, efectivament, bon xic greu, però no desesperada.

Malgrat l'enorme crisi que Bèlgica està travessant des d'aquest punt de vista —ha dit— no hi ha motiu per a mostrar-se pessimistes.—Havas.

La marina nordamericana

Washington, 60.—El pressupost de Marina preveu una reducció de 181 milions de dòlars, 30 mil homes i 175 contractadors.—Havas.

La corona d'Hongria

París, 10.—Telegrafia de Budapest als diaris que, segons s'assegura, el príncep Nicolau, segon dels fills del rei de Romania, serà un dels pretendents al tron d'Hongria.—Havas.

Bucarest, 11.—Es desment en els cirkols autoritzats la notícia donada per la premsa de Bucarest, segons la qual el príncep Nicolau de Romania era un dels pretendents al tron d'Hongria.—Havas.

L'ex-emperadriu Zita a Hongria

París, 10.—Comuniquen de Belgrad a «Le Matin» que la Petita Entente ha informat al Govern hongarès que s'oposava al retorn de l'ex-reina Zita i dels seus fills a Hongria.

Sembla que el Govern de Budapest ha contestat en forma satisfactòria.—Havas.

Jaume Alsina Masip

HA MORT

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

La seva desconsolada esposa Rosa Gesa Bellavista, fills Josep i Rosa, germans Josep i Rosa, germans polítics don Salvador Noguera, Rosa Alsina, Josep Gesa Bellavista, Josep Bayer Bataller, oncles, cosins i parents tots, en recordar als amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els supliquen un record en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, Carretera n.º 10, demà, dimecres, dia 12, a les 9'30, per a acompanyar el cadàver a l'església parroquial i, des d'allí, a la seva darrera estada i després a l'ofici funeral per a l'etern descans de la seva ànima.

Cardedeu 12 abril 1922

No es convidava particularment

Explosió a Kattowitz

Kattowitz, 10.—A la cripta d'un cementiri d'aquesta ciutat, on havia estat assenyalat per les autoritats aliades l'existència d'un dipòsit d'armes i municions, es realitzaven treballs d'exploració, pels soldats i penats francesos, s'ha produït una formidable explosió, matant, set treballadors, quatre soldats, i un funcionari francès i un enterrador, i ferint cinc oficials i deu soldats. Cinc dels ferits han mort després.

La cripta estava minada i un mecanisme especial no vist a temps ha determinat l'explosió.

Les autoritats han ordenat el tancament dels establiments en senyal de dol.

Segons una informació, el nombre de morts puja a 23 i a 10 el de ferits.—Havas.

Gleiwitz, 11.—Les investigacions disposades per la Comissió internacional amb motiu de l'explosió ocorreguda a Kattowitz, segueixen el seu curs, sense resultat positiu fins ara. La premsa alemanya està d'acord en declarar que l'atemptat estava organitzat per l'Orgesch.—Havas.

Berlin, 11.—Els diaris de la dreta diuen que l'explosió de Kattowitz l'han portat a cap els polonesos, amb l'objecte d'excitar als francesos contra els alemanys.—Havas.

París, 1.—L'informe del general Lerond sobre l'explosió de Kattowitz, demostra que pot creure's que la capella del cementiri estava minada i tancada una gran quantitat d'armes. S'han trobat tres ametralladores, seixanta fusells i nombrosos cartutxos. Han estat retirats set cadàvers de soldats, i el de l'inspector de policia, i deu soldats ferits. Hi ha tres desapareguts.

Les condicions en què s'ha produït l'explosió permeten creure que la mina estava preparada per a fer-la saltar, però no es pot per ara afirmar rotundament, puix el general Lerond considera que l'explosió podia també causar-se per un simple accident.—Havas.

Cursa ciclista a París

París, 10.—L'equip franco-belga «Aertseres» ha resultat guanyador a la carrera ciclista de sis dies.—Havas.

Itàlia i Iugoeslàvia

París, 10.—Comuniquen de Gènova a «Le Matin» que els ministres de Negocis estrangers Itàlia i Iugoeslàvia han arribat a un acord sobre la qüestió de Zara.—Havas.

La situació a Egipte

Londres, 11.—Telegrafia de El Cairo al «Times», que el tribunal militar ha dictat sentència en la causa instruída contra els autors del complot organitzat amb el fi d'assassinat a Sarvat baix.

Un dels encausats ha estat condemnat a tres anys de treballs forçats, i altres dos anys de la mateixa pena.—Havas.

El duc d'Orleans a Palerm

París, 11.—Els diaris diuen que el duc d'Orleans, que es troba a Palerm, de retorn d'una exploració per l'Àfrica, ha fet saber que després de la seva mort llegava a França les seves grans col·leccions d'història natural.—Havas.

Millerand al Marroc

Rabat, 11.—El president de la República francesa senyor Millerand ha sortit d'aquesta ciutat, essent acollit entusiàsticament pels elements indígenes.

La comitiva presidencial seguirà paral·lelament a la costa fins al Kenitra, on s'interna, travessant les ruïnes romanes i la ciutat santa de Muley El Dris.

El president i el seu seguici es creu que arribaran a les cinc de la tarda, aproximadament, a Mequinez.—Havas.

Rabat, 11.—En el discurs pronunciat pel Soldà amb motiu de la visita del president de la República francesa, Muley Yusef donà les gràcies al senyor Millerand, i digué que considerava la seva visita com a penya formosa de la sol·licitud del Govern de la República francesa envers l'Imperi marroquí, expressant el seu reconeixement pels beneficis que el dit Imperi deu a França, els resultats dels quals, després de deu anys de regnat, es poden mesurar àmpliament.

El Soldà va fer ressaltar els progressos obtinguts per a la pacificació de les tribus hostils, fins al punt que els últims rebels han estat rebutjats als llocs més llunyans, on llur residència sols pot durar poc temps.—Havas.

Rabat, 11.—En la conferència del Soldà amb el president Millerand constà els progressos obtinguts gràcies a la pacificació de l'Imperi.

Els rebels, tramessos a llunyanes regions, resistiran poc. L'administració, reorganitzada, assegura als marroquins i europeus la salvaguarda de llurs persones i llurs béns. Les mesures econòmiques han impulsat vigorosament l'agricultura, la indústria i el comerç.

—El Marroc— afegí el Soldà— pogué trametre a la guerra nombrosos soldats que combatessin al costat de França i contribuïren també d'una manera notable a l'abastament dels aliats. El Marroc ocupa avui un lloc elevat gràcies a l'ajuda de França i al protectorat regit pel general Lyautey, el qual es troba unit indiscutiblement als brillants èxits de tan difícil labor.

Digué, demés, el Soldà que Lyautey marca l'esdevenidor del Marroc, assegurant la ràpida evolució envers el progrés, sense atentar les institucions tradicionals i seculars del país.

—Tampoc puc callar— acabà dient el Soldà— que són imprescriptibles els drets del solt serifa en l'exercici de les seves prerogatives sobiranes. Afirmit les públicament davant el president de la República francesa expressant la ferma esperança que els drets del gloriós Govern que ens protegeix.—Havas.

La situació d'Irlanda

Londres, 11.—Segons el «Daily Express», el president del Govern irlandès St. Collins, davant dels últims successos, ha demanat al Govern anglès que no retiri les seves tropes del Sud d'Irlanda.

Es parla que en aquestes festes de Pasqua ocorreran greus esdeveniments. Es diu que el senyor De Valera proclamarà la república independent.—Havas.

Nota d'Alemanya

París, 11.—La nota d'Alemanya en la qual es contesta a la Comissió de Reparacions sobre els pagaments a efectuar es declara que les dificultats financeres d'Alemanya s'agregen diàriament.

El canceller Wirth proposa que s'examinin novament la capacitat de pagament d'Alemanya i afegint que únicament un emprèstit exterior li permetria fer els pagaments en metl·lic fixats per a 1922. Rebutja la demanda de la Comissió de Reparacions de crear nous impostos per valor de 60.000 milions de marcs com demana la Comissió, i que es revisin els acords de 21 de març.

La Comissió de Reparacions es reuneix ahir oficialment per a examinar la resposta d'Alemanya i avui continuarà les seves deliberacions.—Havas.

Atac contra el Banc de Sicília a Catània

Catània, 11.—Un grup de desconeguts assaltaren les oficines del Banc de Sicília, fracturant una caixa de caudals i robaren nou milions de lliures.—Havas.

Per la producció catalana

Parlant amb el president del Foment

Ahí a la tarda, moments abans de reunir-se la Junta del Foment per a despatxar assumptes de tràmit, vàrem parlar breument amb el president, senyor Sert, que havia arribat el diumenge de Madrid.

Li vàrem demanar que ens donés algunes impressions del que ha passat a Madrid amb el projecte d'autoritzacions aranzelàries i ens manifestà que l'actitud del Govern li havia causat sorpresa en intentar l'aprovació del projecte amb tota pressa i sense donar temps a que els productors es poguessin defensar. Afegí que pensava anar a Madrid després de Pasqua, perquè notícies que tenia de Madrid eren que fins aleshores no es discutirà el projecte, però en saber que el Govern havia decidit posar-lo a discussió el dimarts passat, decidí traslladar-se immediatament a Madrid, juntament amb el vice-president, senyor Bernades, per a practicar totes les gestions que fossin necessàries per a impedir l'aprovació del projecte en els termes proposats per la Comissió d'Hisenda.

Ahans de marxar de Barcelona va entrevistar-se amb alguns parlamentaris catalans, entre ells el senyor Cambó, oferint-li el cabdill regionalista tota l'ajuda per a defensar els interessos de la indústria catalana. El Govern va mostrar-se molt intransigent en atenuar l'autorització que demanava i no fou possible impedir la seva aprovació, donada la rapidesa amb què fou discutit. Els grups liberals havien ofert llur ajuda al Govern i només restaven a favor del

L'actualitat social

CERCANT SOLUCIONS

Continuen les gestions per veure de resoldre el plet dels músics amb els empresaris teatrals abans de dissenyar, que comença la nova temporada.

Han estat citats a la Delegació del treball del Govern civil el patró i els obrers de la fàbrica de bombetes «Z», on fa dies que no es treballa.

UN ATEMPTAT

A dos quarts de set d'ahir a la tarda van sentir-se alguns trets al carrer de Soler i Roviro, de Sant Martí. Algunes persones acudiren al dit lloc, generalment de molt poc trànsit, i van trobar un home a terra, ferit del ventre.

Portat al dispensari de Sant Martí, va manifestar dir-se Joan Rius Albert, de 30 anys, fill de Manresa, habitant al carrer de València, 634, baixos, i obrer aprestador d'una fàbrica situada al carrer de la Llacuna.

Va afegir que l'havia agredit un tal Hortet, que viu a Sant Andreu, el qual anava acompanyat de dos més, per a ell desconeguts.

Tenia tres ferides al ventre de tal gravetat, que al cap de mitja hora d'ésser al dispensari va morir.

Als arxius de la policia no consta cap antecedent d'aquest desgraciat.

EN LLIBERTAT

Ha estat posat en llibertat pel jutge instructor, Pere Català, detingut al Passeig Nacional, repartint fulles clandestines.

MÉS DE L'ATEMPTAT

Respecte de l'atemptat comès al carrer de Soler i Roviro, vam sentir dir que al matí s'havia presentat a la fàbrica on treballava el Joan Rius, una comissió del Sindicat Unió, la qual havia intimat als obrers que s'abstinguessin de col·litzar per al Lliure.

Quan ho van saber els del Lliure, van fer avinentes els perills a que s'exposaven els que abandonessin aquest Sindicat per a ingressar en l'Unió.

Els obrers, davant d'aquestes pressions contràries, van nomenar tres d'entre ells que s'entrevistessin amb el patró i li demanessin garanties per a poder treballar amb tranquil·litat, sense temor als uns ni als altres.

Un dels comissionats era en Joan Rius, i quan es va cometre l'atemptat sortia de la conferència amb el patró.

projecte els maurins, els clervins i els catalans, i encara en nombre reduït de diputats.

Aprova el projecte al Congrés, el senyor Sert gestiona que en passar pel Senat s'obtinguessin algunes atenuacions, i malgrat que en una sessió es donà dictamen, es discutí i s'aprovà el projecte, el Govern, davant l'anunci del «quorum» al qual estaven disposats els maurins, clervins i regionalistes, va admetre que la rebuixa dels drets aranzelaris superiors en un 30 per 100 de la tarifa de la segona columna, solament tingués vigència per un any. El senyor Sert havia demanat que fos reduïda a mig any.

Acabà dient-nos el senyor Sert que en l'assemblea del dimecres al Foment explicaria les seves gestions a Madrid i assenyalaria l'actitud que cal observar d'aquí endavant. No creu el senyor Sert que la Comissió mixta introduïx més modificacions, i que, per tant, el Govern té a la seva mà per un any tot l'aranzel, i el que cal és vigilar l'ús que faci de l'autorització que li han donat les Corts.

Assemblea al Foment

El dimecres a la tarda es reuniran a la sala d'actes del Foment del Treball Nacional les entitats representatives de la producció de tot Catalunya amb l'objecte de tractar del projecte d'autoritzacions aranzelàries aprovat a les Corts.

L'acte promet revestir molta importància.

Sistemes monetaris

I

La Conferència de Gènova, que s'està celebrant, serà una temptativa feta per a presentar en una forma moderna les velles teories, ajudant-hi molt l'obra nova de la nostra època. És evident que es procurarà reunir, agrupar i analitzar els esdeveniments econòmico-financiers i utilitzar els coneixements treus de l'observació i de l'experiència, per a determinar tant com sigui possible els efectes immediats i posteriors.

Però, no ens fem masses il·lusions que després de la Conferència de Gènova el món s'hagi sanejat. Les condicions econòmiques canvien constantment, i aduec la ciència econòmica és d'un desenvolupament lent i continu.

El problema de la moneda serà objecte d'un estudi molt minuciós per part dels representants de tots els països que assistiran a la Conferència.

No es pot parlar de la moneda, avui en dia, sense parlar d'un projecte que ha rebut un començament d'execució: el Sistema Monetari uniforme.

El món té lleis internacionals damunt la propietat literària, damunt l'extradició dels criminals, damunt dels Eodis de Comerç, Convencions postals, etc. Mercès al desenvolupament de les comunicacions, el comerç triomfa per tot, i més aviat o més tard, el món cercarà la manera de destruir les barreres que separen les famílies de la raça humana.

La principal dificultat que s'oposa a l'establiment d'una moneda internacional està en cada un dels principals països del món. — França, Anglaterra, Amèrica, — els quals països tenen un sistema de monedes particular, que cap d'aquestes nacions val refusar, perquè no hi ha entre ells un sistema monetari que presenti avantatges extraordinaris damunt dels altres.

El sistema francès, fundat damunt del «franc», és un sistema decimal d'una perfecció remarcable, que ha estat reconeguda moneda internacional a Bèlgica, Suïssa, Itàlia, Grècia i Espanya, i alguns Estats secundaris.

El sistema anglès, fundat damunt de la lliura esterlina, mercès a l'extensió universal del comerç anglès i la navegació anglesa ha fet conèixer el «Sovereign» a totes les parts del món. És la més gran unitat monetària d'or que existeix i una excel·lent unitat de valor.

El sistema americà, fundat damunt del «dòlar», està dividit seguint el sistema decimal de la manera més senzilla. L'Amèrica del Nord és la nació que avui en dia està cridada a ésser en l'esdevenidor, la més rica, la més poderosa i la més nombrosa. Està formada a l'origen de ço que és millor Anglaterra, i ha rebut com herència el més ric del món.

L'Associació Internacional per a l'establiment d'un sistema decimal uniforme de pes, mesures i monedes fou fundada a París l'any 1855. L'any 1888 els Estats Units van fer noves proposicions per a la uniformitat de les monedes. En els anys 1860 a 1863, a Londres i a Berlín, es van celebrar dos congressos internacionals, on s'adoptaren resolucions importants. I en l'any 1865, al mes de desembre, Bèlgica, França, Suïssa i Itàlia acabaren la qüestió, que va tenir per resultat la Unió Monetària Llatina, o sigui, la Convenció efectiva per la moneda internacional. En 1870, nomenà una nova comissió imperial, per a estudiar, sota les diverses formes, les diferents qüestions relatives al patró monetari i a les seves relacions amb la moneda internacional. El resultat de l'enquesta demostra que la majoria dels comissaris s'inclinaren pel patró únic or.

L'estadística següent demostra els valors relatius actuals de les unitats monetàries i els valors que es proposaven, de conformitat a l'adaptació del patró únic or.

Franc	1'	1'
Florí austríac d'argent...	2'47	2'
Dòlar americà d'or...	5'18	5'
Lliura esterlina	25'225	25'

Es tractava, doncs, d'augmentar el Florí de 121 %, i de reduir el dòlar i la lliura esterlina, respectivament, per a establir la relació més senzilla entre aquestes monedes.

El Congrés s'abstingué de recomanar cap unitat com unitat universal, però es proposava que tota nació que no posés una de les quatre unitats designades escollís la que més li convinqués.

Dissortadament, després de 1866, l'Imperi alemany i els regnes escandinavs han fet canvis que no lliguen amb aquests principis. S'han produït simplificacions en la moneda, però elles tendeixen a formar grups de moneda nacionals, i no internacionals, com era de desitjar.

Finalment, si passem revista en els canvis que s'han produït recentment en les monedes de les principals nacions, observarem una tendència incontestable, a fer de l'or la mesura de valor i el soj mitjà de pagament. Fora d'Holanda, cap nació que hagi adoptat el patró or ha passat després al de plata.

El patró únic plata ha estat abandonat en la pràctica, i la lliura s'ha desenvolupat entre els partidaris del doble patró, representat per la circulació de França i per la Convenció Monetària de l'Europa Occidental, i aquells que sostenien un patró or, combinat amb monedes auxiliars de plata i de metalls inferiors, és a dir, un sistema igual a l'anglès. El doble patró, de fet és un patró alternatiu d'or i de plata, perquè quan la relació comercial és inferior a la relació legal, es paga en or, i quan aquella és superior a la legal, es paga en plata.

Per un que al seu dia corresponen poguem seguir amb coneixement de principis la qüestió monetària que es planteja a la Conferència de Gènova, considerem indispensable que els nostres llegidors coneixin anticipadament l'estructura dels principals sistemes monetaris que estan avui en aplicació.

ANGLATERRA

Anglaterra té per unitat monetària la lliura esterlina. Es divideix en 20 xilings, i el xilling en 12 pènies. El seu origen està en la lliura de pes.

Quan Anglaterra era regida pels reis de Normandia, existien dues lliures, la lliura de pes i la lliura de diners. El pes de la lliura era antigament de 350 grams, i el pes de la lliura de diners era de 323 2/3 grams i 16 1/8 grams de xilling, perquè els diners contenien 0.925 de plata fina.

El sistema monetari anglès ha estat mantingut vegades modificat. L'any 1399, el xilling de 16 1/8 grams només contenia 15.99 de plata fina; l'any 1344, contenia 12.95 grams; l'any 1412, 8.63 grams l'any 1464; 7.67 grams als començaments del regnat d'Enric VIII; en anys successius, 2.26 grams, i l'any 1551 només contenia 1.18 gr. de plata fina. En conseqüència, la lliura esterlina, de 323 2/3 de plata, va quedar reduïda a una lliura de 237 grams de plata fina.

La reina Elisabet va reglamentar novament el sistema monetari, que va regir fins l'any 1816. Llavors a la circulació un xilling de 5.663 grams de plata, o sigui una lliura esterlina, que pesava 111.36 grams de plata fina.

El patró monetari a l'Estat Mitjà i pocs anys després, era la moneda de plata. No obstant, també a Anglaterra, cap a l'any 1344, tenia cura legal la moneda d'or d'altres països, i els seus Sovereigns, Nobles i Roses Nobles. Però de fet predominava el patró mitjà, perquè el comerç de l'Estat Mitjà era un comerç, més que de relacions internacionals, de relacions interiors.

En temps de Guillem III, l'encunyació de la moneda de plata era molt defectuosa. El pes o el títol de la moneda havia quedat reduït a la meitat de la seva valor legal. Aquest debilitament de la moneda va fer necessari l'encunyació de les nostres peces bones, les quals monedes es posaren en circulació. Però com que les monedes antigues no es van retirar de la circulació, el públic va acabar per la bona moneda, que no va tardar a desaparèixer del mercat.

En un país que al mateix temps circulava moneda sortida de la Casa de la Moneda i monedes usades, encara que el públic, en general, no distingeix les monedes unes d'altres, perquè en aparença totes s'assemblen, no triga a ser retirada de la circulació, per aquelles persones que estudien el profit que es pot treure de les diferències de pes dels signes monetaris. Aquests són els que fan la moneda o l'exporten. Per a evitar l'acaparament de la moneda sanejada el Govern ha de tenir la precaució de retirar al mateix temps de la circulació la moneda gastada, obligant també a lliure possessors a que la canvien per la bona.

L'ordinació «The Recoinage Act», de 1686, no va tenir pas altra finalitat que la d'autoritzar al banc nacional per a canviar la moneda bona contra la moneda gastada, i evitar així la seva desaparició. Però aquesta mesura no va evitar tampoc en l'esdevenidor que la moneda de plata tornés a desaparèixer del mercat.

Aleshores ja no es tractava de debilitament de les monedes, sinó d'una diferència de relació entre la valor comercial i la valor legal de l'or i de la plata.

Recordi's que la poc que hom manifestat que circulaven juntes a Anglaterra la moneda de plata i la moneda d'or. El canvi fixat per la llei no era pas permanent, com tampoc ho és el canvi comercial. I aquesta diferència de canvi, per tant, ocasionava la desaparició de la bona moneda.

La guinea d'or, durant el regnat de Guillem III, contenia 7.688 grams d'or fi, i en 1696 valia 22 xilings de plata, o sia, l'or i la plata estaven en una relació de 1:15.93. (22 xilings x 5.663 = 122.5 grams; 7.688 g. = 15.93.)

A mitjan segle XVIII, any 1717, la producció de l'or fou més creixent que la de la plata, però la proposició de Newton disposava que la valor de la guinea d'or es fixés a 21 xilings de plata, la qual cosa equivalia a establir una relació de 15.21 en lloc de 15.93 que era abans.

Aquesta disposició, que disminuïa proporcionalment la relació d'encunyament quan es reduïa la relació comercial, va contribuir a que l'or i la plata continuessin plegats circulant en el mercat.

Més tard, l'any 1760, la valor relativa i comercial entre l'or i la plata disminuï fins arribar a 14.14. La relació 15.21 per a l'encunyament de monedes d'or continuava regint, la qual diferència motivava la desaparició de la moneda de plata.

L'explicació és senzilla: Si la quantitat de metall preciós que conté una moneda es paga més bé com a plata que no com a moneda, aquesta deixarà de complir les funcions de mitjà de pagament per a assolir les funcions de mercaderia, per exemple: «Suposem que jo dec 100 guinees d'or. La llei em permet fer el pagament en moneda d'or i en moneda de plata. L'or val comercialment 14.14 vegades més que la plata. I l'encunyació de la moneda és d'una relació de 15.21. La diferència de relació serà de 7 1/2 % a favor de l'or.

Es indiscutible que el pagament el realitzaria seguint aquest raciocini. 100 guinees d'or = 2.100 xilings de plata moneda. 2.100 xilings plata llogot = 107 1/2 guinees d'or.

Agafaré els 2.100 xilings de plata i els fondria per a obtenir la mateixa quantitat en llogot. I, per consegüent, pagaria amb 100 guinees d'or. Per això, que el doble patró se'l qualifica de patró alternatiu perquè quan la relació comercial és inferior a la relació legal preferim pagar en or i quan la relació comercial és superior a la legal preferim pagar en moneda de plata.

Nominalment a Anglaterra regia el doble patró, però de fet era l'or. No triga molt temps a produir-se un fenomen oposat al primer. La producció de la plata augmenta més que la de l'or. La relació comercial era de 15.68, la d'encunyament 15.21. Però el 21 de juny de 1798 es va prohibir provisionalment l'encunyament de moneda de plata per a evitar la desaparició de la moneda d'or. I continua de fet essent l'or el patró monetari d'Anglaterra. Al cap de 18 anys, o sia l'any 1816, la prohibició devingué absoluta. Es declara únic patró legal l'or amb circulació il·limitada. La moneda de plata amb poder liberatori fins a 2 £ pels particulars.

El xilling del regnat d'Elisabet, de 5.663 grams de plata fina es reduí a 5.23 grams de plata. Les altres peces es rebatxaren proporcionalment. Les guinees d'or de 21 xilings, o sia 7.688 grams, se suprimiren i, en canvi, s'encunyaren Sovereigns de 20 xilings or, 7.322 grams.

Aquesta és la situació actual del sistema monetari d'Anglaterra.

FRANCISC COLINDRES.

Generalitat

COMIAT

Ha estat a acomiadar-se del senyor President de la Mancomunitat, acompanyat de la seva esposa i el secretari del Departament d'Ensenyament Tècnic i Professional, don Rafael Campalans, el professor de la Universitat de Lovaina Mr. Arthur Vieren-deal.

La Conferència de Gènova

Lo nota del Papa i la posició de França a la Conferència. — La delegació oficiosa dels Estats Units. — La popularitat de la delegació russa.

(Del nostre enviat especial)

La carta de S. S. Pius XI a l'arquebisbe de Gènova, que les agències deuen haver donat i que està destinada a enfortir l'ambient optimista de la reunió, ha estat interpretada com una respectuosa reconeixença a França i com una viva crítica del Tractat de Versalles. La carta del Papa ha estat admirablement ben rebuda, com és de suposar, en l'ambient favorable a Gènova.

Dos paràgrafs de la carta són especialment interessants; el que diu que «la millor garantia de la tranquil·litat no és una selva de baionetes, sinó la confiança mútua i l'amistat», i aquest altre: «Encara que es vulgui excloure de la discussió, no solament els tractats precedentment concertats, sinó les reparacions imposades, això, però, no sembla pas impedir un ulterior intercanvi d'idees que serveixi per a facilitar als vençuts el sol·licit compliment dels seus compromisos, la qual cosa es tornaria, en definitiva, en avantatge per als vencedors.»

S'ha de reconèixer que d'altra manera no hauria pogut parlar el canceller Wirth o qualsevol representant de l'Alemanya pseudo-democràtica. En contrast amb la carta del Papa, el darrer discurs de Poincaré al Palais Bourbon, sobre les necessitats militars de França, pren una importància definitiva i marca clarament el sentit de la delegació francesa a la Conferència. Si el discurs de Poincaré té una motivació real — motivació que neguen el grup de potències liberal de la conferència — tenint en compte més que el pes de l'opinió conservadora francesa, la capacitat militar actual d'Alemanya, cosa que sembla haver demostrat Poincaré, la carta del Papa farà a França el mateix efecte que el que faria actualment qualsevol document idealista. És a dir, cap efecte.

Es evident a França una repugnància per la política idealista i mística. La «reconstrucció econòmica d'Europa» és avui el gran mite... dels pobles que no tenen res per perdre, com Rússia o Itàlia. França, a la Conferència, hi pot perdre el Tractat de Versalles. I la caritat comença, evidentment, per un mateix. Què vol dir reconstrucció econòmica d'Europa? Tothom l'entén de manera diferent. Per Alemanya, és no pagar les reparacions. Per Anglaterra és reprendre el treball i la potència comercial perduda, per Rússia és un problema de colonització interior.

L'ambient de confiança mútua necessari al retorn de l'amistat anterior és possible reprendre'l mai més entre França i Alemanya? Noteu que és general l'opinió d'una inevitable guerra entre les dues potències i no tenen també que Alemanya, avui econòmicament i demà militarment, pesa més que França.

Es dirà: la solució és un cop de timó a França cap a l'esquerra. La solució és el caillottisme. Bé. Però, on és el partit, l'opinió alemanya corresponent al caillottisme a França? Tot fa creure que aquella antiga creença de les dues Alemanyes és un altre mite funestíssim. Pot improvisar-se a Alemanya un caillottisme? El socialisme alemany ofereix al món garanties de pau?

Els EE. UU. han tramés a Gènova, ultra l'ambaixador a Roma, mister Child, una delegació no oficial d'hommes de negocis i de publicistes.

La Universitat

Després de penosa malaltia ha mort aquesta matí l'abat el catedràtic de patologia i clíniques quirúrgiques En Ramon Torres Casanovas. Fou una carrera brillantíssima, i ja doctorat, fou ajudant del doctor Carulla a l'Hospital Clínic.

Ben aviat es feu un nom entre cirurgians, i aquesta competència el va portar a les brillants oposicions a la càtedra que va guanyar ben merescudament. L'estat delicat de salut va impedir al doctor Torres pendre major volada, puix pel seu talent hauria arribat a ocupar un dels primers llocs entre els cirurgians de Barcelona.

A més a més de Vanderlip, la presència del qual a Gènova ja registrarem, es troba aquí M. Bedford, representant de la «Standard Oil Company», la famosíssima raó social, que al món compta infinitament més que molts Estats organitzats.

Mr. Bedford és a Gènova per defensar els interessos americans en la qüestió concreta dels pous petrolífers de la Rússia meridional. Ja hem dit que per Rússia el problema de la reconstrucció es confon amb el de la seva colonització interior. Al marge de la missió oficial a la Conferència, la delegació russa treballarà per portar a la República soviètica una ruada de capitals, de tècnics i d'obres estrangers. Aquest fet dona a M. Bedford una importància preponderant al marge de la Conferència.

Gènova serà, indubtablement, mentre duri la reunió, un centre de grans i òptims afers internacionals. Aquesta part de l'activitat genovesa és tan interessant com la part de moviment oficial.

Es consolida, per altra part, el rumor que comunicava ahir segons el qual Harding i Lloyd George tenen punts de vista coincidents sobre la reconstrucció d'Europa. El procediment que s'hauria trobat per imposar aquest punt de vista seria la nota d'Anglaterra als aliats demanant el pagament dels interessos dels préstecs de guerra. Lloyd George parlarà, sembla, a Gènova, en nom dels Estats Units, i la seva condició de creditor universal d'Europa pot fer creure que imposarà automàticament el punt de vista anglo-americà a la Conferència.

Es innegable que la delegació russa acapara l'interès sensacional de la Conferència de Gènova. Txitxerín és, per un moment, l'home de més popularitat al món, i està eclipsant aquests dies el somriure del «dimoni d'ulls blaus», com acostumen a anomenar els periodistes francesos a Lloyd George.

A Gènova el nom del delegat rus és un mot que s'escolta a tot arreu: Txitxerín, Txitxerín... Tothom explica que el comissari del poble, en arribar a Santa Margarida, comprà una cartera de 135 llires, un flexible clar, unes camises, tothom sap que Txitxerín paga 180 llires diàries d'allotjament a l'Hotel Imperial.

Tot això fa que aquests dies els diaris italians hagin convertit llur secció política en secció humorística.

— Ja veieu — diuen els socialistes — Txitxerín és un home com un altre. Qui s'atreveix a parlar dels sangonaris russos? Txitxerín ha comprat camises, un capell...

I els conservadors diuen, amb una punta de facècia:

— Podem assegurar que el capell que ha comprat Txitxerín no era de copa...

I encara es burlen, els conservadors, del propòsit que s'atribueix al petit burges de Santa Margarida, propietari de les camises venudes al comissari rus, de posar una làpida marmòria a la botiga per a immortalitzar la petita operació de compra-venda amb el delegat del Soviet. I amb això fan malament, perquè, en realitat, al món es posen primeres pedres i es planten làpides per fets molt menys importants, encara.

JOSEP PLA.

Gènova, 8 tarda.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Dimarts, 11 d'abril de 1922

El vot per l'autonomia

EN les poques sessions que porta celebrades el nou Consistori municipal, s'ha revelat d'una manera inequívoca ànim que porta el cap de la minoria llerrouxista, i per tant, oficialment almenys, la mateixa minoria. Com a prova de màxima eloquència, cal acudir al debat promogut en la darrera sessió respecte a una qüestió bàsica de principis, perdurable a la nostra terra mentre no vingui definitivament resolta: el problema de l'autonomia de Catalunya.

L'Ajuntament actual, com l'anterior, en la reunió constitutiva, volgué refermar aquella declaració de voluntat que, responen al sentir de tota la terra catalana, emetia en ocasió solemnia la representació de tots els municipis, i imposaven tots els partits que responen a un sentit de l'opinió.

El cap de la minoria radical s'oposà que aquesta proposició passés sense ésser discutida a la sessió de la setmana passada. Treta, ara, a debat, s'ha vist com en aquella proposició no solament hi mancava la firma del senyor Rocha, sinó que, posada a votació, tenia en contra la voluntat de tota la minoria amb una sola excepció: el senyor Marial.

Fa dos anys, en la mateixa avinent ocasió una proposta no textualment igual, però de sentit idèntic, era signada per N'Emilià Iglesias i aprovada per tot el Consistori, llevat dels dos vots de la U. M. N. Podia, per tant, amb raó, el nostre amic Martí Esteve, parlar de regressió del partit llerrouxista, o, si més no, del grup que té al Municipi, en ço que afecta a l'autonomia de Catalunya, que és tant com dir, també, una regressió en l'esperit lliberal.

La majoria féu constar clarament que la proposició presentada i aprovada no era l'expressió màxima del seu valer; que essent el seu matís polític i el seu afany patriòtic explícitament nacionalista, no podia considerar aquella fórmula sinó com un punt de coincidència de tots els sectors consistorials políticament solvents. El partit radical ha votat en contra; ha desfet, per tant, el compromís contret amb Catalunya en l'Assemblea popular del Pallau de la Música Catalana.

La tàctica del senyor Rocha fou de presentar una esmena fent derivar de l'autonomia individual el dret a la dels Municipis i d'aquesta l'autonomia de les personalitats regionals, segons els llerrouxistes. El senyor Maynés li féu observar com era envellida aquesta pseudo-doctrina, com el dret a la pròpia determinació nacional era cosa independent de totes les abstraccions i dels doctrinarismes.

Finalment, una nota inoblidable: el senyor Rocha es negà a posar la seva signatura al peu de la proposició d'autonomia, fonamentalment, perquè anava redactada en català. Totes les afirmacions d'autonomia, tots els compliments retòrics a la nostra llengua deixen inalterable la significació profunda d'aquest fet: un cap de minoria que no vol signar els documents escrits en la llengua de la ciutat que l'elegí.

No cal que recomanem als representants nacionalistes la conducta que s'ha de seguir davant d'aquesta manifestació tan impopular. Els nostres regidors recordaven al senyor Rocha que una ciutat que ha sabut exigir als seus Reis la rendició de tributs materials, més sabia encara obligar els foravenguts a fer acatament a l'espiritualitat de la pàtria.

Per què no parlem del cas Unamuno

ALGU s'ha estranyat que no haguem comentat, com ha fet tan extensament la premsa de Madrid i la provinciana, la visita feta al Rei pel catedràtic i escriptor senyor Unamuno.

A nosaltres ens sembla tan innocent el creure que aquesta visita pugui influir gens ni mica en l'afiançament de la Monarquia, com el pensar que l'actitud anterior del senyor Unamuno acostés ni poc ni molt l'adveniment de la República, ni tansols contribuís a un reviscolament d'això que a Espanya encara se'n diuen ideals liberals i democràtics.

El senyor Unamuno no és, certament, un home vulgar, i les seves qualitats intel·lectuals no deuen ni poden ser menyspreades. Però és incapaç de construir res, ni d'influir en cap obra positiva. Els pobles necessiten, en tot cas, valors actives, i el senyor Unamuno és tot el contrari d'això. És per aquesta raó que ni des d'un punt de vista purament humà, i no cal dir que, encara menys, del punt de vista de la causa de Catalunya, el cas del senyor Unamuno no ens interessa.

Per altra banda, vist des d'aquí, ens fa l'efecte que el senyor Unamuno té el deliri de l'acaparament de l'atenció pública. Li agrada massa ésser el centre de l'atenció pública, important-li menys el que d'ell es digui, que el fet de què la gent s'ocupi d'ell.

I a Catalunya trobem ridícules certes badoqueries intel·lectuals.

Anotacions L'estigma del sotmès

Les finestres dels tramvies

Les mans rosades de la primavera han obert les primeres finestres dels tramvies. L'aire hi corre, doncs, per ci per lla i n'ha fugit l'atmosfera mal oient—com fugen les bruixes a la claror del dia—i les plomes dels capells de les dames hi juguen a voladors.

La novetat, com a mesura urbana, no deixa de tenir, també, un gran valor. Amb les finestres obertes, es pot fumar dins dels tramvies i, per tant, ja no es repetirà el cas, tan freqüent a l'hivern, que l'interior del vehicle vagi de buit i, en canvi, els passatgers s'estiguin premsats a les plataformes.

Moltes vegades ens havem preguntat per què les finestres dels tramvies romanen tancades tant de temps de l'any. No hi ha cap raó que, en absolut, ho aboni. Com sap tothom, els nous corrents higienics van imposant d'amar a l'aire i així la gent s'avesa a ventilar les cases i es ventilen els llocs d'espectacle i hi ha dotzenes i dotzenes d'autos descoberts i en són els side-cars i de sempre n'han estat les taranes. Els tramvies només constitueixen excepció.

No volem sostenir, és clar, que vagin del tot oberts; però sí que votem decididament perquè se'ns concedeixi el que es concedeix als que viatgen en ferrocarril, o sia que puguin obrir les finestres del capdavant. D'aquesta manera, no es molestarien les persones que ocuparien la resta del cotxe i, en canvi, s'obindrien els tres avantatges que més amunt havem indicat: que no es viciaria l'atmosfera, que es podria fumar i que s'alluegirien les aglomeracions de les plataformes.

A veure, doncs, si entre tots aconseguim un estat d'opinió a favor de l'obra higienica i ciutadana que aquests dies compleix la Primavera.

BLAI

Les Idees i les Imatges

EL DRAMA TEATRAL I LA MANCA DE COMPENSACIONS DE L'ENVEJA

... L'enveja és, sens dubte, una de les passions més colpidores; la seva intensitat està sempre en raó directa amb el seu grau vergonyant; com més encoberta, més dolorosa i abassegadora ella resulta.

El drama de l'enveja és un drama ateu.

La manca de teatralitat de l'enveja lleva a aquesta malaurada passió l'única ombra de consol possible: no admet plans ni declamacions ni lirismes sedants; no pot desfogar-se.

Demés, contra el que succeeix en altres passions, l'enveja no comporta, gosiem a dir, compensacions, preliminars ni ulteriors, de cap mena. Entenem per compensacions els plaers—tant com vulguen fugissers, relatius a injustos, però plaers al cap i a la fi, — de la soberberia, de la luxúria, de la peresa...

Tot en l'enveja és passió i castig alhora.

En el seu exercici radical, simultàniament, la seva rigorosíssima sanció.

Per la seva substancial ateuatilitat vergonyant, per la seva manca absoluta de compensacions l'enveja és, sens dubte, una de les passions més colpidores.

Es, adhuc, potser, la més desesperada de les passions.

JOSEP MARIA JUNOY

D'ençà de l'episodi del Ritz, havem trobat arreu catalans de bona fe, amants de la nostra terra, l'esperit dels quals vacilla en considerar si constitueix, o no, una mancança de cortesia el fet de parlar en català davant la gent d'altres nacions d'Espanya.

Per a ells havem escrit les ratlles aquestes.

Direm, en primer terme, que l'estat d'esperit d'aquells bons catalans no ens pot sorprendre gens. Claudicacions semblants les veiem cada dia per desventura nostra—i no sense avergonyir-nos una mica, després de tants anys de propaganda catalanista—en actuacions privades i públiques, seglars i religioses; en associacions mercantils i de cultura, com en les juntes d'Obra de les esglésies.

La subjecció embruteix un poble, com va dir el gran bisbe Torras i Bages. Uns segles de subjecció deixen a l'ànima dels ciutadans un estigma semblant al dels esclaus. Les generacions se són acostumades, finalment, a tractar als qui dominen, com a senyors, i a tenir per inferiors, la llengua, el dret i els costums propis.

No fa pas gaire temps que homes de dret, fills i amants de Catalunya, parlaven encara del nostre dret «foral».

La plena consciència de la personalitat col·lectiva produeix en els homes nobles de cor, un sentiment de dignitat i d'amor a l'esperit de la pàtria.

Aquell qui combat, menysprea o injuria a qui ha usat la llengua de la nació davant la gent d'altres terres, o no és català—encara que parli de la seva devoció envers el «nostre idioma» i la nostra autonomia—o és un català inconscient. Perquè si fos un català verament conscient de la personalitat col·lectiva de Catalunya, aleshores hauria fet traïció, per baixesa o per covardia, a l'amor i a la fidelitat que deu a la seva terra.

Si els homes representatius de Catalunya haguessin acceptat aquell fals i mesquí concepte de la cortesia—que anys enrera acceptava gairebé tothom—encara no parlaríem en català, a Barcelona, ni a l'Ajuntament, ni a la Diputació, ni a la Mancomunitat, ni potser a cap corporació ni associació que no fos estrictament política. A tot arreu hi ha algú que no

és català, i no sempre amic de l'esperit nostre.

Els bons hostes que viuen i treballen entre nosaltres, és molt just que procurin entendre'ns primer, i després parlar al nostre idioma.

Ens entenguin o no, però, això no ha d'ésser mai un motiu per a deixar de retre a la nostra llengua gloriosa tots els honors que li són deguts.

Quant als espanyols que no viuen a Catalunya, ha estat ja subratllat el fet que a Madrid escolten i aplauden el portuguès, i a Barcelona protesten del català.

Diuen que al Ritz, el molt digne representant de la Mancomunitat havia de parlar en castellà perquè els concurrents no «entendien» la nostra llengua. Els que tal cosa al·leguen dediquen un petit elogi a aquells senyors propietaris forasters, per tal com els notaris de diversos indrets d'Espanya, representats a Madrid, no fa gaires dies havien suposat que tots els espanyols d'una certa cultura entenen l'idioma català.

En el fet de parlar en català oficialment davant els forasters, espanyols o d'altres Estats, que visiten la nostra terra, hi ha, sobretot, la manifestació d'un dret desconegut.

Nosaltres volem dir: Catalunya és una comunitat nacional i viu sotmesa. És una prova irrefutable de la seva submissió el que, tenint ella, com té, una llengua pròpia—senyora en altre temps—és regida en una altra llengua que li és imposada, altrament, en els tribunals i en molts actes de la vida.

I això que nosaltres volem dir, en parlar en català davant els forasters, aquest, de qualsevulga nacionalitat que sigui, ho comprenen igualment bé, tant si coneixen com si no coneixen la nostra llengua.

La cosa lògica i correcta i digna és, doncs, que aprofitem totes les aventures per a manifestar-nos segons el propi esperit i sense renunciament de cap mena.

Aquell concepte arbitrari de la cortesia i de la correcció, no el tenen sinó aquells pobles, inconscients o envilitxats, que accepten de bon grat el jou que porten.

Pere MUNTAROLA

La suspensió de pagaments

El projecte de llei, pendent d'aprovació parlamentària, regulant el procediment per a la suspensió de pagaments, ha de venir a ésser la llei especial promesa en l'article 873 del Codi de Comerç. Hom proposa d'incorporar-la a la llei processal civil, constituint un capítol especialment dedicat a fixar els tràmits de la suspensió de pagaments.

D'aquesta manera, i restablint l'ordre lògic, tindrem establerts en el Codi de Comerç els principis bàsics de la suspensió, i en una llei de procediment se'ns donaran els tràmits que cal seguir per a l'efectivitat d'aquells principis, essent, per tant, la nova fórmula legal absolutament acordada als mateixos, tal com escau a les lleis adjetives. Així, ara, podran deixar-se d'aplicar en les suspensions de pagaments els articles, considerats superiors, de la Llei d'enjudiciament civil, que regulen l'espera en el concurs de creditors, i que solament a manca d'altres podien admetre's.

El nou projecte de llei té, com a tal, dos articles: el primer reproduïx íntegrament el dictamen de la Comissió de Codi i el segon n'és una addició.

El dictamen de la Comissió de Codi ve conegut i estructurat en vint articles. En ells es regulen minuciosament la tramitació i efectes de la suspensió de pagaments, començant per establir els requisits que ha de complir el comerciant que la sol·licita per tal de facilitar el coneixement autèntic de la seva situació i de garantir els drets dels creditors. Dictat, si procedeix, l'acte declarant la suspensió, es publicarà a la «Gaceta» i se'n farà una nota en un Registre especial, decretant, així mateix, des d'aquell moment, la intervenció dels creditors en

les operacions mercantils del deutor, havent-se'n de designar tres d'aquells que intervinen i fiscalitzaran l'administració del suspès, i donaran dictamen, dins un termini màxim de seixanta dies, sobre l'exactitud de l'actiu i passiu del balanç, estat de la comptabilitat i certesa o inexactitud de les causes que el deutor al·legà per a sol·licitar l'estat de suspensió de pagaments.

El procediment entra aleshores en una segona fase: el jutge ha de convocar els creditors a junta general, deixant un període per a la impugnació de crèdits o per a la inclusió dels que han estat omesos. La junta se celebrarà si els crèdits dels concurrents i representants sumen, si més no, tres quintes parts del passiu del deutor, i, si no es pot aconseguir aquesta proporció, el jutge declararà concòrd l'expedient i els interessats en llibertat per a fer ús de llurs drets respectius.

Els articles següents regulen la manera de celebrar la junta i els requisits per a l'adopció del conveni, deixant després vuit dies per a oposar-s'hi quan hi ha concorregut alguna de les circumstàncies taxativament establertes. Passat aquest termini sense oposició, el jutge aprovarà el conveni o, si s'hagués formalitzat oposició, se seguiran els tràmits marcats per als incidents.

Aquest serà el procediment ordinari, però podrà ésser modificat, suprimint la junta de creditors i substituint-la per la tramitació escrita, en casos excepcionals que es fa molt bé de preveure. En parlaré properament.

Martí ESTEVE

ELS CATALANS D'AMÈRICA

Homenatge a la Bandera Catalana

EL COMITÈ D'ACCIÓ CATALANA

El Comitè d'Acció Catalana no és pas una vulgar institució; és quelcom més en la seva idealitat. El bon zel del seu digníssim president, el doctor Antoni de P. Aleu, ha tingut la força suficient per a bastir aquesta institució en la formosa que hom esperava.

A la feia de la Mancomunitat de Catalunya havien d'integrar aquest Comitè representants de les diverses entitats constituïdes en el continent americà.

Pot, doncs, ben afirmar-se que el Comitè d'Acció Catalana s'és format per les entitats eminentment catalanes de la República Argentina.

Per tots aquests motius; pel que realment és, hom pot, doncs, afirmar l'homogeneïtat d'aquest Comitè d'Acció Catalana, perquè està integrat per tot el que significa un àtom de vida catalana.

Entre els projectes de transcendència que s'han portat a la pràctica amb tot el seu esplendor, tenim el magnífic projecte de fer l'ofrena a la Mancomunitat de Catalunya d'una formosa bandera barrada pagada per subscripció pública entre tots els catalans exiliats, perquè sigui ella la que presideixi els actes del magnífic govern de Catalunya, i hom pot afirmar que ella porta els anhels més grans d'aquesta nombrosa col·lectivitat catalana dispersa en terres americanes, i que en són bell testimoni les llistes de subscripció vingudes de les diverses contrades de l'Amèrica tota.

Per això és que porta entre sos plecs l'anhel esperançador d'una vida rica i plena per a l'estimada Pàtria, pels que, lluny d'ella, la tenim més a prop del cor, que és el sagrari dels nostres sentiments més vius.

Aquest projecte, aquesta idea bellíssima, presentada pel qui sotseria aquesta crònica en una de les magnífiques assemblees del benemèrit Casal Català, fou rebuda amb gran entusiasme, i poc després transportada a la signa del Comitè d'Acció Catalana que presideix el patriòtic doctor Antoni de P. Aleu, el qual ha donat, amb la seva activitat, la forma que tal projecte havia de tenir, donant de pas més amplitud, com així darrerament hem pogut constatar-ho, davant dels actes celebrats darrerament a la capital argentina.

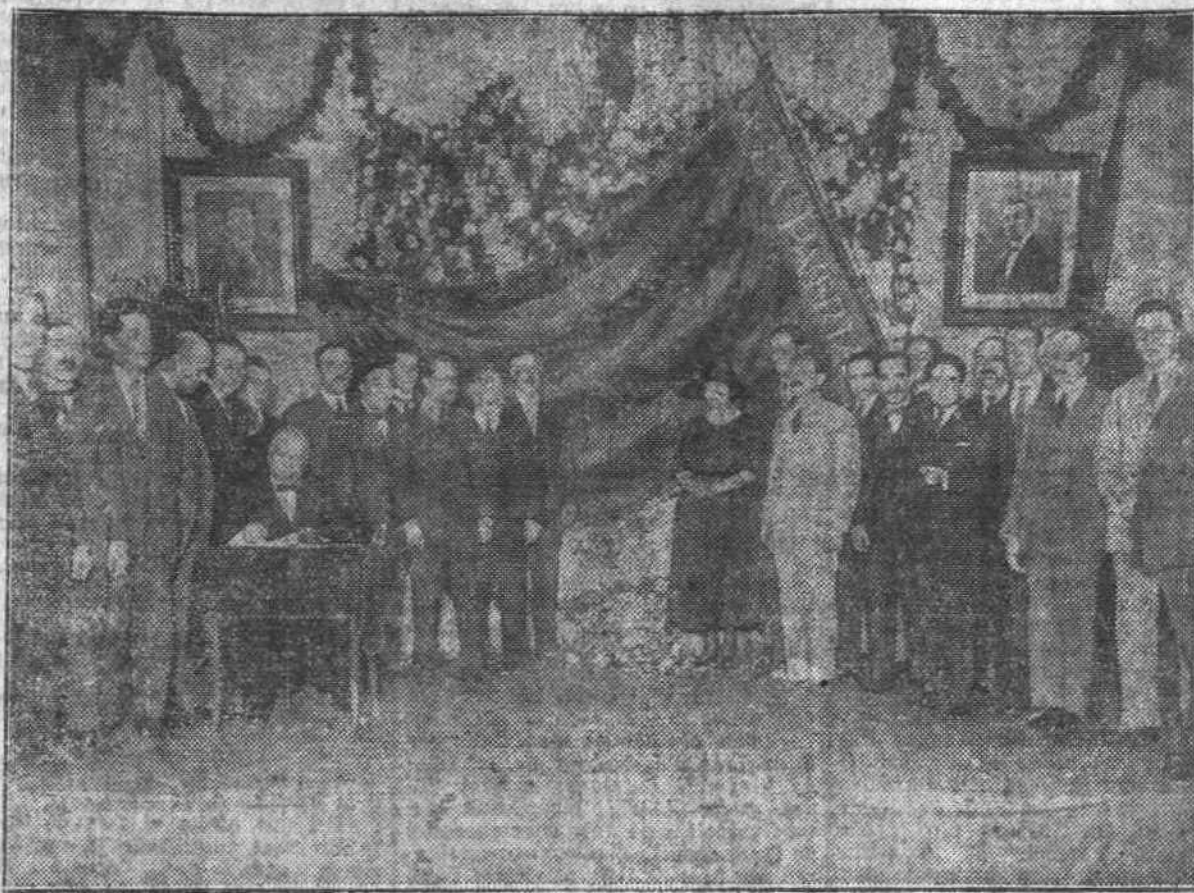
Parlem, doncs, de la festa oficial, de la festa grandiosa, estupenda, que amb motiu de donar el comiat a la bandera, s'és realitzada als salons de l'entitat tan catalana com ho és el Casal Català.

I és, amics lectors, que al Casal Català hi sura sempre un esperit tradicional. Si alguna manifestació catalana hi ha a l'Argentina, en tots els seus ordres de vitalitat, busquem, furguem i hi trobareu que el Casal Català és qui porta la batuta de les manifestacions de vida catalana en tota la seva extensió. I no cal dir que la festa tingué un èxit extraordinari, car entre els seus components, sentien l'acte ben seu, per haver nascut la idea en la seva signa; per l'interès que demostren els seus nombrosos associats de les coses emanades de la Mancomunitat i, finalment, més que tot, per la gratitud que sent aquesta Honorable Corporació amb motiu de l'ofertament d'establir en el seu local social la Biblioteca de Catalunya a l'Argentina. I com no havia d'ésser així si dintre aquest local, sota les ales del seu altíssim representatiu, també hi treballen febrilment el seu magnífic Orfeó, l'art escènic i la delegació a Buenos Aires de la benemèrita Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana amb caràcter gratuït?

LA FESTA

A les cinc de la tarda, hora anunciada per l'acte del dimenge, dia 12 de març, ja no hi cabia ningú. Tal era la gervació que omplia les dependències del Casal Català, freturosos de retré el seu homenatge a la rica bandera. Pot dir-se que no hi mancava cap dels representants de les entitats genuïnament catalanes, com ho prova l'acte de donació i missatge signats solennement amb els constants aplaudiments del públic.

Al Casal Català de Buenos Aires

Acte de firmar el Missatge endreçat a la Mancomunitat de Catalunya

L'escenari, ricament ornat de verda garlanda i de flors blanques, estava fet un jardí formosíssim. Una bandera barrada al fons, bellament disposada, tapava la rica bandera donada pels catalans d'Amèrica.

Era un quart de sis quan, amb un fort aplaudiment, fou assenyalat el començament de l'acte, situant-se la Comissió Directiva del Casal Català, acompanyada dels representants i delegats presents en el lloc que se'ls havia destinat.

El vice-president del Casal, poeta guanyador de la Flor Natural d'enguany, inicia l'acte amb un assenyal i vibrants discurs, que no poc menys que transcriure a continuació pels bells conceptes que hi exposa.

Casalencs, senyors delegats:

El Consell Directiu ha volgut tenir el goig de reunir-vos avui, tots, a un acte íntim, d'aquests que formen la característica del nostre Casal: un acte de fa catalana.

Una bandera, ofrena dels catalans d'Amèrica al Govern de Catalunya, traspasarà la mar, dintre de pocs dies, portant allà, a la nostra Pàtria, l'enyorança, el nostre amor, el bategar que tots sentim per la seva plenitud, per la seva sobria.

La Mancomunitat Catalana n'és ben digna, d'aquesta ofrena: la seva obra meravellosa ha donat a Catalunya una personalitat que ja ningú desconeix. Catalunya ha conquerit amb ella un grau tal de progressivitat en arts, indústria, vitalitat, ensenyança, i en tot ordre de Govern, que és l'admiració de propis i estranys, fins dels nostres mateixos enemics. I és, sobretot, lloable i digna aquesta tasca, perquè és la tasca pacient i tècnica d'anar construint, per damunt de les traves, aquella Catalunya rica i plena que ha d'exigir, que ha d'imposar el reconeixement de la seva nacionalitat.

Es aquesta ofrena la de tots els catalans, des d'un extrem a l'altre del continent americà. La idea, partida d'aquesta casa, d'un estimat dirigent nostre, ha pres forma mercès a la patriòtica gestió de l'honorable president, i altres components del Comitè d'Acció Catalana. Es aquesta ofrena, una ensenya a la qual tothom hi ha contribuït, materialment, en la mesura de les seves forces; nosaltres hi havem contribuït, posar, amb una petita part; estan, encara, les llistes obertes. Però, què hi fa, si tots hi tenim posada la nostra ànima!

I és així com en la diada de Sant Jordi, quan ella es desplegui davant dels germans de Pàtria, quan ella onegi per primera vegada allà a la nostra terra, allà hi estarem tots, allà estarà el nostre esperit; haurem retornat a la Pàtria entre els plecs de la nostra ensenya, que ja, per sempre, es mantindrà ennobrida al vell Palau de la Generalitat, com un símbol de reivindicació de les nostres llibertats.

Per això el Casal Català no ha volgut que partís sense tenir-la ben a prop, aquí, en el nostre estatge, per a segellar-la amb el bes dels nostres amors, sense ostentació, sense enlluernaments, amb el sol fervorós recol·liment amb què es venera una imatge sagrada de la Pàtria.

Una prolongada ovació corona les paraules del senyor Ros.

Llegiren seguidament poesies al·lusives, de caire marcadament patriòtic, la senyoreta Concepció Lleonor, i els senyors Cunill, Trulls, i Ruiz Folguera, essent alguna d'elles repetida per apatagar els aplaudiments entusiastes.

«Mestre Olaguera», del nostre excel·lent Guimerà, fou meravellosament interpretat pel senyor R. Sunyer, al qual la concurrència ovacionà, i vingué seguidament la massa oïdoral del nostre benemèrit Orfeó Català, befat el dia anterior, que cantà amb la forma impecable amb què sap fer-ho, «L'arbre sagrat», «El cadell» i «La farigola», que el públic aplaudí llargament, fent-ne bisar alguna, i rebent el seu mestre, l'Ernest Sunyer, efusives felicitacions del públic.

El doctor Aleu, després de breus paraules, en les quals féu constar l'amplitud, transcendència i oficialitat de l'acte del Casal, i agraïnt a la concurrència l'espectacle edificant, formós i entusiasta de què estava donant proves, donà lectura de l'acte de donació i del missatge endreçat al digníssim senyor President de la Mancomunitat de Catalunya, bella plana on sura el veritable sentir de la col·lectivitat en el Casal reunida.

La concurrència aplaudí llargament al final, aplaudiments que anaven renovant-se en signar l'acte els diversos representants de les entitats allí presents.

L'Orfeó Català, disposat altra vegada, entonà les valentes estrofes de «Els Segadors», que el públic, a peu

dret, acollí amb un aplaudiment unànime.

Caigué en aquells instants la bandera barrada que feia de marc al fons i quedà al descobert la magnífica ensenya que els catalans anyoradissos de l'Amèrica tota envien al govern de la Pàtria en testimoni de gratitud i per a guió de la seva marxa ascensional.

Descriure els moments aquells, és cosa que es fa impossible. La concurrència, empena d'entusiasme, chorejà conjuntament amb l'Orfeó l'himne vibrant, a l'ensens que es donaven crits delirants i patriòtics que arboraven el cor, mentre alguna llàgrima furtiva apuntà als ulls de la nombrosa gentada.

Les senyoretes de l'Orfeó començaren, poc després, a desfilar per davant de la bandera, escampant damunt d'ella els pomells de flors que llurs mans inquietes ja se'n frissaven, i en un esclat de devoció, veient potser la Catalunya que mai més veuran, per llur dissort, seguien desfilar, deixant damunt la bandera un petó ben fort. I el homes, barretina en mà, acostant-se la sagrada ensenya a flor de llavi, petonejaven devotament aquell senyal representatiu de la Pàtria, de tan vives recordances.

La concurrència tota, atreta com per un ressort, anà desfilar també, deixant sobre el drap beneït el senyal de la seva estima i veneració, i també qualsevol llàgrima escapada potser en record d'un pare o d'una mare que la dissort ha fet deixar-ho en vives ànsies o guardats en el sol de la terra Pàtria.

I hom se sentia esbarronat, fent guàrdia d'honor, en sentir expressions naturals com aquestes, en què els ulls d'un homenatge eren plens de llàgrimes: «Per la meua bona mare!», com també aquesta altra tan ingenua, d'una dona jove, amb son fillet als braços: «Fes un petó aquí, fill meu, que aquesta bandera anirà a veure la teta!».

Oh, que belles i grandioses resultaren en aquells moments les sentides estrofes de «L'Emigrant», del nostre gran Verdaguier.

Mal per mal s'és vist en el Casal Català un acte tan vibrant i tan patriòtic i tan entusiasta com el que acabó de descriure, i pot felleitar-se'n, l'entitat tan catalana, d'haver aportat aquesta iniciativa que a la pràctica ha resultat coronada pel més gran dels èxits.

Catalunya: Dintre de poc, la teva

escullera magnífica, aquests dos braços nervuts que anirà del mar se l'obren freturosos com per donar la forta abraçada de benvinguda, rebrà el vaixell portador de l'ensenya pagada pels catalans anyoradissos que et recorden en les contrades americanes.

Tu saps pla bé, oh Pàtria, de quines ànsies avaloren els seus plecs. Ostenta-la orgullosa, que si bé ella no porta la pols del temps, porta, no obstant, la frescor d'entusiasme, de sentiments, d'enyorances i de santa voluntat. Pensa que sobre d'ella, els catalans d'aquesta bella contrada americana, l'han perlejada amb llàgrimes vives de sinceritat com un rou de futures esperances.

Els catalans d'Amèrica, oh Pàtria, són catalans de mena, i ells, amb el petó a flor de llavi, han consagrat aquesta ensenya perquè sigui la teva guia en el camí de glòria que vas ascendint.

I quan en la diada de Sant Jordi contempls ufana aquest present, que t'enviem, gira els ulls mar enllà i pensa per breus moments que la materialitat nostra està llunya, però el pensament estarà amb tu, velent-te ufana i futura senyora de la teva essència.

ANGEL BOIXADER ROURA

Buenos Aires, març de 1922.

REPRESENTANTS I DELEGACIONS ESPECIALS

Entitats adherides

Comitè Central. — Doctor Antoni de P. Aleu, president; Josep Lleonor Nart, vice-president; Ramon Canals i Melcior Grau, vocals; Emengol Vilà Vallès, secretari.

Centre Català de Mendoza (Argentina), Teodor Banús.

Centre Català de Rosari (Argentina), Angel Boixader i Josep de Miró.

Centre Català de Còrdova (Argentina), Pere Roca Martí.

Centre Català d'Assumpció (Paraguai), Joan Banús.

Centre Català de Santiago (Xile), Eduard Nogués i Teodomir Suné.

Centre Català de Concepció (Xile), Salvador Torre.

Centre Català de Valparadís (Xile), F. Campionch i Ernest Matons.

Centre Català de Puntarenas (Xile), Joaquim Alguérol i Antoni de P. Aleu.

Centre Català de l'Havana (Cuba), Pau Canelles.

Centre Nacionalista Català de Nova York (Estats Units), J. Llinàs.

Casal Català de Buenos Aires (Argentina), Manuel Carol i Lluís Ros.

Casal Català de Badia Blanca (Argentina), N. Pomés.

Orfeó Català de Mèxic, F. Campmany Capdevilla.

Grup Radical Santiago de Cuba, J. Muray.

Catalans de Lima (Perú), Ll. Fàbrega Amat.

Catalans de Montevideo (Uruguai), A. Gaumundi i Ll. Bertran.

«Ressorgiment» (Argentina), H. Nadal Mallol.

«Germanor» (Xile), Pere Saras.

Delegacions de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, presents a l'acte:

Per la de Buenos Aires, la seva comissió Delegada en pla

Per la de Rosari, Jeroni Zanné.

Per la de Còrdova, J. Grau Elies.

Per la de Mendoza, Rafael Vidal.

Per la de Montevideo, A. Gaumundi Roig.

Per la d'Assumpció, Antoni Andreu.

Per la d'Iquique, Gràcia B. de Llorens.

La campanya del Marroc

PETICIO

Antoni Muñoz i Prieto i Antoni Laplaza, soldats de la primera companyia del primer batalló de Covadonga, destacat a Tetuan, escriuen expressant llur desig de tenir una pròpia de guerra.

LES TERRES CATALANES

MALLORCA

Dimissió i marxa del governador civil senyor Lloas

Oportunament va publicar LA VEU DE CATALUNYA, en un telegrama del benllogut company Aliberch (aquell dia a Mallorca) la notícia de la dimissió del qual ha estat durant uns mesos, amb aplaudiment general, governador civil de Balears, don Pere Lloas Badia.

En el vapor que ahir, divendres, sortí cap a Barcelona, va marxar el senyor Lloas, qui va a Olot a reintegrar-se a la seva família.

Amb el senyor Lloas desapareix del Govern civil de Balears un perfecte cavaller, un home honradíssim, un fervent patriota. Cal que fèssim esment a LA VEU de l'actuació d'aquest governador català que tant s'ha sabut compensar amb l'esperit de Mallorca renaixent.

La dimissió, és a dir, el procés de la dimissió del senyor Lloas mereix ésser conegut per a fer justícia estricte al procedir seu.

Fou nomenat governador pel govern que presidia En Mauró, i del qual era ministre de Finances En Cambó.

Esdevingué la crisi d'aquell Govern, el senyor Lloas, que es trobava amb permís a Olot, va dimidir el càrrec; però dos dies després, el Govern de concentració d'En Sánchez Guerra el va confirmar en el govern de Balears, notícia que fou rebuda amb general satisfacció; i el senyor Lloas es va reintegrar a Mallorca.

Quan es va escaure la crisi darrera, amb la sortida d'En Bertrán i Musitu i d'En Silió del ministeri, En Lloas, pel fet de la desintegració d'aquelles representacions polítiques, va telegrafiar al ministre dimint i demanant que se li digués a qui havia de traspassar el comandament.

El mateix dia que es va conèixer la notícia va anar al Govern civil el cap del partit conservador senyor Socias a demanar a aquell que es quedés i a anunciar-li que els conservadors telegrafiaran — com així es va fer — al Govern demanant que no fos acceptada la dimissió.

El fet, que el partit conservador demanés la continuació en el càrrec d'un governador nomenat per En Mauró, i que, en el cas concret, és de marcada tendència regionalista, és un fet prou eloqüent i que demostra amb quin seny, amb quina imparcialitat, amb quin respecte va exercir En Lloas el seu càrrec.

I a la vegada que el senyor Socias feia tals gestions, la premsa de ciutat expressava un dia i un altre el desig de la població de què En Lloas no se n'anés.

Al dia següent d'haver dimint telegràficament, va rebre En Lloas un telegrama del ministeri dient-li que no deixés el comandament, fos quina fos la seva apreciació respecte al Govern reconstituït, i anunciant-li instruccions per al dia següent.

Però passaren quatre dies, i en vista de no rebre aquelles instruccions va telegrafiar En Lloas anunciant que tota vegada que la seva dimissió era irrevocable, partiria de Mallorca ahir, divendres, deixant el comandament al secretari del Govern.

Aleshores el ministre li va contestar amb un altre en el qual li pregava, en nom del Govern, que continués en el càrrec i esperava que accediria.

Però En Lloas, que ja el dia abans havia publicat en el «Boletín Oficial» el seu acomiadament de la província, va manifestar al ministre ser-li impossible continuar.

I ahir, malgrat les súpliques del Govern i de les dels partits de dreta de Mallorca i de les manifestacions de la premsa, el governador va marxar.

El seu acomiadament fou una mica insospitat, de tan afectuós i cordial; durant els anys que duc de professió no havia vist cap acomiadament d'autoritat que se'n va que hi concorregué gent tan diversa.

Amb la marxa d'En Lloas perdem a Mallorca un governador que pel fet d'ésser català s'havia sabut acomodar al caràcter mallorquí; i havia demostrat ésser un fervent patriota, ja que s'havia cuidat de fomentar tot quant a Mallorca representa patriotisme i amor a ço nostre.

Recordarem sempre la seva visita

SABADELL

Exposició de ventalls

El nostre compatriota i artista En Joan Martí està ultimant una col·lecció de ventalls, a fi d'exposar-los en una sala de Barcelona dintre de breus dies.

— La Pia Unió del Sant Crist de l'Agonia, establerta a la tenència de la Santíssima Trinitat, celebrarà la solemnitat dels dies sants amb els següents actes:

Dijous Sant. — A les quatre de la tarda, res de matines i cant de laudes, per la clerecia de la Tenència i socis de la Pia Unió.

A les set, acabarà la funció de l'Hora Santa, cant popular de la Passió, lletra d'En Verdader.

Divendres Sant. — A les sis del matí, sermó de Passió.

A les set, solemne processó del Viacrucis, amb devota imatge del Sant Crist de l'Agonia. Recorrerà els següents carrers: Rambla, Latorre, Víctor Balaguer, Cervantes, Sant Pau, Montserrat, Riego, Argüelles, Félix Amat, Sant Oleguer, Gurria, Rambla i retorn a l'església. Es practicaràn les estacions en algunes cases de l'esmentat curs.

A dos quarts de vuit de la nit, solemnitat funció de les Tres Hores d'Agonia, predicant cada una de les Set Paraules l'eloqüent orador sagrat Fr. Josep M. de Besalú, O. C. M. En els intermedis de cada Paraula, una secció d'instruments de corda executarà «Les Set Paraules de Jesucrist a la Creu», de l'eminent mestre Haydn. Acabarà tan piados acte amb l'adoració de la santa imatge, durant la qual s'executaran les següents peces: «Largo», Haendel; «Dolorosa», Rifa; «Preludi», C. Debussy; «Aria», J. S. Bach; «Cantabile», César Franck.

(Les acompanyacions musicals seran dirigides pel mestre de capella de la Tenència, senyor M. Rifa.)

A mesura que es va apropant la data de la celebració de la pelegrinació a Lourdes, són més nombroses les inscripcions que es fan a casa del delegat de la Junta de l'Hospitalitat Diocesana, mossèn Josep Cardona (carrer de Calderó), per assistir a aquella gran manifestació de pietat que constitueix tots els anys la devota pelegrinació dels catalans a la terra de les aparicions de la Verge.

Actualment ja es pot dir que els catòlics sabadellencs tindran a l'esmentada pelegrinació una lluidíssima representació.

a l'Ajuntament i a la Diputació, en les quals, des de la presidència, va dirigir-se a les dites corporacions en català; la seva amistat coral i particular amb els elements regionalistes i el seu interès per la cultura, que és també l'interès dels bons patriotes.

Durant el seu pas pel Govern civil aquesta oficina ha perdut aquell caràcter fred de burocràcia, per a tornar-se la casa amical on tothom era rebut parlant en la nostra llengua i prenent-se interès per les nostres coses.

Eucara que respectem i coneixem les raons que han obligat al senyor Lloas a deixar el càrrec, lamentem que la seva decisió ens privi d'un bon amic de Mallorca i d'un home d'honesta conducta en l'exercici d'aquell.

A punt de tancar aquesta crònica arriba a la nostra taula de treball un número del «Boletín Oficial» on es publica l'acta de la sessió de la Diputació a la qual va concórrer el governador.

I amb joia deixem aquí consignat que hi figuren, escrites en la nostra gloriosa llengua, totes les paraules que en ella va pronunciar el senyor Lloas.

Per tal com un respecte tal no és freqüent en els documents oficials, ho anotem amb joia; tot reiterant la satisfacció per l'actitud d'En Lloas a dirigir-se des d'un seient oficial, en la nostra llengua, als representants de la nostra illa.

8-4-22.

TARRAGONA

(Conferència de les 9'30 de la nit)

L'Associació de Mestres de la província de Tarragona, en la seva reunió d'ahir, acordà enviar al director general de Primera Ensenyança, un telegrama aplaudint l'orientació pedagògica de l'Ajuntament de Barcelona, protestant que alguns mestres intenten tergiversar el veritable sentit de la qüestió i afirmant que la unitat de l'Estat no és incompatible amb el millorament de l'ensenyança per part de la Corporació.

Ara està reunint l'Ajuntament en sessió de constitució. Les votacions per a les financies han donat el mateix resultat que en l'anterior, empatant. En les Comissions han obtingut majoria les candidatures dels nacionalistes i regionalistes, ajudats pels tradicionalistes.

Aquest migdia, per qüestions del treball s'han barallat a la carretera, Miquel Bes i Vallès i Pasqual Espigues Roca, donant el primer al segon un cop de fusta al cap i produint-li lesions greus que han obligat portar-lo a l'Hospital. El Bes ha estat detingut.

Ahir reaparegué el setmanari «Renovació», que era orgue de la Unió Nacionalista Republicana i ara ho és de la Federació Republicana Autonomista.

Al partit de futbol d'ahir entre el Vilanova i el Gimnàstic, guanyà aquest per 2 a 0.

Estan ultimant-se els detalls per a celebrar l'Assemblea de la Unió de Vinyeters Catalans, la qual tindrà extraordinària importància, venint vinyeters de totes les comarques de Catalunya. Les sessions es celebraran els dies 22 i 23, al Centre Catòlic (Patronat).

S'organitza un gran àpat i diverses excursions i festes en honor dels assembleístes.

Ahir morí don Macià Garcia Sanfeliu, pare dels coneguts consignatari i agents de Duanes, don Manuel i don Marcell Garcia Blas.

Avui s'ha fet l'enterrament, concorrent-hi molta gent.

BADALONA

Constitueixen el Jurat que ha d'actuar amb motiu del concurs de caramelles, que tindrà lloc el vinent Dissabte de Glòria, i les nou de la nit, a la Plaça del Duc de la Victòria, els senyors Borràs de Palau (Joan), president; els regidors, senyors Oliveras, Bacàs i Sabatè; els mestres de música, senyors Roig (Enric) i Costa (Eladi), i representant de la premsa, senyor Planas (Antoni de P.).

Penedès

ARBOS. — Han pres possessió els nous regidors don Antoni Malla, don Pau Batet i don Joan Alborna.

Han estat reelegits don Esteve Cruañas i don Pere Rovira, el primer en el mateix càrrec d'alcalde, i el senyor Rovira tindrà el de Síndic.

El director de l'Estació Enològica de Vilafranca del Penedès, don Cristòfol Mestre, va donar en el Sindicat Vitícola Comarcal d'aquesta vila la primera de les conferències-consultori organitzades per la Junta del dit Sindicat i dedicades als socis.

Jugaren un partit de futbol l'equip Penya Walkiria del F. C. Noia de Sant Sadurn, i el primer de l'Agrupació Esportiva d'aquesta, resultant dos gols a zero a favor del de Sant Sadurn.

A l'església parroquial s'està celebrant el setenari de Nostra Senyora dels Dolors, ocupant la càtedra sagrada l'eloqüent orador P. Bru d'Iguadala, caputxi.

La Comissió Pro-Soldat de l'Arbós porta trameses als soldats d'aquesta vila que lluiten al Marroc, 1.562'80 pessetes.

Per a la Pasqua se'ls preparen unes caixetes, que contindran vi generós, la típica mona i cigars.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIO. AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGLIDA.

GIRONA

(Conferència de les 9 de la nit)

La diada de Sant Jordi predicarà el P. Antoni de Barcelona, caputxi. Després del sermó, seran inaugurats els Pomells de Joventut.

Demà arribarà el reverendíssim P. Manuel Prat, vicari apostòlic d'Amor, per a oficiar de pontifical durant els divins Oficis de la Setmana Santa.

A Palafrugell es calà foc a un camió, propietat d'Adolf Ferrer, carregat de 22 saques de deixalles de suro, cremant-se tot, amb perjudici de 25.000 pessetes.

A Massanet de la Selva se celebrarà el dia 17, una festa escolar, festa de l'Arbre i de la Previsió, i Homenatge a la Vellesa.

El dia 2 es feu a Bescanó una capta per als soldats fills del poble, que hi ha a l'Àfrica, recollint-se 190 pessetes que ja els han estat trameses.

A Palafrugell ha mort el notable pintor En Jaume Ferrer.

Ha estat reelegit vocal provincial de la Lliga Antiduellista, el nostre amic don Albert de Quintana i Serra.

Mentre netejava una màquina el fill del fabricant d'Olot don Josep Agustí, ha estat agafat, lesionant-se dos dits de la mà.

A Olot ha caigut d'una paret la filla de don Pere Tresserra, produint-se ferides importants.

Aquest matí el capità d'artilleria don Lluís Planells, ha caigut de cavall, tenint la desgràcia que la bestia li passés pel damunt, produint-li la fractura de la cama.

Pel que afecta al ram de Guerra, ha estat autoritzada la construcció dels camins de la Creueta a Madremanya i de Riudellots a la carretera de Girona a Sant Miquel.

La mancomunitat municipal empordanesa

Els diputats a Corts i a la Mancomunitat pel districte de Figueres, senyors Pi i Sunyer i Noguera i Comet, han dirigit als seus amics i electors el següent manifest:

«Als nostres amics de l'Empordà: Admesa legalment la Mancomunitat dels Municipis del Partit de Figueres, que s'ha constituït per la voluntat i l'adhesió dels pobles que el formen, i malgrat totes les resistències burocràtiques i el raquitisme de les lleis, procedeix ara la tasca de consolidació i d'organització que ha de tenir el seu inici en l'Assemblea constituent convocada per al dia 17 d'aquest mes.

La Mancomunitat Empordanesa, representació viva, estructuració orgànica de la nostra comarca, no pot ésser influïda per cap sector polític, però tots tenim el deure d'aportar-li la nostra cooperació.

No anem a fer una obra merament burocràtica ni insinament partidista, sinó a cohesionar i articular les energies i activitats totes de la nostra amada terra, fent revivre, per a millor servir Catalunya, la seva personalitat indestructible, i dotant al nostre poble d'un instrument, que pot ésser d'alta eficàcia per al seu progrés i civilitat.

La unió de tots, ha d'ésser el profit de tots.

Nosaltres recomanem, doncs, a tots els nostres amics, especialment a aquells que tenen participació en el govern municipal dels nostres pobles, que sense mires partidistes, amb la fe, l'amor i el desinterès, que són les nobles característiques del poble republicà i democràtic del nostre Empordà, associïn llur esforç a aquesta obra d'interès comú que procurin tots que els seus respectius municipis ajudin a la instauració i consolidació de la Mancomunitat Empordanesa.

Ofertim, amics, a Catalunya aquest bell exemple d'idealitat i de patriotisme verament, sàniament, constructiu.

Que el nostre gloriós Empordà, sigui, com tantes altres vegades en la Història, el noble guia dels pobles vius, dels pobles conscients, que no es resignen a morir en l'assíria d'un règimen mancat de dignitat, de sensibilitat, de vida. — August Pi i Sunyer, R. Noguera Comet.

LLEIDA

(Conferència de les 9'45 de la nit)

El Pomell de Joventut «Els Patriotes», celebrarà el dia 23, una festa inaugural de les diverses que prepara. Han promès la seva cooperació valuosos personalitats, i tot promet un bon èxit.

Jugant en un pont del Garona, de 17 metres d'alçària, caigué al riu César Herperra Garcia, fill del caporal de carrabiners, de Bossot. El seu pare es llançà a l'aigua sense aconseguir salvar-lo.

Dimarts, a les deu de la nit, l'Orfeó Lleidatà obsequiarà els socis protectors amb un concert al Saló Nova Catalunya.

Avui, a les cinc, s'ha reunit a l'Ajuntament per a constituir-se, la Comissió de les fires i festes de Sant Anastasi, preparant el programa i planejant alguns nombres dels festivals.

La noia de 14 anys, Josepa Delgado, ha begut inadvertidament una quantitat de lleixiu, havint d'ésser conduïda al dispensari.

Vallès

CALDES DE MONTBUY. — L'obra dels Pomells de Joventut, aquests formosos estels de noies i nois, que practiquen el preat lema de Déu i Patria, va cristal·litzar aviat, una volta llançada la idea pel seu fundador, a la nostra vila, amb la constitució dels Pomells Remei de Caldes (senyorettes) i Calderi (joves), comptant actualment amb un creixent nombre de pomellistes, sota la direcció del zelós vicari mossèn Lluís Miquel Tico, conseller d'ambdós Pomells.

Per a la propera Pasqua Florida, com a tendres éssers en plena floració, sortiran els pomellistes als carrers de la vila, a fer oír les seves veuets d'àngel, a omplenar l'espai de dolces melodies, a cantar una lloança a la Primavera, a cantar el goig per la Resurrecció del Verb Diví.

A l'esmentat fi, per al Dissabte de Glòria, a les tres de la tarda, i per al diumenge de Pasqua, a les nou del matí, estan assajant l'Himne dels Pomells, «Al·leluia», lletra del zelós econom, mossèn Narcís Villarrasa, i música del director de l'Acadèmia de Música de Santa Clotilde, En Jeroni Pascual, i «Introducció», lletra de l'estudiós jove M. Martínez, i música de l'esmentat mestre Pascual.

RIPOLLET. — A Ripollet, durant el curs de Quaresma que finex, han tingut lloc importantíssimes manifestacions artístiques.

A les societats El Vallès, Aliança i Joventut Catòlica, s'hi han representat diverses funcions teatrals de gran èxit, i el concert anyal a benefici dels socis protectors, en l'última de les esmentades entitats.

Cal esmentar, entre tots ells, el concert extraordinari donat a l'estatge de la Societat Aliança, el passat diumenge, per la notable soprano nord-americana Miss Bary Harris i els concertistes Josep Munner i Bernadí Galvez i F. Figueras de Barbarà.

Amb una remarcable justesa executaren les dues primeres parts, en les quals figuraven composicions dels més eminents mestres musicals: Beethoven, Ros, Dukler, Grieg, Hauser i Sarasate, executades a violoncel i piano, i piano i violí.

La tercera part, de piano i cant solament, fou segurament la que més èxit va obtenir, no perquè desmereixessin en res les dues primeres, sinó per la figura suggestiva i harmoniosa veu de la soprano Miss Mary Harris, la qual obtingué amb el seu cant un insuperable èxit, atraient-se sorollosos aplaudiments del nombros públic ocupant de la sala.

«Solveigs Lied», de Grieg; «The west», de Lohor; «A voice is calling», de Tate, i «La Nozze di Figaro», de Mozart, foren cantades i executades amb precisió admirables, i segurament no prou compreses ni estimades per la major part dels oients, profans en música.

Cal esperar que l'èxit continuï afavorint als eminents concertistes.

DARRERES INFORMACIONS

BARCELONA

Atropells. — Un mort

A primera hora de la tarda, a la carretera de Sarrià, davant del número 48, un auto-camió del servei d'extracció de terres de les obres del Metropolità, atropellà el noi Salvador Artigas Aymer, de 15 anys, habitant amb els seus pares al carrer del Carmel, 70, i el deixà mort a l'acte.

El xofar fou posat per la guàrdia civil a disposició del jutjat.

A l'encreuament dels carrers de Balma i València, un tren elèctric de Sarrià atropellà aquesta tarda a Miguel Ibáñez, de 55 anys, manobra, i li produí contusions d'alguna gravetat en diferents parts del cos.

Fou assistit al dispensari del carrer de Sepúlveda.

Al carrer de Corts, un carro atropellà el propi carreter, Joan Gambús Casas, de 23 anys, el qual resultà amb fortes contusions al tronc i una costella fracturada.

L'auxillaren al dispensari d'Hostafranca.

PENINSULA

COMBINACIÓ DE GOVERNADORS

Madrid, 11, 2 tarda.

Avui ha firmat el rei la següent combinació de governadors:

Nomenant governador de Castelló a don Marian Cuevas.

D'Àvila, a don Lluís Grande.

De Tarragona, a don Angel Zurita.

De Lleida, a don Felip Salvador Zurita.

De Huelva, a don Alfons Ruiz.

De Valladolid, a don Xavier Ramírez Orús.

D'Alacant, a don Raimon Martínez.

De Balears, a don Xavier Millan García Vargas.

De Guenca, a don Lisard Villarejo.

D'Ossa, a don Francesc Cabrera.

De Zamora, a don Víctor Bergano.

De Logroño, a don Isidor León.

De Cádiz, a don Josep Hernández Luzón.

DE LA PRESIDENCIA

El president del Consell en rebre avui els periodistes ha manifestat que demà se celebrarà Consell al Palau.

Ha afegit que avui s'havien firmat els nomenaments d'alguns governadors.

L'INSTITUT DE REEDUCACIÓ

El director general d'Administració local ha manifestat avui que prepara, d'acord amb el ministre del Treball, la refundició, en una sola entitat, de l'Institut de reeducació per als invalides del Treball, creat recentment, amb l'asil d'invalides del treball instal·lat a la finca de Vista Alegre (Carabanchel).

Es procurarà resoldre l'assumpte ràpidament perquè doni anàlegs resultats als que obtenen les institucions socials d'igual caràcter a l'estranger.

FIRMA REGIA

Avui han despatxat amb el rei el president del Consell i els ministres de Finances i Governació.

S'han firmat els següents decrets:

De Foment. — Nomenant enginyer de primera classe del cos de monts a don Eugeni Guayol.

Nomenant conseller inspector general de mines a don Joan A. Mendoza.

Nomenant enginyer cap de segona a don Lluís Quero i don Gabriel Martí Perelló.

De Finances. — Adquisició d'una finca a Tànger per a residència de l'agent diplomàtic espanyol.

Idem una altra a Brussel·les, per a la nostra ambaixada.

Idem una altra a Viena, per a la Legació.

Aprovant l'adquisició d'un solar al carrer del Noviciat, núm. 3, per a ampliació de la Universitat Central.

Adquisició d'un radiotelegraf per a la Casa de la Moneda.

Declarant que la remuneració assignada als vocals del Comitè oficial d'Assegurances tenen els efectes de gratificació per a tots els efectes legals.

Modificant l'article tercer del decret de 12 de febrer últim sobre modificació de l'aranzel de duanes, respecte

de les mercaderies denominades de renda.

L'ALBA AL PALAU

Aquest matí ha visitat el Rei l'ex-ministre don Santiago Alba, havent durant l'estada al Palau de l'ex-ministre liberal des de dos quarts de dotze a un quart d'una.

En sortir ha dit als periodistes:

— Senyors: he vingut a oferir els meus respectes al Rei per a expressar-li el meu pregó agraïment per l'interès que ha demostrat durant l'estada de la meua filla al santuari del doctor Moore a Bordeus.

— I de política? — li han preguntat.

— A la vista està el que hi ha.

— És que no es veu res, don Santiago.

— Han dit els periodistes.

— Vostès no veuran es, però nosaltres continuem treballant sense descans. Creiem sincerament que l'opinió ens encoratja i està al nostre costat.

— Què li ha semblat a vostè la nota del comte de Romanones?

— Després d'una breu pausa, don Santiago Alba, somrient, ha contestat:

— No està malament. M'ha semblat molt discreta.

OSSEQUI

A dos quarts de dues de la tarda l'infant don Ferran ha obsequiat el Rei amb un esmorzar al seu palau de la Costa de la Vega.

Al banquet hi ha assistit l'oficialitat de l'escolta reial.

AL TEATRE REIAL

A la tarda els Reis han assistit a la funció que s'ha de celebrar al Teatre Reial, en honor dels ratistes donya Maria Guerrero i don Ferran Díaz de Mendoza.

CONSOL AUXILIAR ARGENTÍ

Madrid, 11, 5'15 tarda.

S'ha concedit el «regium exequatur» a don Mari Molina Sala, consol auxiliar de l'Argentina a Barcelona.

CARDENAL

S'assegura que en el primer consistori que se celebri a Roma serà creat cardenal l'actual arquebisbe de València, doctor Reig.

LES RESPONSABILITATS

Ja han estat desglossats de l'expedient instruit pel conseller del Suprem de Guerra i Marina, senyor Picasso, per a depurar responsabilitats pels successos d'Annual, alguns testimonis particulars de pressumpcions culpables, que han estat tramesos als jutjats militars corresponents.

LES JUNTES DE DEFENSA

«El Sol» diu:

«Es parla des de fa alguns dies que una de les Juntes de Defensa militars estava donant noves mostres de vida.

El rumor s'ha confirmat, puix ahir varem tenir notícia que l'esmentada Junta havia atremit als seus associats una circular en la qual, entre altres coses, s'estableixen les següents:

Es rebuixa la terna per a la designació pel ministre de les persones que han de formar la Junta, el qual és tant com rebutjar la famosa Reial Ordre del senyor Clavero.

S'afirma que cada militar pertanyent a l'arma d'infanteria, per aquest sol fet pertany a la Junta, i que a les nagues a això serà objecte de la formació d'un tribunal d'honor.

S'indica la conveniència, acas la prohibició, de que cap individu pertanyent a l'arma d'infanteria ingressi a l'Escola Superior de Guerra.

Es possible que incorreguem en alguns errors, els quals estem propis a rectificar i així ho farem quan coneguem amb major detall el document.

NOTES DE MELILLA

Melilla. — L'operació sobre Dar Quebdani ha començat a produir els efectes polítics que s'esperaven, puix s'han presentat, sotmetent-se incondicionalment, 17 caps de Beni-Said.

S'espera que a aquestes presentacions se sumaran altres després de les proximes operacions, que es realitzaran, probablement avui mateix, assegurant per complet el domini sobre la capla de Beni-Said.

El general Sanjurjo, acompanyat del general Cabanellas, ha marxat a les posicions avançades per a planejar nous moviments de tropes.

El general Sanjurjo pujà en aeroplà, completant les seves observacions sobre el camp enemic i aterrant a Dar-Drius.

La posició de Dar Quebdani presenta un quadro semblant al de Mont

Arruit. S'han trobat 1.400 cadàvers, pertanyents a la columna del coronel Araujo, que capitulà allí, essent després assassinats.

Amb els presoners hi ha comunicació. Se sap que continuen en el poblat de Alt-Kauras, a 15 quilòmetres de la costa, on s'els ha enviat correspondència mitjançant el moro amic Mris-Ben-Said.

La policia indígena ha donat un altre cop contra els moros contrabandistes, apressant un grup que travessava el ert portant queviures i efectes destinats per als rebels.

La policia indígena ha impedit noves fetes dels malfactors, que pretenien assaltar les cantines del Zaiu. Foren perseguits els bandolers, fent-los dos morts i alguns ferits, que abandonaren.

Ha arribat el secretari de la nostra agència consular a l'Uda, que porta un nen de 9 anys víctima de la tragèdia de Nador, únic supervivent de la família. Els seus pares i a un altre germanet de mesos s'els emportaren els moros.

A causa de les horribles escenes que presencià sofria desequilibri mental. Ha ingressat a un asil.

El canóner «Recalde» ha bombarde-

jat els aduars de la costa, entre Afrau i Sidi Dris.

S'han sotès incondicionalment nombrosos cablenys de Beni-bu-Gafar.

Ha arribat l'infant don Alfons, marxant al campament de Kandusst per a incorporar-se al seu regiment d'Hussars de Pavla.

Prop de Beni-Sicar ha volcat una motocicleta que tornava a la plaça. Resultaren ferits el capità Jacint Mageris, el sargent Domingo Roman i el soldat Antoni Lucernas, pertanyents a l'arma d'artilleria.

ACCIDENT D'AVIACIÓ

Málaga. — en les immediacions de Fuengirola aterrià, a causa d'avaries, un aeroplà francès que conduïa a l'Àfrica correspondència per a M. Millerand.

L'aparell quedà custodiat pels carabiners.

Els seus ocupants resultaren il·lesos.

NOTES DE TETUAN

Tetuan. — Una esquadreta de set avions sortí ahir en vol sobre la costa d'Alhucemas i el Peñón.

Sentiren els avions nombroses canonades, sense poder apropiar qui les

feta a causa de l'espessa boira que hi havia sobre el lloc d'on procedien.

El aviadors observaren que l'enemic té instal·lada una bateria a la illa d'Iris, situada a 15 quilòmetres a l'oest del Peñón de la Gomera.

En arribar al Peñón es troba amb una altra esquadreta d'aparells de Melilla, formant totes dues un total de 20 aparells, que estigueren bombardejant els poblats.

Posteriorment arribà una tercera esquadreta procedent de Melilla.

L'enemic fugí aterroritzat, puix era imponent el soroll de tots els aparells en l'aire.

El cap de la tercera esquadreta, comandant d'infanteria, senyor Delgado, posant-se al cap de tots els aparells, inicià la marxa amb direcció a Tetuan, on aterriaren.

Van recórrer 356 quilòmetres en dues hores i 25 minuts.

Els aviadors d'aquesta plaça van ésser obsequiats pels seus companys melillenses amb un dinar íntim.

Encara que s'ignoren les destruccions que hagin causat les accions en el camp enemic, han degut ésser molt eficaces, perquè s'han vist cremar molts poblats i caserius isolats.

Pels furs del nostre idioma

Entre les felicitacions que el senyor Massó i Llorens ha rebut posteriorment en el dinar del Ritz, hi ha les següents:

Un telegrama del Centre Regionalista de Llogastera que diu:

«Deplorant desatenció de què fou objecte en parla rústica català i en representació de Catalunya per vostè enemic nostre, el felicitem per energica actitud i encoratgem perseveri en la seva actuació valenta sempre que es trobi amb desatencions com la presenciada Hotel Ritz, la qual cosa podria ésser donada gosadia enemiga, estarem sempre al seu costat tots els bons catalans. — Pel Centre Regionalista de Llogastera. President, Recolons; secretari, Falben.»

Una lletra de N'Eduard Segarra, que diu així:

«L'escena del dinar d'ahir, al meu entendre, fa més patriotes que cap altra cosa.»

«Els bons catalans (modestament jo m'hi considero) no sabem agrair mai prou a l'Excm. Sr. baró de Griñó les seves harmonioses paraules.

Per a vostè la meua més coral felicitació.»

D'En Tomàs Muntaner:

«El felicito tot entusiasmat per l'acte tingut ahir vespre a l'Hotel Ritz: diputats de semblant procedir convenen a Catalunya i fan honor als seus representants.»

D'En Joaquim Costa:

«Em plau endreçar a vostè les meves més ardentes felicitacions per haver sabut interpretar tan admirablement la manera de sentir i pensar dels bons catalans, fent vot per què en un jorn no llunyà tinguem la llibertat de contestar com es mereixen els grollers insults que un estol de gent baixa, amb refinada malícia, es complauen a inferir diàriament a la nostra amada Catalunya.»

D'En Ramon Oliveras:

«Per vostre patriòtic parlament davant l'almirall anglès, que tant esparverà els nostres enemics, per la vostra energica actuació, en l'Hotel Ritz, enfront dels que no saben comprendre els nostres sentiments, jo vos endrego aquesta senzilla però fervorosa felicitació.

Visqueu molts anys pel bé de Catalunya i pel malestar dels centralistes de la «Villa del Oso».

De la Joventut Nacionalista de l'A. teneu Autonomista del Districte Sisè:

«Incident com el del dimarts al Ritz ens afermen en la convicció que hem d'usar la nostra llengua precisament més que mai en els actes públics i solemniais, prescindint que hi hagi gent que no sapiga o no pugui capir,

no ja la llengua, sinó el dret dels altres.

Esperem que amb gent d'aquesta mena aviat no hi hauré de tractar i podrem practicar els nostres drets amb la normal correcció dels pobles civilitzats.

Us felicita de tot cor la Joventut Nacionalista del Districte Sisè. Visqueu molts anys. — Signat: el vice-president, el secretari.»

D'En Ramon Roigé, jutge municipal de Prat de Llobregat:

«El felicito amb tot entusiasme pels actes digníssims de catalanitat realitzats per vostè, i tot el meu aplaudiment pels insults que li han valgut de gent i premsa anticatalana. Vostè aquí també la felicitació i aplaudiment dels meus fills i amics tots d'aquesta població.»

D'En Rosend Moncunill:

«Et felicito cordialment per la teva actuació en el dinar dels assembleístes de la Cambra de la Propietat. Jo vull anar ahir al dinar que et van donar al Ritz i felicitar-te personalment, però com que em va ésser impossible, ho faig per la present, en ems que et saludi i resti com sempre bon amic i company.»

Municipi

ELS CAVALLS MUNICIPALS

Com a resultat de la visita feta per l'alcalde a les cavalleries de la guardia municipal muntada, ha dirigit una comunicació al president de la Comissió Central, a fi que es procedeixi ràpidament a cobrir les baixes, que fan impossible el que alguns guardies presten les funcions pròpies de llur càrrec. Així mateix ha proposat a la dita Comissió que els cavalls que hagin estat inutilitzats durant alguns anys per l'ajuntament no siguin venuts a fi d'evitar els mals tractes de què podrien ésser objecte a llur vellesa, com repetidament s'ha demostrat.

EN HONOR DEL SENYOR MAYNES

Sota la presidència del diputat a Cortes senyor Miracle i actuant de secretari don Lluís d'Abalo, s'ha constituit una comissió encarregada d'organitzar un homenatge al primer tinent d'alcalde del nostre Ajuntament, don Enric Maynés, en prova de gratitud per la seva encertada i intel·ligent gestió en benefici de la ciutat.

Consistirà el dit homenatge en la remesa al senyor Maynés de les insignies del càrrec de tinent d'alcalde, costejada per subscripció entre els seus amics, i en un àpat en honor seu que se celebrarà el 20 de l'actual al Majestic Hotel.

VISITES

Han complimentat l'alcalde senyor marquès d'Alfella el diputat a Cortes don Albert Rusiñol, el director de l'Escola d'Industrials senyor Castells, el president de la Junta municipal del Cens electoral don Pere Blaxter i el prefecte de les Escoles Pies reverend don Lluís Falguera.

Acompanyats del regidor senyor Nadal han visitat el senyor alcalde el president de l'Orfeó Montserrat i el del Centre Moral Instruïu de Gràcia senyors Pardiñas i Casajuna, per a convidar-los al romatge i excursió cultural que el dit Orfeó efectuarà al Santuari de Montserrat el 22 del corrent.

També el visità una Comissió de la Federació de llogaters d'auto-taxi per a parlar-li de l'organització del dit servei.

Acompanyats del diputat a Cortes senyor Rahola i del tinent d'alcalde senyor Matons ha visitat el senyor alcalde una comissió de peixaters de Barcelona, Badalona i Mataró per a interessar que l'Alcaldia i l'Ajuntament apoin una instància que dirigiran al ministre de Marina perquè es prohibeixi la pesca «a l'ancora».

ELS CAPTAINES AL DISTRICTE IX

S'ha reunit la Junta de Beneficència del Districte IX, presidint-la el tinent d'alcalde senyor Tusell, i en vista de les moltes queixes que té la dita Junta, relativa al gran nombre de captaires que rondan pel dit Districte, acordà insistir en la captura de pidolaires, i interessar del veïnat la col·laboració en la dita obra, pregar-los s'abstinguin de fer caritat als captaires, i en canvi cursar llurs pïadesses almoines per conducte de la Junta de Beneficència que, gràcies a la seva actuació, procura la major eficàcia a la caritat, aplicant-la a les persones necessitades.

Les denúncies referents a circulació de vagabunds a la dita demarcació s'han de dirigir a la Tinença d'Alcaldia del Districte IX.

LA CIRCULACIÓ DE CARRUATGES DURANT LES HORES SANTES

L'alcalde, complimentant l'acord consistorial d'ahir, ha disposat que, segons l'article 24 de les Ordenances municipals, des de les dotze del migdia del Dijous Sant fins a la una de la tarda del Divendres Sant, restarà privada en absolut la circulació de tota mena de carruatges dins del terme municipal de Barcelona, excepte en cas de sortida de la ciutat o en altres de gran urgència i precisió, que seran autoritzats a criteri de l'autoritat municipal.

El servei de tramvies restarà suspès al clos antic de la ciutat i a Sarrià. Circularan els tramvies que posen en circulació el centre de la ciutat amb les barriades foranes.

TURÓ PARK

INAUGURACIÓ

de la Temporada de Primavera

Dimenge de Pasqua 16 d'abril

Grans reformes als jardins
permanents per milions de
flors. — Artística rosera.
Novíssimes atraccions.
Banda militar. Sardanes.
Putxinel·lis i altres espiats.

TURÓ PARK

SESSIÓ DE L'AJUNTAMENT

(Consistori del 10 d'abril de 1922)

A la sala nova del Consistori i amb la presidència de l'alcalde, senyor marquès d'Alfà, a dos quarts de sis de la tarda s'obre la sessió, que és ordinària i de primera convocatòria.

Es llegeix i aprova l'acta de l'anterior.

DESPATX OFICIAL

Ofici de la Junta de Museus, de 30 de març darrer, comunicant haver estat proclamats don Manuel Rodríguez Codolà i don Joan Llimona, vocals tècnics representants de les Associacions artístiques de Barcelona, per a formar part de la dita Junta, en substitució dels dos que reglamentàriament havien de cessar.

Ofici de l'Alcalde, amb data d'avui acompanyant la relació que ha remès la Delegació d'Hisenda, dels cent majors contribuents per territorial d'aquesta ciutat, per tal que es procedeixi al sorteig dels tres propietaris que han de formar part de la Comissió d'Exemplar, per la Cambra Oficial de la Propietat Urbana, i els cinc regidors per l'Ajuntament.

Per insinuació resultaren elegits don Enric Parellada, don Salvador Roig i Serra i don Heribert Pons i Jorja.

LA COMUNICACIÓ DEL GOVERNADOR. — EL PROBLEMA DE LA CARN.

Es llegeix la següent comunicació del governador civil, dirigida a l'Alcalde:

«Havent desaparegut les causes per les quals vaig encarregar-me del proveïment de carn d'aquesta població, poso a disposició de l'Ecm. Ajuntament de la seva digna presència aquesta comessa, per ésser funció genèrica d'aquesta entitat.»

El senyor Plaça, president de la Comissió d'Escorxadors, creu que l'Ajuntament ha d'acceptar la devolució de la funció que li va pendre el governador, però té constar que la responsabilitat del que fins ara ha passat pertany exclusivament al governador.

El senyor Rocha demana explicacions del que ha passat en aquest assumpte de les carns.

El senyor Santamaría diu que la minoria radical té un igual criteri que en el bienni anterior, i que li ha causat gran estranyesa la determinació del governador, i ella suposa que ha fracassat absolutament en la qüestió de la carn.

El senyor Bordas prega a la comissió d'Escorxadors i Mercats que en fer-se càrrec d'aquest servei, perquè és una funció genuïnament municipal, estudiï aquest problema del proveïment de la carn, de tanta importància, que interessa essencialment a tots els ciutadans de Barcelona.

El senyor Palau també hi intervé. El senyor Plaça, per idees de la comissió, ara tot just constituïda, diu que encara no hi ha res sobre aquest assumpte. Estudiaria el problema en tots els seus aspectes, tenint en compte tots els procediments assajats i donarà el seu dictamen. Entén que mentre tant no hi hagi solució, s'hauria d'establir un règim interí.

El senyor Viza diu que, mentre subsisteixi el monopoli actual, no pot haver-hi solució satisfactòria.

El senyor Maynés explica la història d'aquest assumpte tan complex. Diu que pel febrer de 1921, l'Ajuntament va establir el procediment d'unificació de compres, per tal que els agents de compradors no es fessin la competència i a fi de poder adquirir cadascú, particularment, més caps de bestiar, n'ofereixin major quantitat, ocasionant, així inicialment un augment de preu en la carn. Comprant amb una sola intervenció, no hi havia enciment.

Als dos mesos d'establert, quan la carn ja havia estat rebaixada 3 rals per quilo, hi hagué una intervenció governativa, primer, resolent recursos fragmentàriament, i després, anul·lant el procediment d'unificació de compres, i el governador civil es va encarregar d'aquest servei. Ho prova que se n'encarregà el mateix quan diu que el posa a la nostra disposició.

Del règim que el governador civil ha establert a l'Escorxador, no en sabem res oficialment; sabem quelcom per conducta indirecte. De manera que ni ens pertanyen els èxits ni tampoc el fracàs, si n'hi ha hagut.

Una disposició governativa va privar el compliment de l'article 15 del

Reglament general d'Escorxadors del Regne i del Reglament local del de Barcelona, el qual disposa que a tot Escorxador hi hagi una nau per a inspeccionar la carn escorxada que, procedent d'escorxadors forans, entri a Barcelona. Va privar l'entrada de carn escorxada.

L'ofici diu que ens «retorna» aquesta funció per ésser «genèrica de l'Ajuntament». Doncs, aquest tenia plena raó quan protestava de la usurpació de la funció que va fer el Govern civil.

El senyor alcalde diu algunes paraules que no s'entenen.

Alguns regidors radicals l'interrompen, dient-li que no admeten l'encàrrec, si ha d'ésser com a assaig.

El senyor Maynés. — No, la comunicació és ben clara, no ens la posa condicionalment a la nostra disposició, sinó que diu que és funció genèrica de l'Ajuntament; si fos funció governativa, ja no podria ésser genèricament municipal; si fos del governador, ja no la retornaria. És una funció nostra que ens la retorna. Si ens la retornem com un assaig, no l'admetriem. Dit això, jo crec que l'Ajuntament l'ha d'admetre.

El senyor Santamaría diu que el senyor Rosselló, delegat del governador en aquest assumpte, també li havia dit que la remesa a l'Ajuntament era un assaig, i si no anava bé, se'n tornaria a encargar.

El senyor alcalde. — El governador ha dit que l'Ajuntament resolgués si s'encarregava o no d'aquest afer.

El senyor Santamaría. — Cal prevenir-nos per a no ésser juguina de uns delegats governatius que, en destruir el sistema municipal d'unificació de compres, van «combinar-ne» un altre, que és un monopoli per a uns quants proveïdors. La comissió, sense miras personals ni partidistes, ha d'estudiar i resoldre el problema, i haurà de protestar d'indicacions prematures d'aqueixos delegats governatius, i no tolerar cap mena de ingerències en la nostra actuació.

El senyor Palau diu que havia parlat amb el senyor Rosselló, i deia que la cessió era definitiva; que l'Ajuntament podria actuar amb plena llibertat; que el problema era d'una gran complexitat; que qui sap si seria convenient la formació d'una comissió amb delegats municipals, governatius, de l'Institut de Sant Isidre, dels carnisers, etc.

El senyor Olivella, diu que el problema de les carns no començà el febrer de l'any passat, sinó quatre anys enrera; que a ell, com a funcionari municipal que era, li va demanar la comissió municipal un informe sobre la unificació de compres, i l'Ajuntament va fer el contrari que ell aconsellava. Al Govern civil s'ha plantejat de tal manera que ara està molt pitjor que abans, i per això és que es volen treure el mort del damunt. En aquest assumpte, a mi m'han inculpat de tot el que ha passat, i jo haig de dir que tot el que he fet, ha estat complint ordres que em donava l'alcalde.

El senyor Maynés. — Això que acaba de dir el senyor Olivella no és cert. Jo he ocupat incidentalment l'Alcaldia a mantes vegades, i mai he vist el senyor Olivella i ni li he donat cap ordre. El senyor Martínez Domingo, amb qui tant hem parlat dels enutjosos incidents que la intervenció governativa promovia, mai em va dir ni una paraula de que donés cap ordre al senyor Olivella. Tota l'assessoria que el senyor Olivella va donar al governador sobre el règim de l'Escorxador, és genuïnament pròpia tota la glòria o tot el fracàs li pertany totalment; no vulgui fer, com fa ara el governador, que es treu el mort del damunt, com pintorescament acaba de dir.

El senyor Olivella insisteix, i diu que no va anar a veure el senyor Maynés, quan era alcalde accidental, perquè sabia que el considerava com a causant de tot el que estava passant.

El senyor Degollada creu que si la comissió ha de fer un estudi complet, no pot dictaminar en la sessió vinent. Cal estudiar si ha de subsistir el règim actual que hi ha a l'Escorxador, que tant a fons ha de coèixer el senyor Olivella, per haver-lo infantat o per haver-lo vist néixer i créixer. Hem de restaurar la vigència de l'article 15 del Reglament general d'Escorxadors del Regne; que va «ratllar» el governador?

Jo crec que sense ella no tindrem la necessària força moral.

(L'alcalde l'interromp i el senyor Degollada para el discurs i s'asseu.) El senyor Plaça. — No podríem dictaminar definitivament i crec que cal establir un règim interí.

El senyor alcalde prega al senyor Degollada que segueixi parlant.

El senyor Degollada diu que això anava a proposar: el règim interí.

L'alcalde proposa que es reunexi la comissió per a contestar la comunicació del governador.

Es promou un violent incident entre la presidència i el senyor Rocha, sobre si aquest podia o no parlar, per últim li és concedida la paraula i aleshores diu que no vol parlar.

La comissió va reunir-se i va pendre aquest acord, que fou llegit al final de la sessió.

Reunida la Comissió d'Escorxadors i Mercats, acorda per unanimitat proposar al Consistori que s'admeti el reintegrament de les facultats a les quals fa referència l'ofici del senyor governador, d'aquesta data, per ésser així funció genèrica d'aquesta entitat, com en l'esmentat ofici es consigna.

DE DAMUNT LA TAULA

PER L'AUTONOMIA

Es llegeix la proposició que en la sessió passada restà damunt la taula, a instància del senyor Rocha:

Exposició sotscrita pels senyors Maynés, Anglada, Junyent, Matons i B. de Quirós, damunt la taula a petició del senyor Rocha.

Primer. — Que sigui declarada urgent.

Segon. — Que l'Ajuntament de Barcelona declari, insistint en anteriors acords, la seva voluntat d'assolir per a la terra catalana l'autonomia integral en la forma com ha estat proclamada pels representants dels municipis de Catalunya.

Tercer. — Que l'Ajuntament afirmi igualment la necessitat de la immediata reforma de la Llei municipal per a les poblacions de més de cent mil habitants en el sentit expressat en el projecte de bases signat i presentat al Govern pels delegats dels grans municipis, reunits en Assemblea a Madrid.

Quart. — Que s'autoritzi a l'alcalde per a fer totes aquelles gestions que siguin convenientes per a la major eficàcia d'aquests acords, i pel que afecta directament al nostre Municipi, especialment al tercer extrem.

El senyor Rocha la impugna, perquè diu que ella inclou una maniobra política de la Lliga Regionalista, ja que volen promoure ara una agitació de caràcter nacionalista.

El senyor Romeu coincideix perfectament amb el cap de la minoria radical.

El senyor Esteve diu que, tantost reunits els actuals regidors, en consultar la primera acta de l'anterior bienni, veieren que s'havia presentat una proposició semblant a aquesta, i acordaren reproduir-la, si no textualment, en essència. El senyor Romeu ha volgut suposar que mai fins avui s'havia parlat aquí d'autonomia. S'apaga que fou presentada i aprovada una proposició com aquesta, que era signada per tots els sectors consistorials, menys per la U. M. N. També la signava el cap de la minoria radical, senyor Iglesias (Emilià), però en aquesta d'ara no hi ha la signatura del senyor Rocha, la qual cosa ha de considerar-se com una regressió del partit radical en aquest punt. (El senyor Rocha interromp.)

Aquesta proposició no és de la majoria, perquè si ho fos fora redactada en altra forma; s'ha adoptat una fórmula, en la qual poguessin convenir-hi tots els sectors consistorials, fins als de la U. M. N. Esperàvem que, dins d'aquest esperit de ciutadania, seria signada per tots; no és el nostre pensament el que aquí s'expressa; perquè nosaltres no li posem fites; és quelcom com el programa mínim del Tivoli, com l'Estatut de l'autonomia, que tingue la consagració de tots els pobles de Catalunya. Aleshores, essent cap de la minoria radical, el senyor Iglesias, i alcalde un altre radical, el senyor Morales Pareja, donaren la més franca acceptació a l'Estatut.

Es cosa anòmala que ara se'n vingui amb regateigs, i es discuteixi la urgència. Evidentment, no és cosa immediata, però hi ha un aspecte moral que ho exigeix; el de seguir la tradició consistorial de fer en la primera sessió una declaració a favor de l'autonomia de la terra catalana.

El senyor Rocha insisteix en que això és una maniobra política; ell no defuig el demanar l'autonomia, però amb una aclaració que farà en una esmena. Diu que el no firma la proposició és perquè estava escrita en català, i ell no firma allò que no sap escriure.

El senyor Romeu diu que no la va firmar perquè els regionalistes no li mereixen cap confiança.

El senyor Quirós diu que a ell no el preocupa gens ni mica, tot el que diuen els senyors Rocha i Romeu, jo—diu soc català, jo estimo la meua terra, i mentre Catalunya estigui sotmesa al jou de la tirania, una petició de llibertat, una petició d'autonomia, sigui qui sigui el que la presenti o el que la firmi, sempre la defensarà encara que sigui vessant la sang del meu cos. (Molt bé, molt bé.)

El senyor Junyent diu que malgrat les diferències de procediments per a obtenir aquesta llibertat de Catalunya, tots la volem, tots l'acclamem. Ara no es tracta de fer sinó una cosa semblant a la que es va fer al Palau de la Música Catalana, amb l'aprovació de l'Estatut Català, que signaren els senyors Llorca, Cambó i ell.

Deixem-nos de suspicàcies i retels quan es tracta de demanar tots d'una sola veu l'autonomia de Catalunya.

El senyor Carrasco es penedí d'haver comès la lleugeresa d'haver interromput al senyor Romeu (al qual no anomena), però no ha pogut estasse'n. Diu que el dit senyor, per a ell no té cap valor, ni considera que existeixi.

Diu que ell (el senyor Carrasco) hauria volgut una expressió més radical (en la proposició), però la proposaren amb una fórmula que la poguessin firmar tots. No enten perquè radicals i U. M. N. han de trobar poc expressiu el Nacionalisme de la Lliga; no els interessa res a ells; aquest pla ens interessa a tots els catalans.

Es queixa que l'Estatut d'autonomia no, bagués tingué aleshores estat de realitat, perquè avui ja no ens abastaria. Avui hem de fer referència a la nacionalitat catalana, afirmant que Catalunya és una nació.

El senyor Marial es declara autonomista, ja que és federal, i diu que si la proposició no és de cap persona ni partit, ell la vota.

El senyor Esteve rectifica, dient que la presentació de la proposició és lògica conseqüència del costum en començar a actuar l'Ajuntament; celebra la rectificació del senyor Marial; reproduïx que el senyor Rocha no ha firmat la proposició perquè va escrita en català, i li diu que els catalans no podem admetre d'autonomia administrativa si no va acompanyada amb la seva llibertat espiritual; no la volem cobrida amb la privació de l'ús de la seva llengua.

En Carrasco ha dit que la proposició era poc radical. Ho seria si només l'hagués de signar la majoria, però aleshores seria una redundància, perquè ja és ben sabut el seu sentiment, però s'ha redactat tal com està perquè s'ha volgut aplegar-hi el màxim de voluntats.

El senyor Maynés. — Ja ens ho havien dit abans de constituir-se aquest Ajuntament que el cap de la minoria radical venia inspirat per un sentiment d'anticatalanitat i que es reproduïrien aquí aquelles escenes contra les idees genuïnament catalanistes. Jo en dubtava, perquè el senyor Rocha havia ocupat el lloc suprem de l'Alcaldia, que o bé és representatiu de la ciutat, eminentment catalana, o no és res.

I tot el que em deien ha resultat veritat. Avui ha actuat aquí contrariant el jurament que el cabdill del seu partit, senyor Llorca, va fer al Palau de la Música Catalana, ha vingut aquí amb el propòsit de fer aparèixer dividit el Consistori en la petició de l'autonomia, i ha justificat l'esperit anticatalà que l'anima dient que no havia volgut signar la proposició perquè estava redactada en llengua catalana, i així nosaltres ho considerem com una gran ofensa a la cosa que més estimem, l'essència de la nostra personalitat nacional: la llengua. Nosaltres firmem algunes proposicions encara que estiguin escrites en castellà, i vosaltres, amb la vostra intemperància, feu menyspreu de la nostra llengua; ofenen el nostre sentit més íntim. Tingui's esment que aquí on és, és el cap de la minoria radical; no és solament el senyor Rocha.

Si no volia justificar la regressió no

havia de fer manament a vote anteriors de la majoria radical del Consistori, al jurament d'En Llorca, al provocar l'espectacle que està donant en aquest moment.

Contestant al senyor Carrasco, ho de dir que aquí no es venia a fer una professió de fe netament nacionalista, sinó una coincidència de tota la ciutat, de tots els regidors ajuntats en l'aspiració de l'autonomia de la terra catalana. Fem en la proposició una declaració com la que van fer, dos anys enrera, tots els partits consistorials, llevat de la U. M. N. A aquesta declaració no hi podem admetre cap esmena que la desvirtui. Si algú vol parlar de procediments, podem parlar-ne després de fer la declaració fonamental de l'autonomia que tots reclamem.

UNA ESMENA

El senyor Rocha diu que ha presentat aquesta esmena i demana que es voti:

«Que el segon extrem de la proposició quedi redactat en la següent forma: Que l'Ajuntament de Barcelona declari que, arrencant tota idea d'autonomia de la llibertat individual, que s'estén immediatament al Municipi, insisteix en la seva voluntat d'aconseguir per a Catalunya l'autonomia integral en la forma com fou proclamada pels representants dels Municipis catalans, entenent que amb això contribueix a l'engrandiment de Espanya. — Rocha, Domènech, Navés, Olivella, Palau, Casajusana, Romeu, Santamaría, Canals, Capdevila i Marial.»

El senyor Maynés remarca que l'esmena va a l'autonomia integral per una graduació passant per la de l'individu i per la del Municipi, coincidint amb la U. M. N., però nosaltres, que no rebutgem el sentit, però sí la intenció de l'esmena, demanem l'autonomia per un sentit superior al de la llibertat individual, que ha estat consagrat per tots els pobles després de la gran guerra, que reconeixen la lliure determinació dels pobles. Aquesta lliure determinació la considerem essencial i primària en la qüestió de l'autonomia de Catalunya.

La intenció de l'esmena és la de fer aparèixer dividit el Consistori, i perquè això no sigui un fet, jo els demano que retirin l'esmena i votem tots la proposició presentada. Si després volem votar una addició fent referència a la qüestió de llibertat individual i autonomia municipal.

El senyor Anglada s'adhereix a les manifestacions del senyor Maynés.

El senyor Junyent diu que l'autonomia és per a Catalunya imperiosa llei de la seva llibertat; que votaria contra l'esmena dels radicals.

Es posa a votació i és rebutjada per 30 vots contra 9. Han sortit de la sala els senyors Romeu, Capdevila i Olivella.

Es vota la proposició de la majoria i és aprovada per 32 vots contra 9. Els senyors Rocha i Romeu expliquen llurs vots contraris.

DESPATX ORDINARI

S'aproven sis dictàmens de la Comissió d'Hisenda, secció d'Ingressos, i un de la Comissió de Compres.

PROPOSICIONS

Una dels senyors Maynés, Rocha i Viza perquè l'Ajuntament acordi: Primer, procedir a l'elecció en votació secreta d'un síndic, president de la Junta municipal de solars; segon, que s'inviti la Cambra Oficial de la Propietat Urbana perquè designi abans del 30 de l'actual dos contribuents per contribució territorial, riquesa urbana, en el terme municipal, avençats en el mateix per a formar part de la pròpia Junta, i tercer, que en designi el secretari de l'Ajuntament perquè formi part així mateix de la Junta.

Fou aprovada, deixant per a la sessió vinent l'elecció que es proposa en el primer extrem.

LA SETMANA SANTA

Es llegeix una proposició dels senyors Massot, Blajot, baró de Viver, Junyent, Anglada (don Enric), Carrasco i Nadal dient que l'Ajuntament, tal com preveuen les Ordenances municipals en l'article 34, assisteixi en Corporació a les funcions religioses que al Dijous i Divendres Sant se celebren a la Catedral Basílica.

El senyor Santamaría fa el discurs de consuetud en la minoria radical contra la manifestació religiosa de

L'Ajuntament i pregunta si privarà la circulació rodant dels carrers.

L'alcalde diu que es privarà al cicle antic i s'autoritzarà la circulació amb les bicicletes mitjançant carruatges i tramvies, com s'ha fet en aquests darrers anys.

El senyor Rocho diu que ell no professa cap religió.

En votació nominal, per 29 vots contra 10, és aprovada, amb la següent addició del senyor Carrasco: «Que d'aquí endavant es compleixi el que estableixen les Ordenances Municipals respecte l'assistència de la Corporació municipal en els actes i festes religioses que se celebren a la nostra ciutat»; i amb una altra addició verbal traslladant una petició d'uns veïns de Sarrià, en la qual se sol·licita que una representació de l'Ajuntament de Barcelona assisteixi a les festivitats religioses de Dijous i Divendres Sant, i a més a més perquè el Lavatori dels 12 pobres que se celebra a la parròquia de Sarrià se subvencioni amb la quantitat de 250 pessetes, que figuren en el pressupost municipal del dit agregat poble.

RUMIANT

El senyor Romen es posa a parlar en contra dels acords presos per l'Ajuntament en la seva darrera sessió, i especialment contra l'adquisició del Parc Güell, i deixa anar alguna insolència, com té per costum. Demana a l'alcalde que no posi el «còmplase» a aquell acord.

El senyor Maynés diu que aquesta discussió és antireglamentària, perquè es refereix a acords de l'Ajuntament de l'anterior bienni, i a més a més — diu —, com de costum, el senyor Romen parla sense saber del que es tracta. L'acord que es va prendre és condicional: si els hereus Güell inclouen el palau de la comtessa i els seus jardins, l'acord seria un fet; si no, no. Com vol que l'alcalde posi o no posi el «còmplase» a un acord que encara no és tal acord?

El senyor Romen ha pronunciat certes frases de mal gust que no són dignes de què les contesti. Barcelona ja coneix el senyor Romen i els seus i ja coneix els regidors d'aquesta majoria.

UNA CONTESTACIÓ PATRIÒTICA

El senyor Viza, amb tota mena de salvetes, pregunta al senyor Nadal quin esperit el va inspirar quan a l'apart de l'Assemblea de Cambres de la Propietat es retirà junt amb el diputat senyor Massó i Llorens; si es va fer solidari de les manifestacions fetes per aquest senyor.

El senyor Nadal es felicita de la pregunta, perquè legitima la contestació. Diu que no detallarà tot el succeït: el senyor Massó i Llorens, diputat representant de la Mancomunitat de Catalunya, tan bon just havia començat a parlar en català, es veié interromput amb frases de desconsideració, de mal gust i fins es pot dir antipatriòtiques.

Jo, aleshores, en veure, el que estava passant, vaig dirigir-me als concurrents, parlant en català; jo, representant en aquell acte la ciutat de Barcelona, vaig creure que el representant de la ciutat cap i casal de la terra catalana, havia de córrer la mateixa sort que el representant de Catalunya, i amb ell vaig sortir de la sala.

I haig de declarar que em sento orgullós del que vaig fer, i que totes les vegades que m'hi tornés a trobar actuant de la mateixa manera. (Molt bé, molt bé.)

El senyor Massó demana que se li admeti la renúncia de vocal de la Comissió de Reforma, perquè les seves moltes ocupacions no li permetrien complir degudament.

Se li accepta.

EN CARRASCO I LA MAJORIA

El senyor Carrasco diu que en el moment de la votació de la proposició de l'autonomia, no estava present, i demana que s'ajunti el seu vot amb el de la majoria i en contra de l'esmena.

L'alcalde declara closa la sessió a les 9.30 del vespre.

Necrològica

Ha mort a Barcelona la coneguda escriptora Na Lluisa Torralba, vídua de Martí, que signava se produccions literàries amb el pseudònim d'Aurora Lita.

També ha mort a la nostra capital el conegut periodista En Ferran López Canto, director que fou de La Voz de Fernando Poo.

A. C. S.

Conferència del professor A. Bickel a l'A. C. d'E.

Després d'haver estat saludat i remerciat el professor Bickel pel president de l'Acadèmia de Medicina de l'Associació Catalana d'Estudiants, En Francesc Broggi, el doctor Pi i Suñer el saludà en nom del Rector i propi i en breus paraules exposà la seva satisfacció per celebrar-se l'acte a la sala rectoral.

Seguidament el professor Bickel desenvolupà el tema «La significació dels elements radioactius en les Ciències Naturals i la Medicina». Conceptes que el doctor Pi i Suñer anà traduint al català.

Tots els cossos, diu, tenen energies potencials que es van desprenent a l'entonsar-se les construccions atòmiques en les successives transformacions de la matèria. La matèria mateixa és una gran quantitat d'energia que va transformant-se envers un estat d'equilibri. Ho podem veure en alguns cossos radioactius que tenen gran velocitat de disgregació. Ensenya una taula en la qual figuren cossos la desintegració dels quals per desprendiment d'energia s'efectua en cinc anys, i altres que en necessiten milers de milions.

Tenen, els elements radioactius una doble significació en la natura: la idea de transformació i la de divisibilitat dels àtoms. Remarca també aquesta darrera idea.

Explica la concepció de l'àtom, comparable a la del sistema solar: un nucli central amb càrrega elèctrica positiva i al seu envolt els electrons de massa generalment menors. El predomini del nucli implica el de les càrregues positives. En cas de variar la càrrega del nucli varia la de l'electró, que és la més petita unitat isolable. L'àtom més petit és el d'hidrogen en què la càrrega positiva del nucli és igual a la negativa de l'electró.

Explica càlculs de magnituds intrínseques com el diàmetre del nucli, etc.

El camí dels electrons a l'entorn del nucli, que és el punt de gravetat, varia segons la temperatura. El nucli, com els electrons, es pot polimeritzar desplaçant enormes quantitats d'energia. També, el nucli, condició el pes atòmic, i la major part de les propietats físiques depenen de la seva acció sobre el camí dels electrons.

Avui no podem influir nosaltres sobre aquestes petites sistemes, però és possible que en l'edevendur si: aleshores l'home estaria en possessió d'un causal d'energia immens i posaria mitjans de viure insospitats. Per exemple 2 grams de coure completament dissociat haurien després 13,6 mil milions de cavalls de vapor equivalent en carbó de sis milions i mig de quilos.

Explica com els àtoms dels cossos radioactius s'han despresen trossos, sense alterar el seu equilibri, que formen les diferents classes de radacions, radacions que defineix. Parla també de la trajectòria, velocitat, força i càrrega elèctrica d'aquests trossos. Segueix parlant de les vibracions d'èter que es produeixen d'aquests desprendiments.

Divideix les accions de les radacions en Físiques, Químiques i Biològiques, dedicant especial atenció a aquestes.

Després de parlar dels procediments d'aplicació de les substàncies radioactives parla de la seva acció sobre el creixement cel·lular, els germens de la reproducció, els hematies i leucòcits, i acaba aquesta interessant conferència estudiant com els fèrmens i el metabolisme en general en són influents.

R. S. O.

La Diada Monserratina

La comissió organitzadora de la Diada Monserratina ha visitat el nostre venerable Prelat, escoltant d'ell encoratjadores paraules per la gloriosa obra que s'empren.

Es van rebent adhesions de les més importants entitats catalanesques, prometent aportar llur concurs a les solennitats festives que s'organitzen.

En principi s'ha convingut celebrar una solenníssima missa de Comunió general i organitzar un imponent aplec, en el qual parlaran prestigioses personalitats.

Proximament la Comissió delegada per a organitzar la Diada Monserratina publicarà una al·locució dirigida als catòlics de Catalunya convidant-los a col·laborar a la tasca d'enaltament de Nostra Dolça Moreneta.

Donats els termes en què ve concebuda és de creure que tots els bons amadors de la Regina de Catalunya palosaran el dia 27 llur pregona devoció envers Ella, tant públicament com privadament, car una de les principals causes per les quals propugna la comissió organitzadora és que prompte s'imposi la declaració eclesiàstica perquè sigui proclamada tal dia festa de precepte.

Romiatge franciscà a Sant Joan Despi

Fa set cents anys que els pobles seguien al P. Sant Francesc, com les multituds a Jesucrist, demanant-li que els volgués per deixebles; i ell, inspirat per Déu, va fundar l'Orde Tercera, a la qual les persones de tots els estaments i condicions poguessin entrar, sense deixar els negocis i quefers del món, essent germans i fills de les mateixes gràcies dels religiosos de la primera i segona Orde; per això digué amb raó el gran poeta Verdaguier que per fra o per germa tot el món era franciscà, regnant la vera fraternitat entre els pobles.

El P. Sant Francesc volgué trepitjar la nostra terra, establint-se a Can Codina, de Sant Joan Despi, deixant gravada la seva imatge a la cambra on dormí, la qual preuada reliquia s'ha conservat després del transcurs dels segles; i volent la V. O. T. de Terrassa que tot hom frueixi de tan bell tresor, ha organitzat un romiatge a Sant Joan Despi, per al diàluc de Pasqua Florida, que seguirà l'ordre del següent programa:

En els trens de les sis i de les set, sortida per l'estació dels Ferrocarrils de Catalunya.

Les persones que vulguin acompanyar i satisfer les seves devocions, podran fer-ho a la parròquia de la Puríssima Concepció de Barcelona.

A les 8.32, sortida del Pujador del Passeig de Gràcia, cap a Sant Joan Despi, dirigint-se a la Casa de la Vila i després de la recepció per les autoritats, s'organitzarà la manifestació popular, essent engalanats els balcons, dirigint-se al Temple Parroquial per a celebrar Ofici solemne, cantant-se la Missa «A la Mare de Déu de Núria», per la Schola Cantorum i Escolania de Terrassa i les Associacions piadoses de Sant Joan Despi, predicant el prior-arxiprest doctor don Josep Molera, Comissari de la Tercera Orde.

A les tres de la tarda, en estols de romanes, es visitarà la cambra de Can Codina, on s'estatjà el Patriarca d'Assis, convertida avui en capella, venerant-se la imatge d'ell mateix pintada a la paret resant amb les mans plegades.

A dotze quarts de quatre s'organitzarà la processó per aquells fruiters que embaumen l'aire d'olor, anomenats amb raó els jardins del Llobregat, resant el sant Rosari, cantant-se les dues darreres denes i portant la imatge del Serfís Patriarcal.

En acabar, tindrà lloc una festa històrico-literària, cantant cançons populars els cantaires de Terrassa i Sant Joan, plantant dos xiprés com a record del romiatge i ésser símbol de la noblesa i hospitalitat de la família Codina, que ja existia quan s'hi estatjà el nostre P. Sant Francesc.

El nostre amat Prelat ha concedit cinquanta dies d'indulgència a tots els fidels per cada acte de pietat que devotament practiquin durant el romiatge.

Jocs Florals de Lleyda

Any 1922

XXVII DE LA SEVA INSTAURACIÓ

El Consistori d'aquests Jocs Florals, complint l'honrosa comanda que li conferí el Cos d'Adjunts, es complia a convidar els poetes i prosistes de parla catalana a pendre part en la vinent Festa, que hom celebrava el més de maig d'enguany en homenatge a la llengua nostra i a la llengua de la nostra volguda terra. — Lluís Nicolau d'Oliver, president; Felip Solé Olivé, vicepresident; fra Serapi Nibó, Ramon Argués i Arnau, Roma Sol, Humbert Torres, vocals; Lluís Alvarez, secretari.

PREMIS ORDINARIS

1. Flor Natural. Premi d'honor i consola, que s'adjudicarà a la millor poesia que canti l'Amor. El poeta guanyador haurà de fer-ne ofrena a la dama de la seva elecció, la qual

serà proclamada Reina de la Festa. II. Englantina d'or i argent. A la millor poesia que canti la Pàtria, oferta per l'Ajuntament de Lleyda. III. Viola d'or i argent. A la més inspirada poesia que canti la fe, ofrena del senyor bisbe de Lleyda.

IV. Cent cinquanta pessetes. Ofertes per la Mancomunitat de Catalunya, al millor treball en prosa, referent a la nostra llengua o història de Catalunya.

V. Cinquanta pessetes. Al millor treball en prosa literària (novella, obra escènica, narració, contes per a infants, etc.)

PREMIS EXTRAORDINARIS

VI. Objecte d'art, pagat per la Societat Econòmica d'Amics del País, a la millor biografia d'un fill il·lustre de Lleyda o comarques lleidatanes que més s'hagi distingit en la defensa dels seus interessos morals o materials.

VII. Objecte d'art, ofrena de la Cambra Oficial de Comerç, a la millor composició en prosa o vers, de tema lliure.

VIII. Objecte d'art, del Casino Principal, a la millor composició en vers o prosa, de tema lliure.

IX. Objecte d'art, del Casino Independent, al millor treball en prosa o vers, de tema lliure.

X. Objecte d'art, de don Josep Agel i Garrel, comte de Vinatesa, a un treball de prosa o vers, de tema lliure.

CONDICIONS

Primera. Els treballs seran escrits en llengua catalana, inèdits, originals i anònims, i aniran acompanyats d'un plec cios amb el títol i lema iguals als de la composició, el qual contindrà el nom i adreça de l'autor.

Segona. Les composicions hauran de trametre's, fins el 30 d'abril, al secretari del Consistori, En Lluís Hernández, carrer Major, 10.

Tercera. — El repartiment de premis s'escarà en un dels dies de la Festa major, publicant-se amb la deguda anticipació la llista de les composicions rebudes, el veredict del Jurat i el dia i hora de la festa.

Quarta. Els autors premiats, si no assisteixen a l'acte, hauran de delegar en persona apta; en cas contrari, s'entendrà que renuncien al premi.

Aplec al Santuari del Corredor

Seguint antiquíssima costum, el vinent diàluc de Pasqua, se celebrarà en el Santuari de la Verge del Corredor, que s'aixeca a les serralades que separen la Costa Llevantina del Vallès, el tradicional aplec, al qual concorren els pobles comarcans.

Enguany, amb motiu d'haver organitzat la Joventut Nacionalista de Maó una reunió de otes les entitats comarcans a l'aplec i organitzat alguns actes, promet veure's concurregut extraordinàriament.

Al matí, pujarà del poble de Llinàs una processó de plegàries, i a les deu tindrà lloc un solemniatí oficial, durant el qual el Club Futbolista Corredor, de Llinàs del Vallès, cantarà la «Missa de la Mare de Déu de Núria», de Núria, de mossèn Romeu. Predicarà el reverend Villarrubia, missioner de l'Immaculat Cor de Maria, resident a Sant Feliu de Guíxols.

A la sortida de l'ofici, la cobla «L'Aliança de Ripoll», contracada per les entitats nacionalistes, donarà una audició de sardanes, així com també a primeres hores de la tarda.

En tota la Costa hi ha molt d'entusiasme per a concurrer a l'aplec, i a més de les entitats nacionalistes de Maó, hi pujaran les d'Arenys de Mar, Arenys de Munt, Caldes d'Estrach, Canet, Sant Vicens de Lluvaneres, Argentona i també algunes del Vallès.

AMataró s'estan organitzant nodris colles, especialment de jovent, i el mateix passa a Arenys de Mar, on la Joventut Nacionalista organitza un bell estol, i a tots els altres pobles, tota la qual cosa fa preveure un gran nombre de sardanistes dansant en aquells catalanescos indrets, que de temps no han sení les noes engrescadores de la sardana.

De Barcelona sabem que hi concorreran algunes entitats excursionistes, i molt de destijar seria que no fossin solament unes poques, sinó, a ésser osible, totes, puix el Santuari del Corredor està situat dalt d'una serra, i e nun bell indret de Catalunya, que etot excursionista ha de conèixer, és un dels més interessants de la nostra pàtria, i és la

clau dels camins que uneixen la Costa amb el Vallès. Ocasio propícia per a conèixer el degudament és apropiar el dia de l'aplec, on, demés de trobar satisfacció l'excursionista, se sente afagat vivament els sentiments de catalanitat.

Les entitats excursionistes comarcans, cada any, n'han fet ja un lloc obligat de reunió anual, i enguany, degut a l'entusiasme que regna per totes arts, i a les festes organitzades, n'hi concorreran moltes més, i més important serà l'estol d'excursionistes que hi faran via.

Ens plau, per tal motiu, felicitar la Joventut Nacionalista de Maó per la felicitat que ha tingut organitzar aquest germanívol acoblament dels nacionalistes dels contorns del Santuari del Corredor.

A Canet de Mar

Conferències d'Educació General

A les quatre de la tarda es va celebrar a la Biblioteca Popular de la Mancomunitat de Canet de Mar la primera de les conferències organitzades per la Comissió d'Educació General, d'acord amb l'Ajuntament, a Canet de Mar.

La Biblioteca es va veure plena de concurrència, àvida d'escoltar les ensenyances de l'il·lustre publicista En Ramon Rucabado, que era el designat per la Comissió per donar la conferència. Entre els diversos estaments de la vila, s'hi veia nombrosa assistència femenina, així com també molts obrers.

L'alcalde, senyor Dotras, feu la presentació del conferenciant, fent remarcar la seva personalitat i elogiant la tasca que s'ha emprès la Comissió d'Educació General.

Seguidament, En Ramon Rucabado donà la conferència parlant de la defensa de la família; conferència plena d'interès i de substància, que era escoltada amb pregona atenció. Feu veure amb paraula entenedora i persuasiva les grans valors morals de la institució familiar i la irradiació de la seva influència constructiva en la vida social, quan la família no es troba tempestejada sota la furia dels vicis dissolvents; i com cal preservar-la de les filtracions aniquiladores d'aquesta furia i hom vol comptar amb el primer element de tot un poble.

La magnífica conferència d'En Rucabado fou llargament aplaudida. Per acabar, el mateix senyor alcalde donà les gràcies per l'acte que tan civílicament acabava de realitzar-se; sortint tots ben complaguts i edificats.

Per l'ensenyament català

En el darrer Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana es va acordar satisfer a la senyora Na Montserrat Bertran de Gales la quantitat de 500 pessetes, com a honoraris per l'ensenyament de la Gramàtica Catalana en l'Escola Normal de Mestresses de Tarragona, per a la qual fins fa poc l'Ajuntament d'aquella ciutat no havia donat subvenció; nomenar el senyor En Jacint Laporta per al càrrec de delegat de la Protectora dins la Comissió de les Escoles Catalanes «Sang Nova»; i fer constar en acte el sentiment del Consell per la mort del senyor En Nicolau Oriol, comunicant l'acord al distingit company de Consell En Frederic Culi i Verdaguier.

Els grups escolars de Barcelona

S'han cursat els següents telegrams:

Ministre d'Instrucció Pública. — Madrid. — Associació Barcelonessa Mestres Oficials, confia de V. E. mantindrà Reial Decret creant Patronat Escolar semblant al de Madrid, per considerar-lo d'alt interès per a la millor organització escolar de Barcelona, que redundarà en prestigi Escola Nacional, a la qual ens honorem de pertenyer. — President, Gales; secretari, Figarola.

Director general de primera ensenyança. — Madrid. — Associació Barcelonessa Mestres Oficials, considera beneficiat per a organització escolar grups Barcelona i prestigi Escola Nacional, mantindrà Reial decret, fent present a V. E. que la representació del Magisteri Nacional de Catalunya l'ostenta només president de la seva Federació. — President, Gales; secretari, Figarola.

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

Moviment del Port el dia 10

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor espanyol «A. Cola», de Gandia, amb càrrega general i 16 passatgers.
Vapor espanyol «Rei Jaime II», de Mahó, amb càrrega general i 50 passatgers.
Pallebot espanyol «Júpiter», de Mahó, amb càrrega general.
Pallebot espanyol «Pedro», de Tarragona, en llast.
Vapor espanyol «Ampurdanés», de Sant Feliu, amb càrrega general.
Vapor danès «Hekla», de Bilbao, amb bacalla.
Vapor espanyol «Cierro», de la mar, amb peix.
Pallebot espanyol «San Rafael», de Andorra, amb càrrega general.
Llagut espanyol «Victoria», de Capdepera, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Guillem Sorolla», de Gijón, amb carbó.
Vapor espanyol «Antonia», de València, amb càrrega general i 42 passatgers.
Vapor espanyol «Cabo Higuera», de Mallorca, amb càrrega general i 12 passatgers.
Vapor espanyol «Cabo Roca», de Corunya, amb càrrega general i 22 passatgers.
Vapor alemany «Marqués de Türia», de Passajes, amb càrrega general i 15 passatgers.
Pallebot espanyol «Gorgonio I», de Gandia, amb fruita.
Pallebot espanyol «Teresa», de Palamós, amb càrrega general.
Balandra espanyola «Anita», de Mahó, amb càrrega general.
Llagut espanyol «Anita Martínez», de Castelló, amb garrofes.
Vapor espanyol «Rei Jaime I», de Palma, amb càrrega general i 12 passatgers.
Vapor noruec «Maur», de Gode, amb carbó.
Yacht anglès de recreació «Venetia», de Mallorca, amb el seu equip.

VAIXELLS DESPATXATS:

Pallebot espanyol «Carlitos», en llast, cap a Palma.
Pallebot espanyol «Tres Amigos», en llast, cap a Gandia.
Vapor espanyol «Paulina», en llast, cap a Borriana.
Vapor espanyol «Rius i Taulet», en llast cap a Borriana.

Vapor espanyol «Luis», amb el seu equip, cap a la mar.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor espanyol «Izaro», en llast, cap a Les Balears.
Vapor espanyol «Bellver», amb càrrega general i trànsit, cap a Gènova i Porto Maurizio.
Vapor espanyol «Tirso», amb càrrega general, cap a Cartagena i escales.
Vapor espanyol «España núm. 1», en llast, cap a Liverpool.
Vapor belga «Lombardier», en llast, cap a Portman.
Vapor noruec «Enigheden», de trànsit, cap a Tarragona.
Vapor espanyol «El Cano», amb càrrega general, cap a Vinaròs.
Vapor espanyol «Mont-Sant», amb càrrega general, cap a Palamós i escales.
Vapor espanyol «Buenos Aires», amb càrrega general, cap a Colón i escales.
Vapor espanyol «Rei Jaime I», amb càrrega general, cap a Palma.

ACORDS DE LA CAMBRA DE COMERÇ

La Cambra de Comerç s'informa en la seva sessió d'ahir, celebrada sota la presidència de don Joaquim Cabot i Rovira, de la celebració de la Fira de Mostres i dels actes a què donà lloc, així com de les dades que permeten apreciar amb aproximació els resultats de la dita manifestació de l'activitat econòmica; d'haver-se expressat a la Comissió dictaminadora del projecte de llei per a regular les suspensions de pagaments sotmesos a les Corts, l'opinió que el dit projecte satisfà en principi les aspiracions reiterament manifestades a favor de la reforma de l'obscur i deficient règim legal en vigor i omple necessitats apremiantes que cal no desatendre; de l'assistència del secretari de la Corporació a la reunió de la Cambra de Comerç Internacional celebrada a París; de la comunicació de la Junta del Port en què, com a conseqüència de gestions practicades anteriorment, participa els acords adoptats a favor dels vaixells que estan amarrats i inactius al nostre port i la impossibilitat d'alterar els tipus de la tarifa aprovada per a l'arbitri sobre plan-

BORSA DE BARCELONA

11 d'abril de 1922

Cotització única del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa i el Mercat lliure de Valors

SESSIONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 61'10 a 61'50, i d'Alacants a 60'70.
A la tarda, a la Casa Llotja: Es fa de Nords de 61'75 a 61'50 i a 61'55, Alacants de 61'00 a 61'10, Andalusos a 47'70. Càceres variable a 32'50, i Colonials a 57'50.

Cotització de valors tractats al comptat i no inscrits encara en el Butlletí Oficial

Barcelona Traction and Light Power 8%, a 98'00.
Barcelona Traction and Light Power 7%, a 106'50.
Barcelona de Navegació 6%, a 78'00.
Obligacions Espanyola Colonització 6%, a 94'00.
Elèctrica del Cinca 6%, a 77'50.
Grans Molins Bascos 6%, a 90'25.
Acers Sant Martí 7%, a 97'50.
Mines de Potassa «Süria» 7%, a 100'00.
Els valors assenyalats amb asterisc no han tingut cotització. Deixem constatat l'últim canvi per a guisa del llegidor.
Cotització Francesa, 59'85; suïssa, 125'55; belgues, 54'90; llures, 28'54; líres, 35'05; dolars, 6'45; marcs, 2'40 i coronas, 0'12.

DARRERA SESSIÓ. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: Es fa de Nords a 61'55, Alacants a 61'05, i Plates a 43'50.

Diferències de les operacions a terme

De la tanca d'ahir a les cinc de la tarda a la d'aquest matí, es baixa 0'05 d'Alacants.
De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'avui, es baixa 0'05 de Nords, i es puja 0'35 d'Alacants.

RESUM

xes o ponts flotants, d'haver comunicat el senyor administrador de la Duana a la Cambra, en virtut de gestions practicades, que s'havia estat l'autorització per a despatxar sobre moll la canyella, la mantega de cacau, la bateria de cuina d'alumini i altres mercaderies anàlogues amb l'objecte de posar remei en el possible a la dificultat amb què actualment es fan els despatxos de mercaderies; i, per últim, entre altres gestions, de la practicada amb relació a l'aforament de bolets en salmorra, resulta satisfactoriament mitjançant addició de l'epígraf corresponent en el repartiment del nou Aranzel.

S'aprovaren els termes de la resposta en sentit favorable a la consulta del Consell Superior de les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació sobre una proposta encaminada a què pel ministeri de Foment s'obri informació entre aquestes corporacions sobre els problemes relacionats amb les vies de comunicacions de les diverses regions; la tramesa de dades a la Secció d'Estudis Aranzelaris de la Direcció general de Duanes sobre la valoració dels articles gravats amb drets «ad valorem», i l'informe emès en mèrits d'un expedient per optar a l'ingrés en el Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa.

S'acordà insistir en anteriors gestions favorables a la demanda que un dels edificis permanents de l'Exposició d'Indústries Elèctriques pugui ésser ocupat, en son dia, per l'Escola de Comerç.

Fou aprovat un dictamen de la Comissió d'Assumptes Marítims fetiu al servei de comunicacions entre el nostre port i els de la República Dominicana, en el que es fa referència a les facilitats que segurament podran tenir-se aviat per a expedir mercaderies a Port-Plata amb coneixement directe i amb transbord a Puerto Rico; un altre concernent a les despeses de custodia de les mercaderies mentre esperen ingrés al magatzem de la Duana i a la conveniència que s'activin els despatxos per a evitar les despeses i perturbacions actuals, i un altre relacionat amb les primes d'asseguracions de les mercaderies destinades a Guatemala.

S'aprovaren, per últim, dictàmens de la Comissió de Legislació Mercantil i Social, Previsió, Cooperació, Banca i Borsa segons els quals s'acordà proposar l'actuació conjunta de totes les Cambres de Comerç del Regne amb motiu de les queixes a què donà lloc el funcionament de l'Institut de Reformes Socials; invitar als diversos rams interessats, entre els elements que la Cambra representa, a formular les observacions que regulin pertinenques sobre els anteprojectes de classificació d'indústries, professions, oficis i especialitats productores proposat per la Delegació del ministeri del Treball en aquesta provincia; i emetre un informe demanat judicialment sobre usos i costums de la plaça relacionats amb el comerç d'importació i exportació.

TARIFA CARRILAIRE

Al Foment del Treball s'ha rebut un exemplar del Projecte de Tarifa, Amolació núm. 2 a la Tarifa espe-

cial núm. 2 de P. V. de la Companyia del Ferrocarril Central d'Aragó, per al transport de carbó mineral.

Tots els interessats que desitgin consultar el dit projecte podran fer-ho en les hores hàbils d'oficina (de deu a una del matí i de quatre a set de la tarda), en les del Foment del Treball Nacional.

CACAUS

Dia 8 d'abril de 1922.

Aquesta setmana no hi ha hagut noves arribades.

S'han venut a magatzemistes i fabricants, durant la setmana passada, uns 10.000 sacs, procedents del «Cataluña», quedant la plaça completament escurada de qualitats corrents i baixes.

El carregament del «San Carlos» encara no s'ha ofert, i no ho serà fins passades les festes de Pasqua.

Cotitzem:
Fernando Poo extra, a 3'50 pessetes el quilo.

Fernando Poo superior, a 3'50 pessetes el quilo.

Fernando Poo corrent i.o., a 3'40 pessetes el quilo.

Fernando Poo corrent baix, a 3'25 pessetes el quilo.

Guayaquil Arriba superior, a 4'10 pessetes el quilo.

Guayaquil Bairo, a 3'90 pessetes el quilo.

Caracas extra pintat, a 5 pessetes el quilo.

Caracas corrent natural, a 4'50 pessetes el quilo.

Aquests preus s'entenen despatxat de Duana.

BACALLA

Dia 8 d'abril de 1922.

Aquesta setmana no hi han hagut noves arribades.

De Societat

El dia 19 del corrent contrauran matrimoni al cambril de l'església de Sant Jaume el nostre company en la preta En Francesc Giraldo Albesa amb la senyoreta Carme Porta Estrada.

El cronista de salons que signava amb el pseudònim d'Igor, ha deixat de formar part de «La Vanguardia».

La novícia Sor Joana Francisca, en el segle senyoreta Josepa de Montoliu i Duran, farà la seva professió religiosa al Monestir de la Visitació de Santa Maria (Selles), el divendres pròxim, essent apadrinada pels seus pares els barons d'Albi.

Arribaren de Madrid el comte de Maceda i el marqués de Zayas.

Ha donat a l'hum un noi la senyora Pujadas de Bellido.

El pròxim dissabte obrirà les seves portes el Gran Teatre del Liceu, començant la temporada de primavera. Es posarà en escena «Marouf».

El nombre d'abonats és molt crescut, i prometem donar-ne compte en

Banc de Catalunya

Barcelona

Central: Rambla d'Estadís, 4

Agències: N.º 1: Creu Coberta, 8.
N.º 2: Sant Andreu, 148.
N.º 3: Salmerón, 11.

Valors - Cupons - Girs
Canvi - Banca

Apartat de Correus: 588

Direcció telefònica:
CATALONIABANK

Fills de F. Mas Sardà

20, Rambla del Centre, 20

VALORS - CANVI - CUPONS

Paguem el cupó núm. 37 de les accions Foment d'Obres i Construccions a rda de 25 pessetes.

Per al consum es cotitzen els següents preus:
Bacalla llibre de primera, a 104 pessetes els 40 quilos.
Bacalla d'Islandia superior, a 100 pessetes els 40 quilos.
Bacalla d'Islandia primes, a 94 pessetes els 40 quilos.
Peixopaló, a 125 pessetes els 40 quilos.

una de les vidents edicions.
Per a la primera funció hi ha gran comanda de localitats, pel qual motiu és d'esperar una entrada brillantíssima.

Amb motiu de la Setmana Santa són moltes les famílies que es troben a llurs possessions estiuques.

FIVE

«Història Nacional de Catalunya»

El pròxim dia 15, dissabte de Glòria, apareixerà el primer quadern de la «HISTORIA NACIONAL DE CATALUNYA», d'Antoni Rovira i Virgili, que publica la casa EDICIONS PATRIA.

Aquesta obra es publicarà per quaderns setmanals de 32 pàgines, al preu de 1'50 pessetes. Va impresa sobre excel·lent paper, amb nombroses il·lustracions.

L'ornamentació de l'obra és deguda a En Feliu Elias (Apa).

Els quaderns, a partir del segon es posaran puntualment a la venda els dijous de cada setmana.

Encapçala l'obra un bell porticel del President de la Mancomunitat de Catalunya, senyor Puig i Cadafalch.

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRÀFICA

TELEGRAMS OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible . . .	10.45	00.00	10.50			00.00
Futurs:						
Maig	10.28	10.27	10.30			00.00
Juliol	10.22	10.21	10.25			00.00
Octubre	10.02	10.02	10.06			00.00
Gener	9.88	9.87	9.92			0.00
Març	0.00	N.	9.88			0.00

Alexandria	Obriment ahir	Obriment avui	Jumel	Tanca anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs			Maig	16.45	00.00	00.00
			Juliol	16.80	00.00	00.00

Nova York	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	18.05	00.00	00.00	00.00
Futurs:				
Maig	17.89	17.78	17.70	00.00
Juliol	17.40	17.27	17.24	00.00
Octubre	17.21	17.15	17.13	00.00
Desembre	17.21			00.00
Gener	17.12	17.08	17.02	00.00

Nova Orleans	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	16.63			00.00
Futurs:				
Abril	16.55			00.00
Maig	16.75			00.00
Juliol	16.74			00.00
Octubre	16.51			00.00
Desembre	16.47			00.00

Barcelona, 10 d'abril de 1922

Els esports

FUTBOL

TUFNELL PARK F. C. - EUROPA

No apalvagat encara l'entusiasme qu'ha despertat a la nostra ciutat els quatre superbs partits internacionals jugats, prepara l'Europa dos grans partits amb el Tufnell Park F. C. de Londres, el joc dels quals, segons referències, és del més pur estil anglès.

Tota la gamma esplèndida del joc fi, correcte i de pura filigrana, està representat en l'esmentat equip, en el qual vénen quatre jugadors internacionals, que han representat diverses vegades al seu país en partits d'aquesta classe.

Els partits es faran els dies 16 i 17 del corrent, al camp de l'Europa, per qual motiu i donada la valua de l'equip visitant, creiem que seran competidíssims.

RUGBY

SEGON PARTIT OOP AREIAL SOCIETAT DARRERES DE CAVALLS

O. N. Barcelona, 19; O. Catalunya Sporting, 0

Aquest és el resultat del segon partit de l'esmentat torneig, en el qual hem vist una vegada més la ciència dels blancs lluitant contra la impetuositat dels del Catalunya, que cada jorn millora més.

El domini durant la primera part ha estat altern, i en la segona s'ha notat més del Barcelona.

El vinent diumenge lluitaran a l'Hipòdrom de San Túnis els equips de la U. S. Sambolana contra C. Catalunya Sporting, que esperem serà un partit força dur i interessant.

O. N. ATLETIC equips A i B)

Al matí lluitaren aquests dos equips essent el resultat de 14 a 8, a favor de l'equip A, no desmereixent per això els del segon en empena ni ciència, amb tot i veure's més d'una vegada en més d'una situació aurada.

TIR DE COLOM

El passat diumenge, i al stand de tir instal·lat anexe als jardins del palau reial en construcció, es va celebrar el primer de la sèrie de concursos organitzats per l'Associació de Caçadors de Catalunya.

A un quart de quatre va començar la poule de prova, essent dividida al tercer colom, pels senyors Alfons Llobet, Llopart, Cortina, Muné, Barranca, Isidre Martí, Francesc Salvat i Biosca.

Seguidament, va començar la tirada per a disputar-se la copa premi del Rei, que fou guanyada pel senyor Lloveras, que va matar vuit coloms de nou, quedant en segon lloc, i guanyant la medalla de l'Associació, el senyor Llopart.

El producte de les entrades fou dividit pels dos esmentats senyors.

Es va fer de seguida una poule, amb un premi de don Matheu Roca, essent dividit al quart colom pels senyors Isidre Martí i Ciudad, que guanyaren també l'esmentat premi.

Es va organitzar una segona poule, la qual fou guanyada al setè colom pel senyor Ciudad.

El programa per al vinent diumenge es donarà a conèixer per mitjà de la premsa.

GRAN MATCH ANGLATERRA-ESPANYA I XX CONCURS INTERNACIONAL DE TENNIS

Avui es tanca la inscripció per a l'admissió de jugadors al gran concurs internacional, que tindrà lloc el dia 15, a les pistes del R. Polo Jockey Club, en el qual pendran part les primeres raquetes existents avui a Anglaterra, amb altres importants jugadors de distints països.

En obsequi als mateixos s'han organitzat diferents festes per una comissió nomenada especialment, de la qual formen part les senyores Mercè Bertran, Maria Lluïsa Muntadas, Maria Teresa Churruarín, Maria Lluïsa Marnet, Georgina, Maria Teresa i Antonia Sarrástegui, juntament amb els senyors don Jordi de Sarrástegui, president de la R. Associació d'Espanya; don Josep Vidal Ribas Güell, president de l'Associació de Catalunya; senyor marquès de Lamadrid, president del R. Polo Jockey Club, i don Manuel Sagnier, vice-president de la segona entitat.

Per a demà, a la nit, tenen anunciada la seva arribada en l'express de França la major part dels tiza-

dors estrangers, que vénen per a prendre part en el concurs i en el gran match contra Espanya, reunint-se avui les directives d'embades entitats per a entendre en les qüestions tècniques de les dues manifestacions que van a succeir-se i resoldre d'acord tots els pormenors. Al mateix temps tindrà lloc la Junta d'Avantatges i el corresponent sorteig per proves.

Segons acord adoptat per l'Associació catalana han estat tramesos als clubs afiliats els corresponents avisos donant a conèixer les condicions en que els seus socis es podran beneficiar per apra sençar els partits.

S'ha disposat igualment un lloc d'honor per a les autoritats i Directius i s'ha reservat per a la premsa i els jugadors que prenen part en el concurs, un espai suficient en la tribuna de preferència.

Acabament del curs de Caldetes

Es celebrà en el Casal Català de Caldes d'Estrach el tancament de cicle de conferències que s'hi han vingut donant durant la Quaresma, amb tant d'esplendidesa.

Després de finalitzada la funció teatral, a la tarda, En Lluís Bertran i Pijoan va donar l'anunciada conferència parlant de l'obra de la Protectora de l'Ensenyança Catalana. El local estava plenissim i en l'ambient vibrava un aire de catalania absoluta. Hi abundaven dames i damiselles, otes elles catalaníssimes i col·laboradores entusiàstiques de la tasca benemèrita que realitza el Casal Català.

Feta la presentació den conferenciant pel president del Casal, senyor Argimon, En Bertran i Pijoan parlà durant una bella estona de la significació i de la transcendència que la recatalanització definitiva del nostre poble té l'obra de la Protectora de l'Ensenyança Catalana; posà de relleu la necessitat cada dia més urgent d'establir el veritable front únic contra els enemics de Catalunya; i més ara, que d'un quant temps ençà, tor ande fer-se més visible la campanya d'hostilitat contra les nostres coses, singularment contra la nostra llengua. Digué que aquest front únic ha d'ésser basat en l'escola catalana, que és la que ha de reinstaurar i reformar la consciència nacional del poble de Catalunya.

El parlament del conferenciant fou diferents vegades aplaudit.

Els Pomells de Joventut

Per a commemorar les festivitats de Sant Jordi i de la Mare de Déu del Montserrat, els quatre pomells «Brises Marínes», «Amores Emporfanés», «Caritat i Amor» i «Els Petits Catalans», que amb tant de fervor i entusiasme vénen actuant a l'Escala, estan organitzant una sèrie de festes civico-religioses en honor dels Patrons de la Pàtria.

El Pomell de Joventut «Sant Jordi» està treballant activament en l'organització dels solemnes actes religiosos-patriòtics amb els quals honorarà el seu patró. Aviat farà públic el programa.

Dels afores

HORTA

El Centre Català d'Horta i Santa Eulàlia ha organitzat unes grans festes populars per als dies 16 i 17 d'aquest mes. El programa de les festes és com segueix:

Dia 16, a les quatre de la tarda. Sardanes a la plaça de Santes Creus, a càrrec de la cobla «La Principal» de Santa Coloma de Farnés. A les sis i a les deu de la nit grans balls en el local del Centre.

Dia 17, a les deu del matí. Grands balls aplec a l'ermita de Sant Ceprà i Santa Justina, havent-hi sardanes per la mateixa cobla.

A les quatre de la tarda. Sardanes a la plaça de Santes Creus. A les sis, lluit ball.

A les deu de la nit, Gran ball en obsequi a les societats adherides.

Obituari

ENTERRAMENTS

En Joan Alvaré i Manó. Ha mort a l'edat de 48 anys. Demà, a dos quarts d'onze. Or. S. Parròquia de Sant Joan de Gràcia. Cementiri Nou.

El nen Josep Maria Amorós i Dalmau. Demà, a les nou. Creu Coberta, 90. Parròquia de l'Angel Custodi. Cementiri de Sans.

ANIVERSARIS

N'Agapit Casas i Robert. Morí el 12 d'abril de 1921, a l'edat de 24 anys. Demà, de nou a onze, misses a les esglésies de Santa Mònica, Sant Francesc de Paula, Jesús (Gràcia), Sant Antoni de Padua (PP. Franciscans), com també en les de Sitges, Camprodon i Campdesens (Garraf).

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

El nen Albert Agustí i Mir. Ha mort a l'edat de set anys. Enterrat a la tarda d'avui a Castellar.

En Joan Requesens i Tarragó. Ha mort a l'edat de 39 anys. Enterrat aquesta tarda al Cementiri Nou.

N'Amadeu Deu i Guix. Enterrat a la tarda d'avui al Cementiri Nou.

En Joan Airo i Casanovas. Ha mort a l'edat de 62 anys a l'edat.

En Martí Carreras i Fenerfabrega. Enterrat aquest matí al Cementiri Nou.

Na Emilia Pons i Magra. Enterrat aquesta tarda al Cementiri Vell.

L'homenatge a Cajal

El Comitè executiu ens comunica la primera llista de subscripció, que, tot just iniciada, dona ja una xifra important.

El Comitè insisteix, al mateix temps, a posar de relleu que la majoria dels cabals que es recaptin seran destinats exclusivament a la creació de la Fundació Cajal, per al sosteniment de l'Institut Cajal, per a investigacions biològiques i del Premi Cajal, que, amb caràcter internacional, haurà d'atorgar-se en la forma que estableixi, més endavant, el Patronat autònom, dirigit sota la presidència del mestre, de l'administració dels cabals.

Els llocs de recaptació han quedat definitivament establerts a Madrid, on poden trametre's totes les erogacions i donatius: Banc Urquijo, Alcala, 55; Reial Academia de Medicina, Arrieta, 19; Ateneu de Madrid, Prad, 21; Deganat de la Facultat de Medicina, Atocha, 102.

NOUS RETOLS EN CATALA

Salmerón, 106. «F. de P. Castellet. Advocat. Principal, primera».

Menéndez i Pelayo, 298, prop de la Travessera de Dalt. «Esmalts Vailmitjana».

A Santa Coloma de Gramanet, a la carretera de Sant Adrià, ha aparegut el següent retol: «Forn de F. Gall».

Al Passatge Costa (Coll-Blanch), a la paret que dona al mercat de Coll-Blanch, es llegeix: «Compra i venda de terrenys i finques, Francesc Sans i fills. Constructor d'obres. Es faciliten pressupostos. Especialitat en cups».

Espectacles

GRAN TEATRE DEL LICEU

El dissabte vinent: Inauguració de la temporada de Primavera. — Estrena en aquest Gran Teatre, de l'òpera còmica en cinc actes, del mestre Rabaud, MAROUF, present-hi part les cèlebres artistes Genoveva Vix, Tomás Salguero, Ferran Baer, Enric Berkin (de l'Òpera Còmica de París); senyora Lucet, i senyors Antonoff, mestre Ferran Masson; primera ballarina, Boronat; primer ballari, Antoni Stry-Loy. Decorat express dels escenògrafs senyors Vilumara, Alarma, Junyent, Castells i Fernàndez. Agencament, guardarroba, sabateria expressa. Direcció escènica, Chazy (de l'Òpera Còmica), i Rayer. Gran comparsa, dromedaris de la Col·lecció zoològica del Parc, cedits per l'Excm. Ajuntament.

El diumenge, nit: Primera representació de Tannhäuser, pels cèlebres artistes Dahnem, Leider, Schuberl, Schlusnus, Marowsky, mestre Fritz Reiner. — El dijous, 20: Presentació del celebrat tenor Lauri Volpi i del cèlebre bariton Viglione Borgese, i dels aplaudits artistes senyors Ross i Torres de Luna.

Principal Palace

Plaça Teatre, 2 i 4. Telo. 5125 i 4735 A. Avui, dimarts, a les deu de la nit, 144

representació del famós espectacle LA REVUE EN ZIG-ZAG amb el comiat dels notables artistes MARJORIE STEVENS

MARGARIDA GODOUN Dissabte, 15 d'abril. Colossals debuts: nous a Barcelona Edmonde GUY Ernest VAN DUREN amb l'ESTRENA dels nous quadros A TRAVES DE LA PANTALLA CORTINA — FEMINA — ADAM i EVA EL LLENGUATGE DELS PETONS

Teatre Català ROMEA

Avui, a les deu de la nit: Un superb programa, amb les millors il·lustracions d'invenció de

EL GRAN RAYMOND entre elles EL BAGUL MISTERIOS, sorpresa de tots els públics. La misteriosa i inexplicable il·lusió

METEMPSICOSI i la presentació d'EVE, L'ENIGMA? i les noves MISTERI JAPONES, EL SOMNI DEL BOY-SCOUT.

L'Empresa ha aconseguit que

THE GREAT RAYMOND retardi la seva sortida a l'estranger i doni tres úniques funcions de comiat a Barcelona, que tindran lloc els dies 15, 16 i 17 d'abril, amb programa completament nou, representant immediatament la seva actuació la Companyia Catalana, amb l'estrena d'UN MIRACLE A BARCELONA O LA QUESTIO ES PASSAR L'ESTONA, pel·lícula extravagant en tres actes i 10 quadros, original d'En Joaquim Montero, amb il·lustracions musicals de la popular autora de «Les Carumelles», Na Candida Pérez Martínez.

TEATRE TIVOLI

Gran Companyia d'òpera i sarsuela Direcció: Josep Llimona

Mestres directores i concertadors: Francesc Palos i Antoni Capdevila Avui, dimarts, 11 d'abril de 1922, Nit, a tres quarts de deu, la comèdia musical en un acte, del mestre Rafael Millán,

GLORIAS DEL PUEBLO GRANDIOSO ESDEVENIMENT

La sarsuela EN CATALA, l'èxit xarador, d'en Camprodon, música del mestre Arrieta,

MARINA

Intèrprets: Tana Lluoró, Josep Bruna, Josep Llimona, Pau Góng, Roser Marco, Ricard Fuentes i Antóns Oya. Decorat nou dels mestres escenògrafs Bulbena, Girbal i Blay. Sastria de la casa Paquita. Presentació eurousament apropiada. Al primer acte l'ESBART FOLKLORE CATALUNYA i la cobla-orquestra BARCELONA, integrada pels més prestigiosos professors, entre ells, l'eminent mestre de tenora N'Albert Martí, i dirigida pel mestre Josep Gravalosa, interpretaran la popular sardana

LA PUBILLA EMPORDANESA que serà cantada pels eminents artistes

TANA LLURO I PAU GORGE amb lletra d'En Joan Maragall, escrita pel gran poeta l'any 1910, i guardada com preada reliquia pel compositor Josep Serra, autor de la música. A l'acte segon passarà per l'escena la típica processó del Roser, DISSABTE DE GLORIA, inauguració de la

TEMPORADA DE PRIMAVERA Tarda, a dos quarts de cinc, colossals matinees, l'entremès dels senyors Almerich i Pons, «Catalina pescó novio», i el gran esdeveniment teatral, MARINA

Nit, a tres quarts de deu l'obra, molts anys ha no representada,

EL ESTUCHE DE MONERIAS amb el debut de la gentilíssima triple còmica

ROSARITO CALZADO i ESTRENA A ESPANYA de la nova obra de gran espectacle, del mestre Rafael Millán, inspirada en un llibre de Rensselaer, en dos actes i cinc quadros,

LOS BUSCADORES DE ORO (Escenes de la vida americana). Decorat, sastria i atrezzo, tot nou. Es despatxa a comptaduria.

Gran Café Restaurant Tivoli

Grans concerts cada dia, tarda i nit pel renomnat QUINTET VILA. Econòmic i esmerat servei a la carta. Servei d'automòbils, especial de la casa. Preus econòmics.

Teatre Català ROMEA

Molt aviat, Estrena per la Companyia Catalana de

UN MIRACLE A BARCELONA

LA QUESTIO ES PASSAR L'ESTONA pel·lícula extravagant, en tres actes i 10 quadros, d'En Joaquim Montero, il·lustracions musicals de Na Candida Pérez Martínez, popular autora de «Les Carumelles», amb decoracions noves de Batlle, Amigó i Colmenero. Vestits, agencament, tot express per a l'obra.

Teatre de Novetats

Companyia de Sarsuela i Òpera. — Avui, dimarts, Comiat de la Companyia. Nit, primer acte de l'òpera

S. M. EL DOLLAR segon acte de l'aplaudida òpera

LA HOLANDESITA i l'òpera còmica en un acte i quatre quadros,

LOS BURLADORES DE SALERNO

ELDORADO

COLISEU DE VARIETATS

Avui, nit, a les deu. Extraordinari programa. DARRERES FUNCIONS DE LA TEMPORADA DE VARIETATS Projectió de notables pel·lícules. Gran quadro d'atraccions. Exit de la notable contonista Miss ATHEA. Els acrobates equilibristes CAROLA AND MILLS. Exit de la gentil ballarina PALMIRA LOPEZ. Exit dels ovals artistes PARKER FAMILY i l'eminent parella de ball ST. VINCENT SISTERS. SUCCES de la notable i simpàtica còmedjadora,

SALUT RUIZ

Dissabte de Glòria: Debut de la Companyia de Sarsuela del Teatre APOLO, de Madrid, en la qual figuren els notables i populars artistes CASIMIR ORTAS, ROSER LEONIS, PAQUITO GALLEGU.

Teatre Novetats

TEMPORADA DE PRIMAVERA COMPANYIA COMICO-DRAMATICA ENRICO BORRAS

Debut: El Dissabte de Glòria, 15 abril amb l'estrena de EL REBANO.

Dissabte de Glòria Casimir Ortas A ELDORADO

Teatre Victòria

Direcció: VALLEJO

Aquesta nit, a dos quarts de deu, estupend programa: Primer, acte primer de «Los calabreses»; segon, «La dogaresa», i tercer, «La alasciana». — Dimarts, dijous i divendres, no hi ha funció.

Teatre Poliorama

Companyia còmica QUELL JUAREZ-ASQUERINO

Avui, dimarts, 11 d'abril. Vespre, a les deu, popular. Butaca platea amb entrada, dues pessetes. El disbarat en tres actes, «El cuarto de gallina». — Dissabte de Glòria, dia 15 d'abril, inauguració de la temporada de pri-

KURSAAL - Aristocràtic Saló

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Avui, dimarts, gran esdeveniment artístic. Veritable joia d'art: Christus, colossals pel·lícula artística religiosa aprovada per la censura eclesiàstica. Christus, ha obtingut un grandios exit tantes vegades com s'ha representat. Completen el programa els interessants assumptes: La pedra blava, pel genial artista Franq Mayo, Amb desembrag, còmica, de molta broina. — Dissabte de Glòria, estrena del sisè capítol de la colossals sèrie Les tues noies de París, el títol de la qual és Cercant la mort, i quatre estrenes més

mayora. Tarda a les cinc, matinee popular. «El cuartito de gallina». Nit, a les deu, popular, la comèdia en un acte, d'Eduard Lluís, «Basta de suegros». I estrena a Barcelona de la comèdia d'embolics, en dos actes, d'Enric Parado i Joaquim Jimenez, estrenant-se a la mateixa hora al Teatre Lara de Madrid. «La clave de sol». Decorat nou de Bulbena i Girbal. Es despatxa a comptaduria.

Dissabte de Glòria
Roser Leonis
A ELDORADO

TEATRE GOYA

Telefon 5112 A.
Inauguració, dissabte de Glòria. Nit, gran esdeveniment.

ESTRENA

del formós drama en cinc actes, i en vers, del gloriós autor Guillén de Castro, refet per l'inspirat poeta Miquel de Castro.

Las mocedades de Cid

Presentació esplèndida. Decorat de Soler i Ripoll, Brunet i Pons i Colmenero. Obra de gran lluitament per l'insigne autor Ricard Calvo. Es despatxa a comptaduria.

SALÓ ESLAVA

ANTIC LOCAL DEL CINE - DORÉ
EMPRESA DE ELDORADO

Temporada popular de varietats

Inauguració, dissabte de Glòria. Colossal programa. Estrena del magnífic film del temps galant, dividit en cinc actes.

La marqueseta Dorette

Gran quadro d'atraccions. Notabilissims artistes: CAROLA AND MILLS, GERMANS BARRACETA, PALMIRA LOPEZ. La colossal atracció de fama mundial.

WALKERS JUVENILES

I presentació a Barcelona de l'estrella mexicana.

EVA STACHINO

Preus veritablement populars. Tarda: Butaca, una pesseta. Nit: Butaca, dues pessetes.

PALACE CINE

GRAN SALO DE MODA

Avui, dimarts. Vespere: selectissimes sessions. Bonics programes: FOLGADAMENT. EL PEU DEL DIABLE, el formós film exclusiu, LA CONQUESTA DE CANAN, LA PEDRA BLAVA, creació del celebre actor Frack Mayo, i els vuit i novè episodis de

l'emocionant serie, L'HOMME DE LES TRES CARES.

Dissabte de Glòria

Paco Galleguito

EN ELDORADO

Saló Catalunya

Gran Cine de Moda

Avui, dimarts, gran èxit «Anima extralada» (Programa Paramount), per la gran artista Paulina Frederick. «Eclaus de l'orgull», preciosa comèdia per Alice Joyce. «Un gog petit», gran broma. — Dissabte de Glòria, inauguració de la temporada de primavera, grans novetats. Notabilissim sextet, dirigit pels aplaudits mestres directors senyors Jordà i Molitó, executant escollit i variat repertori. Estrena de la preciosa pel·lícula del Programa Ajuria «Feliços, però casats», una veritable joia de la cinematografia per la genial artista Enid Bennett. — Dilluns de Pasqua, nit, gran estrena del Programa Cirant «La coqueta irresistible», per la simpàtica Constance Talmadge.

Pathé Cinema

Rambla de Catalunya, 37

La projecció més fixa i més clara de Barcelona.

Avui, dimarts, magnífic programa: «Tentadret es practica» (dibuixos animats); la preciosa comèdia dramàtica «L'heretge del cervo», per la boniquíssima Genoveva Félix; «Vida, Miracles, Passió i Mort de Nostre Jesucrist» (pel·lícula en colors). Durant la sessió gran concert musical amb orgue i quintet, interpretant-se les següents peces: Parsifal (preludi), Wagner; Celebre Largo, Handel; Nocturn núm. 6, Chopin; Serenata, Saint Saëns; L'arghetto (op. Postuma), Gounod; Marxa Fúnebre, Pedrell; Adagi Rel. i Allegretto, Mendelssohn; Andante Sonata op. 13, Beethoven; Andante 7 quartet, Mozart; Trio en mi menor, Góberna. La part de l'orgue serà executada pel reputat mestre compositor J. Sancho Marraco.

AVIAT

La marqueseta Dorette

Per la genial i bellíssima

HELLA MOJA

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, 11 d'abril de 1922.

a un quart d'onze, extraordinari partit a 40 punts. MARCELINO contra ISIDORO. Vermells: ISIDORO i VERGA. Blaus: CLAUDIO i MARCELINO.

TERRA BAIXA

de N'Angel Guimerà, en pel·lícula. Pròximament....

EDEN CONCERT

Exit enorme de l'atracció

Amarantina

Cada dia els Aperitit Diner Tango, amb la notable orquestra Tzigana Pianos.

RETINGUI A LA MEMORIA

LADY HAMILTON

L'ANIMA DE NELSON

Qui no coneix aquest nom?

Es la història d'una dona humil que arriba a ésser la mestressa dels destins d'Europa.

Cap dama ni senyor no han de deixar de veure aquest film

Pròximament....

LUX

ASSEGURANCES I REASSEGURANCES de Transports Marítims i Terrestres
RAMBLA SANT JOSEP, 13, ENTRESOL — BARCELONA — TELEFON 1591 - A.

LUX

LA MILLOR TINTURA PROGRESSIVA LA FLOR DE ORO

Usant aquesta privilegiada aigua
may tindreu cabells blancs ni seréu calvos
El cabell abundant y hermós
és el millor atractiu de la dona

La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro
La Flor de Oro

es la millor de totes les tintures para'l cabell y la barba; no taca'l cutis ni embruta la roba.
Aquesta tintura no conté nítrat de plata, y ab sen ús el cabell se conserva sempre fi, brillant y negre.
Aquesta tintura s'usa sense necessitat de cap preparació, ni tan sols s'ha de rentar el cabell, ni abans ni després de l'aplicació, aplicant-se ab un petit raspall, com si fos bandolina.
Usant aquesta aigua's cura la caspa, s'evita la caiguda del cabell, se suavis, s'aumenta y's perfuma.
és tònica, vigorisa les arrels del cabell y evita totes ses malalties. Per aixó s'usa també com a higienica.
conserva'l color primitiu del cabell, ja sigui negre o castany; el color depén de més o menys aplicacions.
Aquesta tintura deixa'l cabell tan hermós, que no és possible distingir-lo del natural, si la seva aplicació's fa bé.
La aplicació d'aquesta tintura és tan facil y cómoda, que un hom mateix pot fer-seho; per lo que, si's vol, la persona més intima ignora l'artifici.
Ab l'us d'aquesta aigua's curen y eviten les plaques, para la caiguda del cabell y excita'l seu creixement, y com el cabell adquireix nou vigor, may seréu calvos.
Aquesta aigua deuen usarla totes les persones que desitgin conservar el cabell hermós y el cap sa.
Es la única tintura que als cinch minuts de posada, permet arrisar-se el cabell y no fa mala olor, deu usar-se com si fos bandolina.

Les persones de temperament herpètic deuen precisament usar aquesta aigua, si no volen perjudicar la seua salut, y logran tenir el cap sa y net ab una sola aplicació cada vuit dies; y si a la vegada desitgen tenir ir el pèl fassis lo que diu el prospecte que acompanya a la ampolla.
De venda: principals perfumeries y drogueries d'Espanya.

A MONTSERRAT, Colònia PUIG

es lloguen pisos per dies, mesos i anys, completament equipats; hi ha aigua corrent i electricitat; esplèndid parc, automòbils a l'arribada de tots els trens del Cremailler. Informes: Rambla de Catalunya, 52, principal, 2.º Telefon 2.200 A.

Hèrnies

(TRENCADEURES) Està comprovat per l'experiència que l'enemic més gran del tractat es l'ús d'un mal braç que no li conté degudament l'hèrnia obligant-lo a portar una vida malaltosa que es converteix en constant amenaça contra la existencia. L'especialista Senyor Vives posa a l'abast de tots els trencats son privilegiat «Braguer Medical» que combat amb gran èxit tan molesta malaltia. El trencat que us per primera vegada el dit aparell experimenta una sensació de benestar i comoditat immensa, obtenint la contenció de sa hèrnia tan perfectament, que el lligura instantàniament de tot perill, tonificant-li a la vegada les parts herniades fins a lliurar definitiva curació, mètode que substitueix amb indiscutible avantatge a la perillosa operació.
TRENCADEURES: Abans d'operar-vos ni comprar braguer de fectuosos que posen en perill vostra apreciada salut, veniu a consultar-nos, perquè nostra casa us pot oferir consells de 30 anys d'experiència en el tractament de tota classe d'hèrnies: és la millor garantia que podeu desitjar. Despatx: de 9 a 12 i de 5 a 6.

El diumenge i dies festius de 9 a 12
Rambla Centre, 12 pral, casa «VIVES» (tocant Llen)

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que's necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS, Palla, 13 i 15, pral.

Salut : Força : Vigor : Joventut HISTOGENIC PUIG JOFRE

L'ideal dels reconstituent. Rehabilitades dels primers deis els organismes agotats per la TUBERCULOSI, ANEMIA, NEURASTENIA i demés afeccions CONSUNTIVES.
Vint anys d'èxit. — PREMIAT pel Congrés Internacional de la Tuberculosi de 1910.
Demani's a totes les farmàcies

Vendes

PLAQUES DE METALL

quimicament gravades, impreses en colors

Articles de reclam de la casa Metall-Aetz-Handel E. V. Ehrlichbauer

Agent representant: SANTIAGO AMORÓS Aldana, 4, Ler. 3.º

Joies d'ocasió

Safates i serveles de plata, al pes. Compror or, plata, platí, brillants i perles.

Juveliers de J. Nüßen Rambla de les Flors, 3 A

Medicaments

quimicament purs, especials farmaceutics aigües minerals, es reben directament dels punts d'origen. Farmàcia de Botolai Baia, Rambla de Catalunya núm. 10, cantó de Montada de la Jai Veratles.

Dispeses

DISPESERS a tot estar, fan falta. Carrer Muntaner, 388, torre.

Lloguers

Pianos de lloguer de ràpida preus. Bruch, 2.º 78, entresol, C. BEGER.

LES MALALTIES

ENCOMANADICES

TENEN EL DOBLE PERILL DE LLUR FÁCIL CONTACT

RENTAR no és DESINFECTAR
A l'aigua de rentar-se les mans, tireu-hi un raig de FENOL COMELERAN (perfumat), gran desinfectant, sense ésser corrosiu ni verinós, i quedareu lliurats d'encomenau-se ni tifus, ni verola, ni tuberculosis, ni grippe, etc.

DEMANEU-LO EN FARMACIES I CENTRES D'ESPECIFICS
DIPOSITARIS: J. URIACH Y C.º Bruch, 49.

PRIMAVERA 1922

Han arribat les famoses llavors nort americanes

PAKRO

de ràpida germinació, per a hortes i jardins
De venda: Magatzems «El Siglo», Rambla Estudis, Vicens Ferrer, Plaça Catalunya, 12.—A. Batlle, Claris, 101.—M. Batlle, Rambla de Catalunya, 51, i F. Ponsà, Claris, 38.

RHUM QUINQUINA - V.ª CRUSELLAS i C.ª - Exigiu la firma blava